

gnito, profugit ad regem Theprotum, ubi lacus Auetnus dicitur esse. Inde Sicyonē peruenit, ubi erat Pelopia filia Thiestis deposita, ibi casu nocte cum Mineruæ sacrificaret interuenit, qui timens ne facta cōtaminaret in lūco delituit. Pelopia autem cum choreas ducit, lapsa, uestem ex cruore pecudis inquinauit: quæ dum ad flumen exit sanguinem abluere, tunicam maculatam deponit, capite obducto Thiestes è lūco profiliuit, & Zea *Videatur & hic nomibil sententia dcesse* compressione gladium de uagina ei extraxit Pelopia, et rediens in templum sub acropodio Mineruæ abscondit. Postero die rogat regem Thiestes ut se in patriam Lidiam remitteret. Interim sterilitas Mycenis frugū ac penuria oritur ob Atrei scelus. Ibi responsum est ut Thiestem in regnum reduceret. Qui cum ad Theprotum regem isset, æstimans Thiestem ibi morari, Pelopiam aspexit, & rogat Theprotum, ut sibi Pelopiam in coniugiū daret, quod putaret eam Theproti esse filiā, Theprotus ne qua suspitio esset, daret Pelopiam, quæ iam conceptum ex patre Thieste habebat Aegisthū. Quæ cum ad Atreum uenisset, parit Aegisthum: quem exposuit. At pastores capræ supposuerunt, quæ Atreus iussit perquiri, & pro suo educari. Interim Atreus mittit Agamemnonem & Menelaum filios ad quærendum Thiestem: qui Delphos petierunt sciscitatum. Casu Thiestes eò uenerat ad sortes tollendas de ultione fratris, comprehensus ab eis ad Atreum perducitur: quem Atreus in custodiam conici iussit, Aegisthum q̄ uocat, æstimans suū filium esse, & mittit eum ad Thiestem interficiendū. Thiestes cum uidisset Aegisthum & gladiū quem Aegisthus gerebat, & cognouisset quem in compressione perdidit, interrogat Aegisthū unde illū haberet. Ille respondit matrem sibi Pelopiam dedisse: quam iuberet accersiri, cui respondit se in compressione nocturna, nescio cui eduxisse, & ex ea compressione Aegisthū concepisse. Tūc Pelopia gladiū arripuit simulans se agnoscere, & in pectus sibi detrusit, quæ Aegisthus è pectore matris cruentum tenens, ad Atreum attulit. Ille æstimans Thiestem interfectum lætabatur, quæ Aegisthus in littore sacrificantē occidit, & cum patre Thieste in regnum auitum redit.

LXXIX. Laomedon.

Neptunus & Apollo dicuntur Troiam muro cinxisse, his rex Laomedon iudicauit, quod regno suo pecoris eo anno natum esset, immolaturū. Id uotum auaritia sefellit: Alii dicunt patrum eum promississe, ob eam rem Neptunus cetum misit, qui Troiam uexaret. Ob quam causam rex ad Apollinem misit consultum, Apollo iratus ita respondit, si Troianorum uirgines ceto religatæ fuissent, finem pestilentiaē futuram. Cum complures consumptæ essent, & Hesionē fors exisset, & petris religata esset, Hercules & Telamon cum Colchos Argonautæ irent, eodem uenerunt, & cetum interfecerunt. Hesionem q̄ patri, patris legibus reddunt, ut cum inde rediissent, secum in patriam eam abducerent, & equos qui super aquas & aristas ambulabant. Quod & ipsum Laomedon fraudauit, neq̄ Hesionem reddere uoluit. Itaque Hercules ad eos nauibus comparatis, ut Troiam expugnaret, uenit, & Laomedontem necauit, & Padaci filio eius infanti regnum dedit, qui postea Priamus est appellatus, *αὐτὸς ἦ παρίαδης*. Hesionem reciperatam Telamoni concessit in coniugiam, ex qua natus est Teucer.

XC. Priami filii & filia numero 54.

Hector, Deiphobus, Geriones, Polydorus, Helenus, Alexander, Hippostidus, Antinous, Agathon, Diastor, Lyside, Polymena, Ascanius, Chirodamas, Euagoras, Drypon, Astinomus, Polymetus, Laodice, Ethionome, Phegea, Henicea, Demnosia, Cassandra, Philomela, Polipes, Troilus, Palemon, Brissonius, Gorgitiō, Protodamas, Atreus, Dolon, Chroetes, Chrysolaus, Demosthea, Doricops, Hippasus, Hiperiscus, Lysianassa, Iliona, Nereis, Euander, Proneus, Atomachus, Hilagus, Axion, Biantes, Hippotrochus, Diophites, Medusa, Hero, Creusa.

De liberis Priami.

In hoc capite, quia omnia propè mirifice corrupta sunt, ipsum quidem intantum reliquimus. Nomina uero liberorum

tum Priami, quæ partim Ioan. Boccattius ex uarijs autoribus collegit, partim apud Pausaniam in pictura Polygnoti reperitur, huc adnotauimus, ut, qui uolet, ad horum exempla, illa emendet. Sunt autem hæc, filiarum: Creusa, Cassandra, Ilione, Laodice, Lycaste, Medesicasta, Polyxena, Clymene, Aristomache, Xenodice, Deimone, Metioche, Pisis, Cleodice & Medusa. Filiorum autem, Paris, Hector, Helenus, Chaon, Troilus, Deiphobus, Polydorus s. Polydorus, Lycaon, Aefacus, Antiphus, Iphus, Cebryones, Phorbas, Doryclus, Pamon, Antiphonus, Agathon, Hippothous, Agauus, Mestor, Iphates, Testorius, Timoxetes, Polites, Teucer, Democoontes, Echemon, Chromius, Gorgition, Axion, Astynous, Pelis, Eioncus, Admetus, Agenor. Quamquam de his ultimis quinque, non ausim certo affirmare, Priami liberorum nomina esse, neque enim id liquido Pausanias indicat, sed tantum inter reliquos, qui circa Priamum occisi sunt, recenset: additur & à Calabro Testibonus.

XCI. Alexander Paris.

Priamus Laomedontis filius, cum complures liberos haberet ex concubitu Hecubæ Cissei, siue Dymantis filia, uxor eius prægnans in quiete uidit se facem ardentem parere, ex qua serpentes plurimos exisse, id uisum omnibus confessoribus cum narratum esset, imperant quicquid pateret necaret, ne id patriæ exitio foret. Postquam Hecuba peperit Alexandrum, datur interficiendus, quem satellites misericordia exposuerunt, eum pastores pro suo filio repertum expositum educant, eumque Parim nominauerunt. Is cum ad puberem ætatem peruenisset, habuit taurum in delitijs, quod cum satellites missi à Priamo ut taurum aliquis adduceret uenissent, qui in athlo funebri quod ei, fiebat poneretur, cœperunt Paridis taurum abducere. Qui persequutus est eos, & inquisiuit, quo eum ducerent, illi indicant se eum ad Priamum adducere, qui uicisset ludis funebribus Alexandri, ille amore incensus tauri sui, descendit in certamen, & omnia uicit, fratres quoque suos superauit. Indignans Deiphobus, gladium ad eum strinxit, at ille in aram Iouis Hercæi insiluit, quod cum Cassandra uaticinaretur eum fratrem esse, Priamus eum agnouit, regiæque recepit.

XCII. Paridis iudicium.

Iouis, cum Thetis Peleo nuberet, ad epulum dicitur omnes Deos conuocasse, excepta Eride s. discordia, quæ cum postea superuenisset, nec admitteretur ad epulum, ab ianua misit in medium malum, dicit quæ esset formosissima attolleret. Iuno, Venus, Minerva formam sibi uendicare cœperunt, inter quas magna discordia orta. Iouis imperat Mercurio, ut deducat eas in Ida monte ad Alexandrum Paridem, eumque iubeat iudicare. Cui Iuno si secundum se iudicasset, pollicita est in omnibus terris eum regnaturum & diuitem præter ceteros præstaturum. Minerva si inde uictrix discederet, formosissimum inter mortales futurum, & omni artificio & scium. Venus autem Helenam Tyndarei filiam formosissimam omnium mulierum se in coniugium dare promisit. Paris donum posterius prioribus anteposuit, Veneremque pulcherrimam esse iudicauit, ob id Iuno & Minerva Troianis fuerunt infestæ. Alexander Veneris impulsu Helenam à Lacedæmone ab hospite Menelao Troiam abduxit, eamque in coniugio habuit cum ancillis duabus Aethra & Thysadie, quas Castor & Pollux captiuas ei assignarant, aliquando reginas.

XCIII. Cassandra.

Cassandra Priami & Hecubæ filia in Apollinis fano ludendo lassata obdormisse dicitur. Quam Apollo cum uellet comprimere, corporis copiam non fecit, ob quam rem Apollo fecit, ut cum uera uaticinaretur fidem non haberet.

XCIII. Anchisa.

Venus Anchisam Assarici filium amasse, & cum eo concubuisse dicitur, ex quo procreauit Aeneam, eique præcepit, ne id apud homines enuntiaret. Quod Anchises inter sodales per uium est elocutus, ob id à Ioue fulmine est ictus, quidam dicunt eum sua morte obisse.

XCV. Ulixes.

Agamemnon & Menelaus Atrei filii, cum ad Troiam oppugnandam coniuatos duces ducerent, in insulam Ithacam ad Ulyxem Laertis filium uenerunt, cui erat responsum

responsum si ad Troiam isset post uicesimum annum, solum, sociis perditis, egentem domum reditum. Itaque cum sciret ad se oratores uenturos, insaniam simulans, pileum sumpsit, & equum cum boue iunxit ad aratrum. Quem Palamedes ut uidit sensit simulare, atq; Telemachum filium eius, cunis sublatum aratro ei subiecit, & ait simulatione deposita inter coniuratos ueni. Tunc Vlixes fidem dedit se uenturum, ex eo Palamedi infestus fuit.

XCVI. Achilles.

Tetis Nereis, cum sciret Achillem filium suum quem ex Peleo habebat, si ad Troiam expugnandam isset periturum. Comendauit eum in insulam Scyro ad Lycomedem regem, quem ille inter uirgines filias habitu scemineo se uabat nomine mutato, nam uirgines Pytham nominarunt quoniam capillis flauis fuit, & graece rufum pythion dicitur. Achilui autem cum rescissent ibi eum occultari, ad regem Lycomedem oratores miserunt, qui rogarent ut eum adiutorium Danaum mitteret. Rex cum negaret apud se esse, potestatem eis fecit, ut in regia querebant, qui cum intelligere non possent, quis esset eorum, Vlysses in regio uestibulo munera sceminea posuit, in quibus clypeum & hastam, & subito ^{subiecit} iussit canere, armorumq; crepitum & clamorem fieri iussit. Achilles hostem arbitrans adesse, uestem muliebrem dilaniauit, atq; clypeum & hastam atripuit, ex hoc est cognitus, suasq; operas Argiuis promisit, & milites Myrmidones.

XCVII. Qui ad Troiam expugnati ierunt, & quot naues.

Agamemnon Atrei & Aepes filius Mycenis, nauibus centum. Menelaus frater eius, Mycenis nauibus. lx. Phoenix Amyntoris filius Argiuis, nauibus l. Achilles Pelei & Thetidis filius, insula Scyro nauib. lx. Antomedon auriga Achillis, Scyro na. x. Patroclus Menetii & Pilomellae filius, Phthia nauibus x. Ajax Telamonis ex Eriboea filius, Salamine nauibus xii. Teucer frater ex Hesiona Laomedontis filia, nauibus xii. Vlysses Laertae & Anticlie filius Ithaca nauib. xii. Diomedes Tydei & Deiphilae Adraasti filia filius, Argis nauib. xxx. Sthenelus Capanei & Euadnes filius, Argis nauib. xxv. Ajax Oilei & Rhene nymphae filius, Locrus nauibus xx. Nestor Nelei & Chloridis filia filius, Pylius nauibus xc. Thrasimedes frater ex Euridice, Pylius nauibus xv. Antiochus Nestoris filius, Pylius nauibus xx. Eupylus Euamoni & Opis filius, Orchomeno nauibus xxx. Machaon Asclepii & Coronidis filius, Attica nauibus xx. Podalirius frater eius nauibus ix. Tepelemus Herculis & Astyoche filius, Mycenis nauibus viii. Idomeneus Deucalionis filius, a Creta nauibus xxx. Meriones Moli & Melphidis filius a Cteta nauibus xxx. Eumelus Admeti & Alcestis Peliae filia filius, a Parthebia nauibus viii. Philocteta Peantis & Demonassa filius Meliboea nauibus vii. Peneleus Hippalci & Asteropes filius, Bœotia nauibus xii. Pithus Laeteci & Cleobules filius, ex Bœotia nauibus xii. Chronius frater eius, ex Bœotia nauibus ix. Arcefilaus Lyci & Theobulæ filius ex Bœotia nauibus x. Prothænor frater, ex Hastipia nauibus viii. Ialmenus Lyci & Pernidis filius, Argis nauibus xxx. Ascalaphus frater eius, Argis nauibus xxx. Schedius Iphiti & Hippolytes filius, Argis nauibus xxx. Epistrophus frater eius itidem nauibus x. Elephenor, Calchodontis & Imenares filius, Argis nauib. xxx. Menœæ filius, Athenis nauib. l. Agepenor Ancaei & Iotidis filius Arcadia na. lx. Amphimachus Cteati filius, Elea na. x. Eurychus Pallantis & Diomedes filius, Argis na. xv. Amaruces Onesimachi filius, Mycenis na. xix. Polyfenes Astionis & Pelorides filius, Aetolia na. xxx. Mege Phylei & Eustyoche filius a Dulichio na. lx. Thoas Andremonis & Gorgidis filius Tyto na. xv. Podarces frater eius itidem na. x. Prothous Tenthredonis filius, Magnesia na. xxx. Cycnus Ociti & Aurophites filius Argis nauib. xii. Nireus Charopi & Nymphæ filius, Argis na. xvi. Antiphus Mnesyli & Chalciopes filius Thessalus, na. xx. Polybetes Pirithoi & Hyppodamiae filius Argis na. xx. Leophites Chroni filius a Sicione nauibus xix. Calchas Thestoris filius Mycenis augur, Phocus Danai filius architectus, Eurybates et Talhybius internuntii,

f. qui uenit, ut et apud Boccacium li. 12 ca. 52a 53, respo. su. acceperunt absq. Achille Troia capi non posse.

Hanc matrem Medontis Homerus facit

Leitus Clonius Thespia Martis et Assyodes Homerus. Videtur deesse aliquid, intelligit autem Mnesibia Polyxenus Agasthenis Aglares ubi Homer. Leontius Coronâ

Diaphorus iudex Neoptolemus Achillis & Deidamiæ filius ab insula Scyto, hic idem
 c Pyrrhus est uocitatus à patre Pyrrha, summa naues. 245.

a Videntur hic & omiſſa quædam eſſe quæ ad naues Thoantis pertinent, et quod hic Tyto ponitur, iſtione legi deber
 re, & ad Proteſilaum, cuius nomen hic deest, referendum eſſe. Ita enim ex Podarce, qui ſequitur colligi poteſt, quem
 Homerus Proteſilai fratrem, non Thoantis facit.

b Vide 2. Iliad. Nam hic haud ſcio an nomina tranſpoſita ſint, et legendum Antiphus Theſſali et Chal. ſil. Niſyro na. 10
 c Neq; hic locus abſq; uicio eſſe uidetur, cum cæteri omnes de mille nauibus mentionem faciant.

XC VIII. Iphigenia.

Foraſſe legen
 dum alyſis;



Gamemnon cum Menelao fratre * Aſiæ delectis ducibus, Helenâ uxorem
 Menelai quam Alexander Paris auexerat, repetitum ad Troiam cum irent,
 in Aulide tempeſtas eòs ira Dianæ retinebat, quod Agamemnon in uenan
 do ceruam eius uiolauit, ſuperbius q; in Dianam eſt locutus. Is cum Auru
 ſpices conuocaffet, & Calchas ſe * reſpondiſſet, aliter expiati non poſſe niſi
 Iphigeniam filiam Agamemnonis immolaſſet. Re audita Agamemnon recuſare cœ
 pit, tunc Vlyſſes eum conſiliis ad rem pulchram tranſtulit, idem Vlyſſes cum Diomede
 ad Iphigeniam miſſus eſt adducendam. Qui cum ad Clytemneſtram matrem eius ue
 niſſent, ementitur Vlyſſes eam Achilli in coniugium dari. Quam cum in Aulidem ad
 duxiſſet & patens eam immolare uellet, Diana uirginem miſerata eſt, & caliginē eis ob
 iecit, ceruam q; pro ea ſuppoſuit: Iphigeniam q; per nubes in terrâ Tauricâ detulit, ibi q;
 templi ſui ſacerdotem fecit.

XC IX. Auge.



Vge Alei filia ab Hercule compreſſa, cum partus adeſſet, in môtè Parthenio
 peperit, & ibi eum expoſuit. Eodem tempore Atalante Iaſii filia, filium expo
 ſuit ex Meleagro natum, Herculis autem filium cerua nutriebat, hos paſto
 res in uentos ſuſtulerunt, atq; nutrierunt, quibus nomina impoſuerunt, Her
 culis filio Telephum, quoniâ cerua nutrierat, Atalantes autè Parthenopeum, quoniam
 uirgine ſimulante in monte Parthenio eum expoſuerat. Ipſa autem Auge patrem ſuum
 timens profugit in Mœſiam ad regem Teuthrantem, qui cum eſſet orbis liberis hanc
 pro filia habuit.

C. Teuthras.



Tutatus eſſet

Teuthrantem regem in Mœſia Idas Apharei filius regno priuare uoluit, quò
 cum Telephus Herculis filius ex reſponſo quærens matrè cum comite Par
 thenopeo ueniſſet, & huic Theuttas regnum & filiam Augem in coniu
 gium daturum promiſiſſet, ſi ſe ab hoſte tutuſſet. Telephus conditionem re
 gis non prætermiſiſſet, cum Parthenopeo Idam uno prælio ſuperauit, cui rex
 pollicitam fidem præſtitit, regnum q; & Augem matrem inſcientem in coniugium de
 dit: quæ cum mortalem neminem uellet ſuum corpus uiolare, Telephum interficere uo
 luit inſcia filium ſuum. Itaque cum in thalamum ueniſſent, Auge enſem ſumpſit, ut
 Telephum interficeret. Tum deorum uoluntate dicitur draco immani magnitudine in
 ter eos exiſſe, quo uiſo Auge enſem proiecit & Telepho inceptum patefecit. Telephus re
 audita inſcius matrem interficere uoluit, illa Herculem uiolatoreſum implorauit,
 & ex eo Telephus matrem agnouit, & in patriam ſuam reduxit.

C I. Telephus.



Telephus Herculis et Auges filius ab Achille in pugna Chirõnis hafta percuf
 ſus dicitur. Ex quo uulnere cum indies terto cruciatu angeretur, petit ſortem
 ab Apolline, quod eſſet remedium, reſponſum eſt ei neminem mederi poſ
 ſe niſi eandem haftam qua uulneratus erat. Hoc Telephus ubi audiuit, ad re
 gem Agamemnonem uenit, & monitu Clytemneſtræ Oreſtem infantem de cunabulis
 rapuit, minitans ſe eum occiſurum niſi ſibi Achiui mederentur, Achiuis autem quod
 reſponſum erat ſine Telephi ductu Troiam capi non poſſe, facile cum eo in gratiam re
 dierunt

dierunt, & ab Achille petierunt ut eum sanaret. Quibus Achilles respondit se arte medicam non nosse, tunc Vlysses ait: non te dicit Apollo, sed autorem uulneris, hastam nominat, quam cum rasisset remediatus est, a quo cum peterent ut secum Troiam expugnandam iret, non impetrarunt, quod is Laodicen Priami filiam uxorem haberet, sed ob beneficium quod eum sanarunt, eos deduxit, locos autem & itinera demonstrauit, inde in Mœsiam est profectus.

C II. Philoctetes.

Philoctetes Pœantis & Demonaſſe filius, cum in insula Leno esset, coluber eius pedem percussit, quem serpentem Iuno miserat, irata ei ob id, quia solus præter ceteros ausus fuit Herculis pyram construere, cum humanum corpus est exutum, & ad immortalitatem traditum, ob id beneficium Hercules suas sagittas diuinas ei donauit: sed cum Achiui ex uulnere tetrum odorem ferre non possent, iussu Agamemnonis regis, in Lemno expositus est cum sagittis diuinis, quem expositum pastor regis Astoris nomine Phimachus Dolophionis filius nutriuit. Quibus postea responsum est, sine Herculis sagittis Troiam capi non posse. Tunc Agamemnon Vlyſsem, & Diomedem exploratores ad eum misit. Cui persuaserunt, ut in gratiam rediret, & ad expugnandam Troiam auxilio esset, eumque secum sustulerunt.

C III. Proteſilaus.

Achiuis fuit responsum qui primus littora Troianorum attingisset periturum. Cum Achiui classes applicuissent, ceteris cunctantibus, Iolauſ Iphicli & Diomedæ filius primus e nauis proſiliuit, qui ab Hectore cõfestim est interfectus, quem cuncti appellauerunt Proteſilaum, quoniam primus ex omnibus perierat. Quod uxor Laodamia Acasti filia cum audisset eum perisse, flens petit a Diis ut sibi cum eo tres horas colloqui liceret, quo impetrato, a Mercurio reductus, tres horas cum eo colloquuta est, quod iterum cum obisset Proteſilaus, dolore pati non potuit Laodamia.

C IIII. Laodamia.

Laodamia Acasti filia, amisso coniuge, cum tres horas consumpſisset, quas a diis petierat, fletum & dolorem pati non potuit. Itaque fecit simulachrum areum simile Proteſilai coniugis, & in thalamis posuit, sub simulatione factorum, & eum colere cœpit, quod cum famulus matutino tempore poma ei attulisset ad sacrificium, per rimam aspexit, uiditque eam ab amplexu Proteſilai simulachrum tenentem, atque osculantem: æstimans eam adulterum habere, Acasto patri nunciauit. Qui cum uenisset & in thalamos irrupisset, uidit effigiem Proteſilai, quæ ne diutius torqueretur, iussit signum & sacra, pyra facta, comburi, quo se Laodamia dolorem non sustinens immisit, atque uſta est.

Quare fortassis, ut supra quoque

C V. Palamedes.

Vlyſſes quod Palamedis Nauplii filii dolo erat deceptus, indies machinabatur, quomodo eum interficeret. Tandem inuito consilio ad Agamemnonem, militem suum misit, qui diceret ei, in quiete uidisse ut castra uno die mouerentur. Id Agamemnon uerum existimans, castra uno die imperat moueri. Vlyſſes autem clam noctu solus magnum pondus auri, ubi tabernaculum Palamedis fuerat obruit: item epistolam conscriptam Phrygi captiuo, ad Priamum dat perferendam, militemque suum priorem mittit, qui eum non longe a castris interficeret. Postero die cum exercitus in castra rediret, quidam miles epistolam quam Vlyſſes scripserat super cadauer Phrygis positam, ad Agamemnonem attulit: in qua scriptum fuit Palamedi a Priamo missa, tantumque ei auri pollicetur, quantum Vlyſſes in tabernaculum obruerat, si castra Agamemnonis, ut ei conuenerat proderet. Itaque Palamedes cum ad regem esset productus, & factum negaret, in tabernaculum eius ierunt, & aurum effoderunt, quod Agamemnon ut uidit, uere factum esse credidit. Quo facto Palamedes dolo Vlyſſis deceptus, ab exercitu uniuerso innocens occisus est.

Agamemnon

C VI. Hecoris Lytra.

Zmyntici



Agamemnon Briseidam Briseae sacerdotis filiam, ex Moesia captiuam, propter formae dignitatem, quam Achilles ceperat ab Achille abduxit. Eo tempore quo Chryseida Chrysi sacerdoti Apollinis et Zmynti reddidit, quam ob iram Achilles in praelium non prodibat, sed cithara in tabernaculo se exercebat. Quod cum Argiui ab Hectore fugarentur, Achilles obiurgatus a Patroclo, arma sua ei tradidit, quibus ille Troianos fugauit, aestimantes Achillem esse. Sarpedonem quoque Iouis et Europae filium occidit, postea ipse Patroclus ab Hectore interficitur, armaque eius sunt detracta Patroclo occiso. Achilles cum Agamemnone redit in gratiam, Briseidam quoque ei reddidit, tum contra Hectorem cum inermis prodisset, Thetis mater a Vulcano arma ei impetrauit, quae Nereides per mare attulerunt. Quibus armis ille Hectorem occidit, astrictum quoque ad curru traxit circa muros Troianorum, quem sepeliendum cum patri nollet dare, Priamus Iouis iussu, duce Mercurio, in castra Danaorum uenit, et filii corpus autem repensum accepit, quae sepulturae tradidit. C VII. Armoru iudicium.

abindicata



Hectore sepulto, cum Achilles circa moenia Troianorum uagaretur, ac diceret se solum Troiam expugnasse: Apollo iratus Alexandrum Patruum se simulans, talum, quem mortalem habuisse dicitur, sagitta percussit et occidit. Achille occiso ac sepulturae tradito, Ajax Telamonius, quod frater patruelis eius fuit, postulauit a Danais ut arma sibi Achillis darent, quae ira Mineruae abiurgata sunt ab Agamemnone et Menelao, et Vlyssi data: Ajax furia accepta per insaniam pecora sua et seipsum uulneratum occidit, eo gladio quem ab Hectore muneri accepit, dum cum eo in acie contendit. C VIII. Equus Troianus.

Tenedum



Achivi cum per decem annos Troiam capere non possent, Epeus monitu Mineruae equum mire magnitudinis ligneum fecit, eoque sunt collecti, Menelaus, Vlysses, Diomedes, Thessander, Sthenelus, Acamas, Thoas, Machaon, Neoptolemus. Et in equo scripserunt, Danai Mineruae dono dant, castraque transtulerunt et Tenedo. Id Troiani cum uiderunt, arbitrati sunt hostes abisse. Priamus equum in arcem Mineruae duci imperauit, feriatique magno opere ut essent edixit. Id uates Cassandra cum uociferaretur inesse hostes, fides ei habita non est. Quae in arcem cum stauissent, et ipsi noctu lusu atque uino lassu obdormissent, Achiu ex equo, aperto a Sinone, exierunt, et portatum custodes occiderunt, socios quoque signo dato, receperunt, et Troia sunt potiti. C VIII. Iliona.



Priamo Polydorus filius ex Hecuba cum esset natus, Ilionae filiae dederunt eum educandum, quae Polymnestori regi Thracu erat nupta, quae illa pro filio suo educauit. Deiphylum autem quem ex Polymnestore procreauerat, pro suo fratre educauit, ut si alteri eorum quid foret parentibus praestaret. Sed cum Achiu Troia capta, prolem Priami extirpare uellet, Astyanacta Hecoris et Andromache filium de muro deiecerunt, et ad Polymnestore legatos miserunt, qui ei Agamemnonis filiam nomine Elestra polliceretur in coniugium, et auri magnam copiam, si Polydorum Priami filium interfecisset. Polymnestor legatorum dicta non repudiavit, Deiphylum quoque filium suum imprudens occidit, arbitrans se Polydorum filium Priami interfecisse. Polydorus autem ad oraculum Apollinis de parentibus suis sciscitatum est profectus, cui responsum est, patriam incensam, patrem occisum, matrem in seruitute teneri. Cum inde rediret et uidit aliter esse ac sibi responsum fuit, se Polymnestoris esse filium, ab sorore Ilionea inquisiuit, quid ita aliter sortes dixissent, cui soror quid ueri esset patefecit, et eius consilio Polymnestore luminibus priuauit, atque interfecit. C X. Polyxena.



Danaui uictores cum ab Ilio classem conscenderent, et uellent in patriam suam quisque reuerti et praedam quisque sibi duceret, ex sepulchro uox Achillis dicitur praedae partem exposulasse. Itaque Danaui Polyxenam Priami filiam, quae uirgo fuit formosissima propter quam Achilles cum eam peteret, et ad colloquium uenisset,

uenisset, ab Alexandro & Deiphobo est occisus, ad sepulchrum eius eam immolauerunt.

C X I. Hecuba.

Vlysses Hecubam Cissei filiam uel, ut alii autores dicunt, Dimantis, Priami uxorem, HecTORIS matrem, in seruitutem cum duceret, illa in Hellepontu mare se precipitauit, & canis dicitur facta esse, unde & † Cyneum est appellatum.

Cynossena

C X I I. Prouocantes inter se, qui, cum quo dimicauerunt.

Menelaus cum Alexandro, Alexandrum Venus eripuit: Diomedes cum Aenea, Aeneam seruauit Venus. Idem cum Glauco, in hospitio cognito discesserunt: idem cum Pandaro & Glauco alio: Pandarus & Glauco occiduntur. Ajax cum HecTore donificantes discessere: Ajax HecTORI donauit balteum, unde est tractus, HecTOR Aiaci gladium, unde se interfecit. Patroclus cum Sarpedone, Sarpedon occiditur. Menelaus cum Euphorbo, Euphorbus occiditur, qui postea Pythagoras est factus, et meminit suam animam in corpora transisse. Achilles cum Asteropeo, Asteropeus occiditur. Idem cum HecTore, HecTOR occiditur: idem cum Aenea, Aeneas fugatur: idem cum Agenore, Agenorem seruauit Apollo: idem cum Penthesilea Amazone Martis & Otreta filia, Penthesilea occiditur. Antilochus cum Menone, Antilochus occiditur. Achilles cum Memnone, Memnon occiditur. Philoctetes cum Alexandro, Alexander occiditur. Neoptolemus cum Eury pilo, Eury pilus occiditur.

C X I I I. Nobilem quem quis occidit.

Achillem Apollo Alexandri figura, HecTOR Protefilaum, idem Antilochum. Agenor Helenorem, idem Chlonium. Deiphobus Ascalaphum, idem Antonoum. Ajax Hippodamum, idem Chlonium. Agamemnon Hippodamantem, idem Glaucum, Ajax. Locrus Carcanum, idem Gauium: Diomedes Dolonem, idem Rhesium: Eury pilus Nireum, idem Machaonem: Sarpedon Tlepolemum, idem Antippum. Achilles Troilum. Menelaus Deiphobum: Achilles Astynomum, idem Pylachantum*, Neoptolemus Priamum.

C X I I I I. Achiui qui quot occiderunt.

Achilles numero lxxii. Antilochus num. ii. Protefilaus num. iiii. Peneleus num. ii. Eury pilus num. i. Ajax Oilei num. xxiiii. Thoas num. ii. Linus num. xx. Thrasimedes num. ii. Agamemnon num. xvi. Diomedes num. xviii. Menelaus viii. Philocteta num. iii. Meriones num. vii. Vlysses num. xii. Idomeneus num. xiii. Leontheus num. v. Ajax Telamonijs num. xxviii. Patroclus num. liii. Polypoctes num. i. Teucer num. xxx. Neoptolemus vi. fit numerus cclxxii.

C X V. Troiani qui quot occiderunt.

HecTOR numeto xxxi. Alexander num. iiii. Sarpedon num. ii. Panthous num. iiii. Gargasus num. ii. Glauco numero iiii. Polydamas num. iii. Aeneas numeto xxviii. Deiphobus num. iiii. Clytus num. iii. Athamas num. i. Agenor numeto ii. fit numerus lxxxviii.

C X V I. Nauplius.

Nao capto & diuisa praeda, Danaei cum domum redirent, ita deotum quod sana spoliauerant & quod Cassandra Ajax Locrus a signo Palladio abripuerat, tempestate et flatibus aduersis ad saxa Capharea naufragium fecerunt, in qua tempestate Ajax Locrus fulmine est a Minerua ictus, quem fluctus ad saxa illiserunt, unde Aiakis petrae sunt dictae, caeteri noctu cum fidem deorum implorarent, Nauplius audiuit, sensitque tempus uenisse ad persequendas filii sui Palamedis iniurias. Itaque tanquam auxilium eis afferret facem ardentem eo loco extulit, quo saxa acuta & locus periculosissimus erat. Illi credentes humanitatis causa id factum, naues eodem duxerunt, quo facto pluitima eorum confraetae sunt, militesque plurimi cum ducibus tempestate occisi sunt, membraque eorum cum uisceribus ad saxa illisa sunt, si qui autem potuerunt ad terram natante, a Nauplio interficiebantur. At Vlysses uentus detulit ad † Marathonem, Menelaum in Aegyptum, Agamemnon cum Cassandra in patriam peruenit.

† smarum aly

Clytemne

CXVII. Clytemnestra.



Lytemnestra Tyndarei filia, Agamēnonis uxor, cum audisset ab Oeace, Palamedis fratre Cassandram sibi pellicem adduci, quod ementitus est, ut fratris iniurias exequeretur. Tunc Clytemnestra cum Aegystho filio Thieftis, cepit consilium ut Agamemnonem, & Cassandram interficeret, quem sacrificantem securi cum Cassandra interfecerunt. At Electra Agamēnonis filia, Orestē fratrem infantem sustulit, quem demādauit in Phocide Strophio, cui fuit Astyochea Agamemnonis soror nupta.

CXVIII. Proteus.



In Aegypto Proteus senex marinus diuinus dicitur fuisse, qui in omnes se figuras conuertere solitus erat. Quem Menelaus Idothæ filia eius monitu, catena alligauit, ut sibi diceret quando domū repetitionem haberet, quem Proteus edocuit iram deorum esse, quod Troia esset deuicta, ideoq; id fieri debere, quod Hecatomben græce dicitur, cum centum armenta occiduntur. Itaq; Menelaus Hecatomben fecit, tunc demum post octauum annum, quā ab Illo decesserat, cum Helena in patriam redit.

CXIX. Orestes.



Orestes Agamemnonis & Clytemnestræ filius, postquam in puberem ætatem uenit, studebat patris sui mortem exequi, itaq; consilium capit cum Pylade, & Mycenæ uenit ad matrem Clytemnestram, dicitq; se Aeolium hospitem esse, nunciatq; Orestem esse mortuum, quem Aegisthus populo necadum demandauerat. Nec multo post Pylades Strophii filius ad Clytemnestrā uenit, urnamq; secum affert, dicitq; ossa Orestis condita esse, quos Aegisthus lætabūdu hospitiō recepit, qui occasione capta, Orestes cum Pylade, noctu Clytemnestrā matrē & Aegisthum interficiunt, quem Tyndateus cum accusaret, Oresti à Mycenensibus fuga data est propter patrem, quem postea furia matris exagitatunt.

CXX. Iphigenia Tauricā.



Orestem furia cum exagitant, Delphos sciscitatum est profectus, quis tandem modus esset ærurnarū, respōsum est ut in terram Taurinā ad regem Thoantem, patrem Hypsipyles iret, indeq; de templo Dianæ signum Argos afferret, tunc finem fore malorum. Sorte audita cum Pylades Strophii filio sodale suo nauem conscendit, celeriterq; ad Tauricos fines deueniunt.

Quorum fuit institutum, ut qui intra fines eorum hospes uenisset, templo Dianæ immolaretur, ubi Orestes & Pylades cum in spelunca se tutarentur, & occasionem captarent, à pastoribus deprehensi ad regem Thoantem sunt deducti. Quos Thoas suo more iunctos in templum Dianæ ut immolarentur duci iussit, ubi Iphigenia Orestis soror fuit sacerdos, eosq; ex signis atq; argumētis qui essent, quid uenissent postquam rescit, abiectis ministeriis, ipsa cœpit signum Dianæ auellere. Quò rex cum intetuēnisset & rogaret, cur id faceret, illa ementita est dicitq; eos sceleratos signum contaminasse, quod impii & scelerati homines in templum essent adducti, signum expiandum ad mare ferre oportere, & iubere eum interdicerē ciuibus, ne quis eorum extra urbem exiret. Rex sacerdoti dicto audiens fuit. Occasione Iphigenia nacta, signo sublato, cum fratre Oreste & Pylade in nauem ascendit, uentōq; secundo ad insulam † Zminten ad Chrysen sacerdotem Apollinis delati sunt.

CXXI. Chryses.



Agamemnon cum ad Troiam iret, & Achilles in Mœsiam uenit, & Chryseidam Apollinis sacerdotis filiam adduxit, eamq; Agamemnoni dedit in cōiugium. Quod cum Chryses ad Agamemnonem deprecandū uenisset, ut sibi filiam redderet, non impetrauit, ob id Apollo exercitum eius partim fame * propè totum consumpsit. Itaq; Agamemnon Chryseida grauidā sacerdoti remisit.

videtur deesse,
partim peste

Qua

Quæ cum diceret se ab eo intactam esse, suo tempore peperit Chrysen iuniorem, & dixit se ab Apolline cœcepisse. Postea Chryses Thoanti eos cum reddere uellet, Chryses audiit senior, Agamemnonis Iphigeniam & Orestem filios esse, qui Chrysi filio suo quid ueri esset patefecit, eos fratres esse, & Chrysen Agamemnonis filium esse. Tum Chryses te cognita cum Oreste fratre Thoantē interfecit, & inde Mycenæ cum signo Dianæ in columnas peruenerunt.

CXXII. Aletes.

Alectram Agamemnonis & Clytemnestræ filiam sororē Orestis, nuntius falsus uenit, fratrem cum Pylade in Tauricis Dianæ esse immolatos. Id Aletes Aegisthi filius cum rescisset, ex Artidarum genere neminem superesse, regnum Mycenis optinere cœpit. At Electra de fratris nece Delphos sciscitatur est profecta. Quò cum uenisset eodem die Iphigenia cum Oreste uenit eo, idem nuntius qui de Oreste dixerat, dixit Iphigeniam fratris interfectoricem esse. Electra ubi audiuit id, truncū ardentem ex ara sustulit, uoluit q̄ in scia sorori Iphigeniæ oculos eruere, nisi Orestes interuenisset, cognitione itaq̄ facta, Mycenæ uenerunt, & Aleten Aegisthi filium Orestes interfecit, & Erigonā ex Clytemnestra & Aegistho natam uoluit interficere, sed Diana eam rapuit, & in terram Atticam sacerdotē fecit. Orestes autem Neoptolemo interfecto, Hennionem Menelai & Helenæ filiam adductam coniugem duxit, Pylades autē Electram Agamemnonis & Clytemnestræ filiam duxit.

CXXIII. Neoptolemus.

Neoptolemus Achillis & Deidamiæ filius, ex Andromacha Eetionis filia, captiua procreauit Amphialum. Sed postquam audiuit Hermionē sponsam suam Oresti esse datam in coniugium, Lacedamonem uenit, & à Menelao sponsam suam petit. Cui ille fidem suam infirmare noluit, Hermionen q̄ ab Oreste adduxit, & Neoptolemo dedit, Orestes iniuria accepta, Neoptolemum Delphis sacrificantē occidit, & Hermionē recuperauit, cuius ossa per fines Ambraciæ sparsa sunt, quæ est in Epiri regionibus.

CXXIIII. Reges Achiuorum.

Phoroneus Inachi filius, Argus Iouis filius, Peranthus Argi filius. Triops Peranthi filius, Pelasgus Agenoris filius, Danaus Beli filius. Tatalus Iouis filius, Pelops Tatali filius, Atreus Pelopis filius, Temenus Aristomachi filius, Thyestes Pelopis, Agamēnon Atrei, Aegisthus Thyestis, Orestes Agamemnonis, Clytus Temeni filius, Aletes Aegisthi, Tisamenus Orestis, Alexander Eurysthei.

CXXV. Odysea.

Odyseus cum ab Ilío in patriam Ithacam rediret, tempestate ad Ciconas est delatus, quorum oppidum Ismarum expugnauit, prædam q̄ sociis distribuit. Inde ad Lotophagos homines minime malos, qui Lotō ex foliis flore procreatum edebant, idq̄ ciuibus tantam suauitatem præstabat, ut qui gustabant, obliuionem caperent domireditionis. Ad eos socii duo missi ab Vlysse, cum gustarent herbas ab eis datas, ad naues oblitū sunt reuerti, quos uinctos ipse reduxit. Inde ad Cyclopem Polyphemum, Neptuni filium, huic responsum erat ab augure Telemo Euryymi filio, ut cauaret, ne ab Vlysse excæcetur. Hic media fronte unum oculum habebat, & carnem humanam epulabatur. Qui postquam pecus in speluncam redegerat, molem saxeam ingentem ad ianuam opponebat. Qui Vlysses cum sociis inclusit, socios q̄ eius conlumere cepit. Vlysses cum uideret eius immanitati atque feritati resistere se non posse, uinō quod à Marathone acceperat, eum inebriauit, seq̄ Vtin uocari dicit. Itaq̄ cum oculū eius trunco ardenti exureret, ille clamore suo ceteros Cyclopas conuocauit, eis q̄ spelunca præclusa dixit, Vtis me excæcat. Illi credentes eum deridendi gratia dicere, neglexerunt. At Vlysses socios suos ad pecora alligauit, & ipse se ad arietem, & ita exierunt, ad Aeolum Hellenis filium, cui ab Ioue uentorum potestas fuit tradita, is Vlysses hospitio libere accepit, folles q̄ uentorum ei plenos muneri dedit, secum uero

d aurum

Videtur ali
quid deesse

Nausiboum

Videtur hic cor
rupta quaedam,
quaedam etiam
transposita esse,
nolumus tamē
quicquam à uer
tusto exempla
ri recedere

aurum argentumq; credentes, cum accepissent & secum pariti uellent, folles clam! sol
uerunt, uentiq; euolauerunt. Rursum ad Aeolum est delatus, à quo eiectus est quod ui
debat Vlysses numen deorum in festum habere. Ad Lestrygonas, quorum tex fuit An
tiphates * deuorauit, nauesq; eius undecim confregit, excepta naue * qua sociis eius con
sumptis, euasit in insulam Aenatiam ad Circe Solis filiam, quæ potionem data homines
in feras bestias commutabat, ad quam Eurylochum cum uiginti duobus sociis misit,
quos illa ab humana specie immutauit, Eurylochus timens, qui non intrauerat, inde fu
git, & Vlyssi nuntiauit, qui solus ad eam se cõtulit: sed in itinere Mercurius ei remedium
dedit, monstrauitq; quomodo Circe deciperet. Qui postquam ad Circe uenit, &
poculum ab ea accepit, remediũ, Mercurii monitu coniecit, * ensemq; strinxit, minatus
nisi socios sibi restitueret, se eam interfectorum. Tunc Circe intellexit, non sine diuina uo
luntate Deorum id esse factum: itaq; fide data se nihil tale commissuram, socios eius ad
pristinam formam restituit, ipsa cum eodem concubuit, ex quo filios duos procreauit,
† Nausiphoum & Telegonum. Inde proficiscitur ad lacum Auernum, ad inferos descen
dit, ibiq; inuenit, Elpenorem socium suum, quem ad Circe reliquerat, interrogauitq;
eum quomodo eò peruenisset, cui Elpenor respondit, se ebrium per scalam cecidisse, &
ceruices fregisse: & deprecatus est eum, cum ad superos redisset, sepulturae traderet, & sibi
in tumulo gubernaculum poneret. Ibi & cum matre Anticlia est locutus de fine erratio
nis suæ. Deinde ad superos reuersus, Elpenorem sepeliuit, & gubernaculum, ita ut roga
uerat, in tumulo ei fixit. Tum ad Sitenas Melpomeues musæ & Acheloi filias uenit, quæ
partē superiorem muliebrem habebant, inferiorem autem gallinaceam. Harum fatum
fuit tam diu uiuere, quam diu earum cantũ mortalis audiens, nemo præteruectus esset.
Vlysses monitus à Circe Solis filia, sociis cetera aures obdurauit, seq; ad arborem malum
constringi iussit, & sic præteruectus est. Inde ad Scyllam Typhonis filiam uenit, quæ su
periores corporis muliebrem, inferiorem ab inguine piscis, & sex canes ex se natos habe
bat, eaq; sex socios Vlyxis, naue abreptos, cõsumpsit. In insulam Siciliam ad Solis pecus
sacrum uenerat, quod socii eius cum coquerent in aheno mugiebat, monitus id ne at
tingeret, ab Tiresia, et à Circe monitus Vlysses: itaq; multos socios ob eam causam ibi a
misit. Ad Charybdin q; perlatus ter die obsorberebat terq; eructabat: eò monitu Tiresie præ
teruectus est, sed ita Solis, quod pecus eius erat uiolatum, cum in insulam eius uenisset,
& monitu Tiresiæ ueruerit uiolari, cum Vlysses condormiret, socii inuolarunt pecus:
itaq; cum coqueret, carne ex aheno dabat balatus, ob id Iouis nauem eius fulmine in
cendit. Ex his locis erras naufragio facto socii amissis enatauit in insulam † Aexam, Ca
lypso Atlantis filia nympa, quæ specie Vlyssis capta, an no toto eum retinuit, neq; à se di
mittere uoluit, donec Mercurius Iouis iussu denuntiauit Nymphe ut eum dimitteret.
Et ibi facta rate Calypso omnibus rebus ornatam eum dimisit, eamq; ratim Neptunus
fluctibus disiecit, quod Cyclopem filiũ eius lumine priuauerat, ibi cum fluctibus iacta
retur Leucothoë, quam nos matrem Maturã dicimus, quæ in mari exigit æuum, balteũ
ei dedit, quo sibi pectus suum uinciret, ne pessum abiret quod cum fecisset enatauit. Inde
in insulam Pheacũ uenit nudusq; ex arborũ foliis se obruit, quã Nausicaa Alcinoi re
gis filia, uestem ad flumen lauandã tulit, ille erepsit è foliis, & ab ea petit ut sibi opem fer
ret, illa misericordia mota, pallio eum operuit, & ad patrem suũ eum adduxit. Alcinoi
hospitio liberaliter acceptum, donisq; decoratum in patriam Ithacam dimisit: ita Mercu
rii iterum naufragium fecit, post uicesimũ annum, sociis amissis, solus in patriam redit,
& cum ab hominibus ignoraretur, domumq; suam attigisset, procos qui Penelopem
in coniugium petebant, obsidentes uidit regiam, seq; hospitem simulauit, & Euryclia
nutrix ipsius, dum pedes ei lauat, ex cicatrice Vlysses esse cognouit, postea procos Mi
nerua adiutrice cum Telemacho filio & duobus seruis interfecit sagittis.

Hæc in ueteri exemplari in margine annotata erant.

Deioncus genuit Cephalũ, Cephalus Archiũ, Archius Laertiũ, Laertes Vlysses, Vlysses ex Circe Telegonũ, ex Penelope
Telemachũ

Telemachus, Telegonus ex Penelope Vlyssis coniuge, Italum qui Italiam ex suo nomine appellauit, è Telemacho Latinus qui latinam linguam ex suo nomine cognominauit. Homerus pro Archio Laertis patre Arceium habet, Ouid. tamen non Cephalis, sed Iouis filium Arceium facit. (quo superinductum.

Homerus hanc insulã Ogygiã uocat, & erant quoq; in uetusto exẽplari quãdã erasa, & pro ijs acẽã ab inãõõõ atr

CXXVI. Vlyssis cognitio.

Vlysses ab Alcinoõ rege Nausicæ patre cum esset muneribus dimissus, naufragio factõ nudus Ithacam peruenit, ad quandam calam suam, ubi erat nomine Eumæus sybotes, hoc est subulcus pecoris, quem canis cum agnosceret, & ei blandiretur, Eumæus eum non recognoscebat, quoniam Minerua eum, & habitum eius cõmutauerat, Eumæus eum rogauit unde esset, & ille ait se naufragio huc peruenisse, quẽ cum pastor interrogaret an Vlyssẽ uidisset, dixit se comitem eius esse, & signa & argumenta cõpẽt dicere, quẽ mox Eumæus casa recepit, cibo potuq; animauit, quõ cum uenissent famuli missi solito more pecora petitũ, & ille interrogasset Eumæũ qui essent, ait post Vlyssis profectiõẽ cum iam tempus interincederet, proci Penelopem in coniugium petentes uenerunt, quos illa conditione ita differt, cum tela detexuero, nubam, quam interdum detexebat, & sic eos differebat, nunc autem illi cum ancillis Vlyssis discumbunt, & pecora eius consumunt: tunc Minerua effigiem suam ei restituit, subito sybotes ut uidit Vlyssẽ esse, tenes amplectensq; lachrymari cõpẽt præ gaudio, & admirari quid esset illud quod eum immutauerat. Cui Vlysses ait, crastino die perduc me in regiam ad Penelopem. Quem cum duceret, Minerua ei iterum faciem mēdici transformauit. Quem cum Eumæus ad mnesteras perduxisset, & cum ancillis discumberent, ait ad illos, habetis ecce alterum mendicum qui cum Ito uos deleat. Tunc Melanthius unus ex mnesteribus ait, imõ inter se ludentur & uictor accipiet uentriculum farsum & harũdinem unde uictum ei ciat: qui cum luctati essent, & Vlysses iterum apploisset atq; eum eiecisset, Eumæus in mendici persona Vlyssẽ ad Eurydiam nutricem perduxit, dicitq; eum socium Vlyssis fuisse, cui cum uellet, Vlysses ei os compressit, atq; Penelopem & eam præmonuit, ut arcum & sagittas eius daret proci, ut qui ex iis eum intendisset, eam uxorem duceret, quæ cum fecit inter se certant, & nemo post intendere, Eumæus ait deridendi gratia demus non pateretur Melanthio seruo, is clam proci deprehensus est, cui nares & brachia & reliquas partes mēbrosum minutatim secuit, atq; domum suam cum coniuge positus est, ancillas autẽ suas iussit corpora eorum ad mare deferre, in quas rogatu Penelopes post cedem procorum Vlysses animaduertit.

CXXVII. Telegonus.

Telegonus Vlyssis & Circes filius, missus à matre ut genitorẽ quæreret, tempestate in Ithacam est delatus, ibiq; fame coactus agros depopulari cõpẽt. Cum quo Vlysses & Telemachus ignari arma cõtulerunt, Vlysses à Telegono filio est interfectus, quod ei responsum fuerat ut à filio caueret mortem. Quem postquã cognouit qui esset, iussu Mineruæ, cum Telemacho & Penelope in patriam redierunt, in insulam Æacam ad circen Vlyssẽ mortuum deportarũt, ibiq; sepulturæ tradiderunt, eiusdẽ Mineruẽ monitu Telegonus Penelopẽ, Telemachus Circen duxerũt uxores. Circe & Telemacho natus est Latinus, qui ex suo nomine latinæ linguæ nomen imposuit, ex Penelope & Telegono natus est Italus qui Italiã ex suo nomine denominauit.

CXXVIII. Augures.

Mycus Elati filius, Mopsus Ampyci filius, Amphiarus Oeclei uel Apollinis filius, Tiresias Euryimi filius, Manto Tiresiæ filia. Polyidus Cœtani filius, Helenus Priami filius, Cassandra Priami filia, Calchas Thestoris filius, Theoclimenus & Thestoris filius, Telemus Protei filius, Telemus Euryimi filius, Sibylla Samia, alii Cymeam dixerunt.

CXXIX. Oeneus.

Libet cum ad Oeneum Parthaonis filium in hospitium uenisset Althæam Thestii filiam

in uisũ pœ
Antinous
in terram

posset

domo sua

Æacam

Polyphidæ ut
apud Homer.
Odyss. 0
Theonõẽ Protei
filia, legendum
puto, ex Helena
Eurypidis

*Fabula quæ
hinc ad Marſyã
uſq; hoc eſt, ad
cap. lxxv. ſequi-
tur capit. ſuis et
numero inſcri-
ptæ non erant
in ueteri exem-
plo, quæ nos ta-
mẽ ad ind. cẽ re-
ſtituimus*

filiam, uxorem Oenei adamauit, quod Oeneus ut ſenſit uoluntate ſua ex urbe exceſſit, ſi-
mulatq; ſe ſacra facere, at Liber cum Althæa concubuit, ex qua nata eſt Deianira. Oeneo
autẽ ob hoſpitiũ liberale muneri uitem dedit, monſtrauitq; quomodo ſereret, fruſtũq;
eius ex nomine hoſpitis Oenon ut uocaretur inſtituit.

CXXX. Icarium & Erigone.



Um Liber Pater ad homines eſſet profectus, ut ſuorum fruſtuum ſuauitatem
atq; iucunditatem oſtenderet, ad Icarium & Erigonam in hoſpitiũ libera-
le deuenit, iis utrem plenum uini muneri dedit, iuſſitq; ut in reliquas terras
propagarẽt, Icarium plauſtro onerato cum Erigone filia & cane Mera in terrã
Atticã ad paſtores deuenit, & genus ſuauitatis oſtẽdit. Paſtores cum immoderatus bibe-
rent, ebrii facti, cõciderunt, qui arbitantes Icarium ſibi malum medicamentum dediſſe, ſu-
ſtibus eum interfecerũt. Icarium autem occiſum canis ululans Mera, Erigone monſtra-
uit, ubi pater inſepultus iaceret, quò cum ueniſſet ſuper corpus parẽtis in arbore ſuſpen-
dio ſe necauit, ob quod factum Liber Pater iratus Athenienſium filias ſimili pœna affli-
xit. De ea re ab Apolline reſponſum petierunt, quibus reſponſum eſt, quod Icarium & Eri-
gones mortem neglexiſſent. Quo reſponſo de paſtoribus ſupplicium ſumpſerunt, & Eri-
gone diem feſtum oſcillationis, peſtilentiæ cauſa inſtituerunt, & ut per uindemiã de fru-
gibus Icarium & Erigone primum deliberarent, qui deorum uoluntate in aſtorum nu-
merum ſunt relati, Erigone ſignum uirginis, quam nos iuſticiam appellamus, Icarium
arcturus in ſideribus eſt dictus. Canis autem Mera canicula.

CXXXI. Niſus.



Iber cum in Indiã exercitũ duceret, Niſo nutricio ſuo dum ipſe inde rediret,
regni Thebani poteſtatem tradidit, ſed poſteaquam inde reuerſus eſt Liber,
Niſus regno cedere noluit, Liber cum nutricio cõtendere noluit, paſſusq; eſt
eum regnum obtinere, dum occaſio ſibi regni recuperãdi daretur. Itaq; poſt
annum tertium, cum eo redit in gratiam ſimulatq; in regno ſe ſacra facere uelle, quæ Trier-
terica dicuntur quoniam poſt tertium annum faciebat, militesq; muliebri ornatu pro
Bacchis introduxit, & Niſum cepit regnumq; ſuum recuperauit.

CXXXII. Lycurgus.

Lycurgus Driantis filius, Liberum de regno fugauit, quem cum negaret deum eſſe,
uinumq; bibiſſet, & ebrius, matrem ſuam uiolate uoluiffet, tunc uites excidere eſt
conatus, quod diceret illud malum medicamentum eſſe, quod mentes immutaret, qui
in ſania ab Libero obiecta, uxorem ſuam & filium interfecit, ipſumq; Lycurgũ Liber pan-
theris obiecit in Rhodope, qui mons eſt Thraciæ, cuius imperium habuit. Hic traditue
unum pedem ſibi pro uitibus excidiſſe.

CXXXIII. Hammon.

Liber in India cum aquam quæretet, nec inueniſſet, ſubito ex harena aries dicitur
exiſſe, quo duce Liber, cum aquam inueniſſet, petit ab Ioue ut eum in aſtorũ nu-
merum referret, qui adhuc hodie æquinoctialis aries dicitur. In eo autẽ loco ubi aquam
inuenerat, templum conſtituit quod Iouis Hammonis dicitur.

CXXXIII. Tyrtheni.



Tyrtheni qui poſtea Tuſci ſunt dicti, cum piraticam facerẽt, Liber Pater im-
pubis in nauem eorum conſcendit, & rogat eos ut ſe Naxum deferrent,
qui cum eum ſuſtuliffent, atq; uellent ob formam conſuprare, Acetes gu-
bernator, eos inhibuit, qui iniuriam ab eis paſſus eſt, Liber ut uidit in pro-
poſito eos permanere, remos in thyrfos cõmutauit, uela in pampinos, ru-
dentes in hederam, deinde leones atq; pantheræ proſiluerunt, qui, ut uiderunt, timentes
in mare ſe præcipitauerunt, quod & in mari aliud monſtrum tranſfigurauit, nam
quiſquis ſe præcipitauerat, in delphini effigiem tranſfiguratus eſt, unde delphini Tyrthe-
ni ſunt appellati, & mare Tyrthenum eſt dictum, numero autem fuerunt duodecim,
his

his nominibus. † Ethalides, Medon, Lycabas, Libys, Opheltes, † Melas, Alcimedon, Epeus, Diſys, Simon, Acœtes. Hic gubernator fuit, quem ob clementiam Liber ſeruauit, † & Proteus.

Ethalides
Melanthus.
ſic Ouid. lib. 9

† Hic in ueteri exemplari omiſſus erat quemadmodum apud Ouid. contra, Simonis nulla mentio fit.

CXXXV. Laocoon.



Laocoon Acœtis filius † Anchisæ frater Apollinis ſacerdos, contra uoluntatem Apollinis, cum uxore duxiſſet, atq; liberos procreaſſet, ſorte ductus ut iacrum faceret Neptuno ad littus, Apollo occasione data, à Tenedo p̄ fluſtus maris dracones miſit duos, qui filios eius Antiphantem, et Thimbregum necarent, quibus Laocoon cum auxilium ferre uellet, ipſum quoq; nexum necauerunt. Quod Phryges idcirco factum putarunt quod Laocoon haſtam in equum Troianum miſerit.

Alij Capin Ad
chiſæ patrem
faciunt.

CXXXVI. Polyidus.



Laucus Minois & Paſiphææ filius, dū ludit pila, cecidit in doliū melle plenum, quem cum parentes quæterent Apollinem ſciſcitati ſunt de puero. Quibus Apollo reſpondit, monſtrum uobis natum eſt, quod ſi quis ſoluerit, puerum uobis reſtituet. Minos ſorte audita cœpit monſtrum à ſuis quætere, cui dixerunt natum eſſe uitulum, qui ter in die colorem mutaret per quaternas horas, primum album, ſecundo rubeum, deinde nigrum. Minos autem ad monſtrum ſoluendum augures conuocauit, qui cum non inuenirentur, Polyidus Cœtani filius Bizanti monſtrum demonſtrauit, eū arbori moto ſimilem eſſe, nam primum album eſt, deinde rubrum cum permaturauit nigrum: tunc Minos ait ei, ex Apollinis reſponſo filium mihi oportet reſtituas, quod Polyidus dum auguratur, uidit noctuam ſuper cellam utinariam ſedentem, atq; apes fugantem, augurio accepto, puerum exanimem de dolio eduxit. Cui Minos ait, corpore inuento, nunc ſpiritum reſtitue, quod Polyidus cum negaret poſſe fieri, Minos iubet eum cum puero in monumento includi, & gladium poni, qui cum incluſi eſſent, draco repente ad corpus pueri proceſſit, quod Polyidus eſtimans eum uelle conſumere gladio repente percuſſit, & occidit, altera ſerpens parem quærens, uidit eam interfectam, & progreſſa herbam attulit, atq; eius tactu ſerpenti ſpiritum reſtituit. Idem q; Polyidus fecit, qui cum intus, uociferarentur quidam præteriens Minoi nuntiauit, qui monumentum iſſit aperiri, & filium incolumem recuperauit, Polyidum cum multis muneribus in patriam reſiſit.

Quod pro quæ
re ut ſupra quæ
que.

CXXXVII. Metope.

Polyphontes Meſſeniæ rex Creſphontem Ariſtomachi filium cum interfeciſſet eius impetium & Metopem uxorem poſſedit.

Credo eundem
eſſe qui à Pauſ.
Deiphobes dicitur.
uide latius
infra in p̄thoda

CXXXVIII. Philyra quæ in Tibiam uerſa eſt.



Atumnus Iouem cum quæteret per terras, in Thracia cum Philyra Oceani filia, in equum conuerſus concubuit, quæ ex eo peperit Chironem Centaurum, qui artem medicam primus inueniſſe dicitur, Philyra poſtquam in uerſatam ſpeciem ſe peperit uidit, petit ab Ioue ut ſe in aliquam ſpeciem commutaret, quæ in arborem Philyram, hoc eſt Tiliam, commutata eſt.

CXXXIX. Curetes.



Oſtq; Opis Iouem ex Saturno peperit, petit Iuno ut ſibi eum cœderet, quoniã Saturnus Orcum ſub Tartara deiecerat, & Neptunum ſub undas, quod ſciſcitet ſi quis ex eo natus eſſet ſe regno priuaret. Qui cū Opem togaret, † ut eſſet quod illa peperit, illa lapidem in uolutum oſtendit, eum Saturnus deuorauit. Quod cum ſenſiſſet, cœpit Iouem quætere per terras. Iuno autem Iouem in Creten ſi in ſula detulit. Adamantæa pueri nutritrix eum in cunis in arbore ſuſpexit, ut neq; celo neq; terra, neq; mari inueniretur, & ne pueri uagitus exaudiretur, impuberes conuocauit, eis q; clypeola ænea & haſtas dedit, & iuſſit eos circum arborem euntes crepare, qui

qui græce Curetes sunt appellati, alii Corybantes dicuntur, hi autem Lares appellantur.

CXL. Python.



Python terræ filius, draco ingens, hic ante Apollinē ex oraculo in monte Parnasso respōsa dare solitus erat, huic ex Latonæ partu interitus erat fato futurus, eo tempore Iouis cum Latona Poli filia concubuit, hoc cum Iuno rescit, facit ut Latona ibi pareret, quò Sol non accederet. Python ubi sensit Latonam ex Ioue grauidam esse, persequi cœpit, ut eam interficeret.

At Latonam Iouis iussu uentus Aquilo sublatam ad Neptunum petulit, ille eam tutatus est, sed ne rescinderet Iunonis factum, in insulam eam Ortygiam detulit, quam insulam fluctibus cooperuit. Quod cum Python eam non intuenisset, Parnassum redit. At Neptunus insulam Ortygiam in superiorem partem retulit, quæ postea insula Delus est appellata, ibi Latona oleam tenens parit Apollinem & Dianam, quibus Vulcanus sagittas dedit donum, post diem quartum quàm essent nati, Apollo matris pœnas executus est, nam Parnassum uenit, & Pythonem sagittis interfecit, inde Pythius est dictus, ossa quæ eius in cortinam coniecit, & in templo suo posuit, ludos quæ funebres ei fecit, qui ludi Pythia dicuntur.

CXLII. Sirenes.



Sirenes Acheloi fluminis & Melpomenes Musæ filia, Proserpinæ raptu aberrantes ad Apollinis terram uenerunt, ibi quæ Cereris uoluntate quod Proserpinæ auxilium non tulerant, uolaticæ sunt factæ. His responsum erat tam diu eas uicturas, quamdiu cantantes eas audiens nemo esset præteruectus, quibus fatalis fuit Vlysses, astutia enim sua cum præ nauigasset scopulos, in quibus morabantur, precipitarunt se in mare, à quibus locus Sirenides cognominatur, qui est inter Siciliam & Italiam.

CXLIII. Pandora.

Promethetis Iapeti filius, primus homines ex luto finxit, postea Vulcanus Iouis iussu ex luto mulieris effigiem fecit, cui Minerua animam dedit, ceteri quæ Dii alius aliud donum dederunt, ob id Pandoram nominarunt, ea data in coniugium Epimetheo fratri, inde nata est Pyrrha, quæ mortalis dicitur prima esse creata.

CXLIII. Phoroneus.



Nachus Oceani filius, ex Archia sorore sua procreauit Phoroneum qui primus mortalium dicitur regnasse. Homines ante secula multa sine oppidis legibusque uitam exegerunt, una lingua loquentes, sub Iouis imperio, sed postquam Mercurius sermones hominum interpretatus est, unde Hermes neutes dicitur esse interpret, Mercurius enim græce Hermes uocatur. Idem nationes distribuit, tum discordia inter mortales esse cœpit, quod Ioui placitum non est. Itaque exordium regnandi tradidit Phoroneo, ob id beneficiū quod Iunonis sacra primus fecit.

CXLIII. Prometheus.



Omnes antea ab immortalibus ignem petebant, neque in perpetuum seruate sciebant, quod postea Prometheus in serula detulit in terras, hominibusque monstrauit quomodo cinere obrutum, seruarent. Ob hanc rem Mercurius Iouis iussu deligauit eum in monte Caucaſo ad saxum clauis ferreis, & aquilam apposuit, quæ cor eius exesset, quantum die ederat, tantum nocte crescebat, hanc aquilam post triginta annos Hercules interfecit, eumque liberauit.

CXLV. Niobe siue Io.

Ex Thronio & Cinna nati Apis & Nioba, hanc Iupiter mortalem primam compeffit, ex ea natus est Argus, qui suo nomine Argos oppidum cognominauit, ex Argo & Euadne Crinus, Piranthus, & Basus nati, ex Pirantho Callithoe, Argus, Aristotides, Triopas hic ex hoc Eurifabe Anthus, Pelasgus, Agenor, ex Triope et Orealide Xanthus

Phoroneo, sic. n.
ex Paus. colligitur
legendū esse
qui Argū ἄργυρον
uocat.
Phorbante.

Xanthus & Inachus, ex Pelasgo Laris, ex Inacho & Argialo. Hanc Iupiter dilectam compressit, & in uacca figuram conuertit, ne Iuno eam cognosceret, id Iuno cū rescit, Argum cui undiq; oculi resulgebant, custodem ei misit, hunc Mercurius Iouis iussu interfecit, at Iuno formidinem ei misit, cuius timore exagitata, coëgit eam ut se in mare precipitaret, quod mare Ionium est appellatum, inde in Scythiam transiuit, unde Bosphorum fines sunt dictæ, inde in Aegyptum, ubi parit Epaphum. Iouis cum sciret suapte propter opera tot eam ærumnas tulisse, formam suam ei propriam restituit, deam q; Aegyptiorum esse fecit, quæ Isis nuncupatur.

*Pausan. sic
ἄρρου δὲ Πυρρα
σοσρίντι, ὅ
φάρβαρ, φάρβαρ-
τι δὲ τριόκασ, τρι
ἴα δὲ ἰάσορ ἡδ
ἀγίωρ, ἰὼ μιν
οὐρ ἰάσορ θυρά-
τηρ. Vide in Ar-
golic.*

CXLVI. Proserpina.

Pluton petit ab Ioue Proserpinam filiam eius & Ceteris in coniugium daret, Iouis negauit Ceterem passuram, ut filia sua in Tartaro tenebricoso sit, sed iubet eum rapere eā, flores legentē in monte Aetna, qui est in Sicilia, in quo Proserpina dū flores cū Venere et Diana et Minerua legit, Pluton quadrigis uenit, et eam rapuit, quod postea Ceres ab Ioue impetrauit, ut dimidia parte anni apud se, dimidia apud Plutonem esset.

CXLVII. Triptolemus.



Cum Ceres Proserpinam filiam suam quaeret, deuenit ad Eleusinū regem cuius uxore Cothonea puerum Triptolemum pepererat, se q; nutricem lactantem simulauit. Hanc regina libens nutricem filio suo recepit. Ceres cū uellet alumnū suū immortalē reddere interdū lacte diuino alebat, clām in igne obruebat. Itaq; præterquam solebant, mortales crescebat, & sic fieri cum mitarent, parentes eam obseruauerunt, cum Ceres eum uellet in ignem mittere, pater expauit. Illa irata Eleusinum exanimauit, at Triptolemo alumno suo æternum beneficium tribuit, nam fruges propagatiæ cultum draconibus iunctum tradidit, quibus uehens orbem terrarum frugibus obseuit. Postq; domum rediit Peleus eū pro beneficio interfici iussit, sed re cognita, iussu Cereris Triptolemo regnum dedit, quod ex patris nomine Eleusinum nominauit, fieri q; sacrum instituit quæ Thesmophoria græce dicuntur.

Eleusium.

*Metanira hæc
à Paus. dicitur
Triptolemi aut
pater Celeus.*

*a
Eleusim.*

Celeus uel Cephens ut Boccatius, Nisi quis malit Lyncium intelligere, de quo Ouidius.

CXLVIII. Vulcanus.



Vulcanus cum rescit Venerem cum Marte clām concubere, & se uirtuti eius obistere non posse, catenam ex adamante fecit, & circum lectum posuit, ut Martem astucia deciperet. Ille cum ad constitutum uenisset, concidit cum Venere in plagas, adeo ut se exoluere non posset. id Sol cum Vulcano nuntiasset, ille eos nudos cubantes uidit, deos omnes conuocauit, uiderunt ex eo Martem id ni faceret pudor terruit. Ex eo cōceptu nata est Armonia, cui Minerua et Vulcanus ueste secleribus tinctam muneri dederunt, ob quam rem progenies eorum scelerata extitit, Soli autem Venus ob indicium ad progeniem eius semper fuit inimica.

CXLIX. Epaphus.

In Iupiter Epaphum quem ex Io procreauerat, Aegypto oppida communitate ibi q; regnate iussit. Is oppidum primū Memphim & alia plura constituit, et ex Cassiopia uxore procreauit filiam Lybien à qua terra est appellata.

CL. Titanomachia.



Postq; Iuno uidit Epapho ex pellice nato tantam regni potestatem esse, curat in uenatu ut Epaphus necetur, Titanos q; hortatur Iouem ut regno pellant & Saturno restituant. Hi cum conarentur in cœlum ascendere, eos Iouis cū Minerua & Apolline et Diana precipites in Tartarum deiecit, Atlanti autem qui dux eorum fuit, cœli fornicem super humeros imposuit qui adhuc dicitur cœlum sustinere.

CL I. Ex Typhone & Echidna nati:



LX Typhone gigante & Echidna Gorgon, canis Cerberus triceps, draco qui mala Hesperidum trans oceanum seruabat. Hydra quam ad fontem Letneum Hercules interfecit. Draco qui pellem arietis Colchos seruabat. Scylla quæ superiorem partem mulietis inferiorem canis, & Canes sex ex se natos habebat. Sphinx quæ in Bœotia fuit. Chimera in Lycia, quæ præ oretri partem leonis figuram, posteriorem draconis habebat, media ipsa Chimera, ex Medusa Gorgonis filia & Neptuno nati sunt, Crysaor & equus Pegalus, ex Crysaote & Callirhoë Gerion trimenbris.

CL II. Typhon.

al. Terra **T**Attarus ex Tartara procreauit Typhonem immani magnitudine, speriaque portenta, cui centum capita draconum ex humeris enata erant, hic Iouem prouocauit si uellet secum de regno certare, Iouis fulmine ardenti pectus eius percussit, cui cum flagraret, montem Etnam, qui est in Sicilia, super eum imposuit, qui ex eo adhuc ardere dicitur.

*Hoc caput in aliis
dice non numeratur.*

Phaëton Solis & Clymenes filius cum clam patris currum conscendisset, & alius a terra esset elatus, præ timore decidit in flumen Eridanum. Hunc Iuppiter cum fulmine percussisset, omnia ardere coeperunt. Iouis ut omne genus mortalium cum causa interficeret, simulauit se id uelle extinguere, amnes undique irrigauit, omneque genus mortalium interit, præter Pyrrham et Deucalionem: at sorores Phaëtonis, quod equos iniussu patris iunxerant in arbores populos commutatae sunt.

CL III. Deucalion & Pyrrha.

Cataclysmus quod nos diluuium uel irrigationem dicimus, cum factum est, omne genus humanum interit præter Deucalionem & Pyrrham, qui in montem Aetnam, qui altissimus in Sicilia esse dicitur, fugerunt. Hi propter solitudinem cum uiuere non possent, petierunt ab Ioue ut aut homines daret, aut eos parti calamitate afficeret. Tum Iouis iussit eos lapides post se iactare, quos Deucalion iactauit uiros esse iussit, quos Pyrrha, mulieres, ob eam rem Laos dictus, Laos enim graece lapis dicitur.

CL IIII. Phaëton Hesioidi.

Phaëton Clymeni Solis filius, & Meropes Nymphæ filius, quam Oceanitidem accepimus, cum iudicio patris, auum Solem cognouisset, impetratis curribus male usus est, nam cum esset, propius terram uelut vicino igni omnia conflagrarent, & fulmine ictus in flumen Padum cecidit, hic amnis a Graecis Erydanus dicitur, quem Pherecydes primus uocauit. Indi autem quod calore vicini ignis, sanguis in atrum colorem uersus est, nigri sunt facti. Sorores autem Phaëtonis dum interitum deflent fratris in arbores sunt populos uersae. Horum lachrymae ut Hesiodus indicat, in Electrum sunt duratae, Heliades tamen nominantur, sunt autem Merope, Helie, Aegla, Lampedie, Phoebea Erherie, Dioxippe. Cygnus autem rex Liguria, qui fuit Phaëtoni propinquus, dum deflet propinquum, in Cygnum conuersus est, is quoque motiens flebile canit.

CL V. Iouis filii.

Liber ex Proserpina quem Titanes carpsent, Hercules ex Alcmena, Liber ex Semele Cadmi & Hermoniae, Castor & Pollux ex Leda Thestii filia, Argus ex Nioba Phoronei filia, Epaphus ex Io Inachi filia, Perseus ex Danae Actiis filia. Zethus ex Amphio & Antiopa Nistei filia, Minos, Sarpedon et Rhadamantus ex Europa Agenoris filia, Helena ex Pyrrhe Pimeti filia, Ethalion ex Protogenic Deucalionis filia, Dardanus ex Electra Atlantis filia, Lacedemon ex Thygete Atlantis filia, Tantulus ex Plutone Himantis filia, Aeacus ex Egina Alopei filia, Aegippa ex capra Boëtis, Arcada ex Calisto Licaonis filia, Etolus ex Protogenia Deucalionis filia, Pirithous ex Dia Oenei filia.

*Aegippana.
Aetlius sic Paus.
in Elia.*

CLVI. Solis filii.

Circe ex Perside Oceani filia, Pasiphaë ex Clymene Oceani filia, Phaëton, Lampetie, Aegle, Phœbe.

Videntur deesse quædam.

CLVII. Neptuni filii.

B† Oætus & Hellen ex Antiopa Aeoli filia. Agenor & Bellerophon, ex Eury/
nome Nyfi filia, Leuconoë, ex Themistho Hipsei filia, †Rias ex Alcyone Atlā/
tis filia, Abas ex Atetusa Herilei filia, Ephocœus * ex Alcyone Atlantis filia, Be-
lus Astor Dydis, ex Agamede Augei filia, Euadne, ex Lena † Leucippi filia, Me-
gateus ex Oenope Epopei filia, Cygnus ex Calyce Hecatonis filia, Eridimenus & Au-
theus, ex Astyphile Phœnicis filia, Neleus & Pelias ex Tyro Salmoni filia, Euphemus et
Lycus et Nycteus ex Celeno Ergei filia, Peleus Arprites*, Ancus, Mœpus ex Chiōa Aquī/
lonis filia. Amœmone * item. Cyclops Euphemus, Metus ex Melite Bulis filia.

Alij bæotum & Acolum uocant, matrem autem Menalippam.

Calchinia habet Paus. in Corinth. sed ex ea non Euadnem, sed Peratum natum dicit.

CLVIII. Vulcani filii.

Phillamnon Cecrops, Erichthonius Corynetes, Cercion, Philoœus * Pinther.

CLIX. Martis filii.

Oenomaus ex † Aferope, Harmonia, ex Venere Leodo, ex Ce * Lycus, Diomedes,
Thrax, Aescalaphus, Ialmenus, Cycnus, Dryas.

CLX. Mercurii filii.

Priapus, Echo, Antian, * Eurytus, Cephalus ex Creusa, Erictei filia Eurestus, * Aptale,
* Lybys, ex Lybie Palamedis filia.

CLXI. Apollinis filii.

Delphus, Asclepius ex Coronide Phlegiæ filia, Eurytides ex Cleobula. Ilius ex Vrea
Neptuni filia, Argeus, ex Eubea Macarei filia, Philammon, ex † Leuconoë Lucifeti
filia, Lycoreus, ex Nympha Linus, ex Vrania Musa Aristeus, ex Cyrene Penei filia.

CLXII. Herculis filii.

Hillus ex Deianita, Tlepolemus, ex Astyoche, Leucites Telephus, ex Auge Alci filia,
Leucippus Theromachus, † Leotiades, Archelous, Ophites, Deucalion, Euhēnus,
Lidus, & duodecim Thespiades, quos ex Thespii regis filiabus procreauit.

CLXIII. Amazones.

Ocyale, Dioxippe, Iphinome, Xanthe, Hypothoë, † Othrepte, Antioche, Laoma/
che, Glauce, Agaue, Theseis, Hippolyte, Clymene, Polydora, Penthesilea.

Apud Calabrum quoq; in primo duodecim numerantur, sed diuersis nominibus.

CLXIII. Athenæ.

Inter Neptunum & Mineruam cum esset certatio qui primus oppidū in ter-
ra Attica conderet, Iouem iudicem sumpserunt. Minerua quod primum in
ea terra oleam seuit, quæ adhuc dicitur stare, secundum eam indicatum est.

At Neptunus iratus in eam terram mare cœpit irrigare uelle, quod Mercurius
Iouis iussu id ne faceret prohibuit, itaq; Minerua ex suo nomine oppidum Athenas cō-
didit, quod oppidum in terris dicitur primum esse constitutum.

Orpheus Eurydicem nympham amauit, quam sono cytharæ mulcens uxorem duxit.
Hanc Aristeus pastor dum amans sequitur, illa fugiens in serpentem incidit & mortua
est, postq; maritus ad inferos descendit, & legem accepit, ne eam cōuersus aspiceret, quā
conuersus aspiciens, iterum perdidit. Myrtha cum patrem suum amaret, inebriauit &
sic cum eo concubuit. Quod pater rescians, utero plenam cœpit euaginato persequi gla-
dio, illa in arborem myrtham est conuersa, quam pater gladio feriens, Adonis exinde
natus est, quem Venus diligens.*

Desunt reliqua.

Minerua

*Antas ut est &
pud Paus. in
Bæot.*

*a
b*

*Alij ex Harpin/
na, Pausan. Ste/
ropen Oenoma/
coniugē uocat*

*Ouid. Chionem
uocat, & De/
dalionis filiam
Luciferi neptē
Croniades*

Otrere

*Neq; hæc duo
in indice su-
uantur*

CLXV. Marlyas.



Satyris, fortasse
legendum

Inerua tibus dicitur prima ex osse ceruino fecisse, & ad epulum deorū cantatum uenisse. Iuno & Venus cum eam irriderent, quod & Cælia erat, et buccas inflaret, fœda uisa & in cantu irrita, in Idam syluam ad fontem uenit, ibiq; cantas in aqua se aspexit, & uidit se merito irrisam, unde tibus ibi abiecit, & imprecata est ut quisquis eas sustulisset, graui afficeretur supplicio, quas Marlyas Oeagri filius pastor unus ex turis inuenit, quibus assidue commetando, sonum suauiore[m] indies faciebat, adeo ut Apollinem ad cytharæ cantum in certamen prouocaret, quo ut Apollo uenit, musas iudices sumpserunt, & cum iam Marlyas inde uictor discederet, Apollo cytharam uersabat, idemq; sonus erat, quod Marlyati tibus facere nō potuit, itaq; Apollo uictū Marlyan ad arborem religatum scythæ tradidit, qui eum membratim separauit, reliquum corpus discipulo Olympo sepultura tradidit, è cuius sanguine flumen Marlyan est appellatum.

CLXVI. Erichthonius.



Vlcanus Ioui cæterisq; Diis soleas aureas ex adamante cum fecisset, Iuno cum sedisset, subito in aëre pedere cœpit, quod cum ad Vulcanum missum esset, ut matrem quam ligauerat solueret, iratus quod de cœlo præcipitatus erat, negat se matrē ullam habere. Quem cum Liber Pater ebrium in concilio deorum adduxisset, pietati negare nō potuit, tum optionem à Ioue accepit, si quid ab iis petiisset impetraret, tūc ergo Neptunus quod Mineruæ erat infestus, instigauit Vulcanum, Mineruam petere in coniugiū. Qua re impetrata in thalamum cum uenisset Minerva monitu Iouis, uirginitatē suam armis defendit, interq; luctandum ex semine eius quod in terram decidit, natus est puer, qui infertorem partem draconis habuit, quem Erichthonium ideo nominarūt, quod eris græce certatio dicitur, chthon autem terra dicitur, quem Minerva cum clam nutriet, dedit in cistula seruandū Aglauto Pandroso & Herse Cecropis filiabus. Hæ cum cistulam aperuissent cornix indicauit, illæ à Minerva insania obiecta ipsæ se in mare præcipitauerūt.

CLXVII. Liber.



Liber Iouis & Proserpinæ filius à Titanis est distractus, cuius cor contritum Iouis Semele dedit in potionem, ex eo prægnans cum esset facta, Iuno in Beroen nutricem Semeles se comutauit, & ait, alumna, pete à Ioue ut sic ad te ueniat, quemadmodum ad Iunonem, ut scias quæ uoluptas est, cum Deo concumbere. Illa autem instigata petit, ab Ioue, & fulmine est icta, ex cuius utero Liberum exiit, & Nyso dedit nutriendum, unde Dionysus est appellatus & Bimater est dictus.

CLXVIII. Danaus.



Danaus Beli filius ex pluribus coniugibus, quinquaginta filias habuit, totidemq; filios, frater Aegyptus, qui Danaum fratrem & filias eius interficere uoluit, ut regnum patrum solus obtineret, filiis uxores à fratre poposcit. Danaus re cognita Minerva adiutrice ex Africa Argos profugit, tunc primum dicitur Minerva nauē fecisse biprorā, in qua Danaus profugeret. At Aegyptus ut rescit, Danaum profugisse, mittit filios ad persequendum fratrem, & eis præcepit, ut aut Danaum interficerent, aut ad se non reuenterentur. Qui postquam Argos uenerunt, oppugnare patrum cœperunt. Danaus ut uidit se eis obsistere non posse, pollicetur eis filias suas uxores, ut pugna absisterent, impetratas sorores patruales acceperunt uxores, quæ patris iussu uiros suos interfecerunt. Sola Hypermetra Lynceum seruauit, ob id cæteræ dicuntur apud inferos in dolium pertusum aquam ingerere. Hypermetræ & Lynceo sanum factum est.

Amimone

CLXIX. Amimone.



Mimone Danaï filia, dum studiose in sylua uenatur, Satyrum iaculo percussit, eam Satyrus uoluit uiolare. Illa Neptuni fidē implorauit, quò Neptunus cum uenisset, Satyrum abegit, & ipse cum ea concubuit, ex quo conceptu nascitur, Nauplius. Id in quo loco factū est, Neptunus dicitur fuscina percussisse terram, & inde aquam profluxisse, qui Lerneus fons dictus est, & Amimonium flumen.

A Mimone Danaï filia missa est à patre aquam petiū ad sacrum faciendum, quæ dum quærit, lassitudine obdormiit, quam Satyrus uiolare uoluit, illa Neptuni fidem implorauit, quod cum Neptunus fuscina in Satyrum misisset, illa se in petram fixit, Satyrum Neptunus fugauit, qui cum quæretet in solitudine à puella, illa se aqua, tum missam esse dixit à patre, quā Neptunus cōpressit. Pro quo beneficiū ei tribuit, iussitq; eius fuscina de petra educere, quæ cum eduxisset, & tres filii * sunt secuti, qui ex Amimonis nomine Amimonius fons appellatus est, ex qua cōpressione natus est Nauplius. Hic autem fons Lerneus est postea appellatus.

Repetita est hæc fabula, nam in indice semel tantum ponitur

CLXX. Filia Danaï quæ quos occiderunt.



Dea Antimachum, Philomela Panthium, Scylla Proteam, Phicomone Plexippum, Euipe Agentorem, Demoditas Chrysippum, Hyale Perium, Trite Enceladum, Damone Amintorem, Hyppothoë Obrimum, Myrmydone Mineum, Eurydice Canthum, Cleo Asterium, Arcania Xanthum, Cleopatra Metalcem, Philea Phillinam, Hyparete Protheonem, Chrysothemis Asteriden, Pyranthe Athamantem, Armoasbus* Glaucippe Niauuium, Demophile Pamphilum, Antodice Clytum, Polyxena Aegyptum, Hecabe Dryantem, Achamantis Echominum, Arsalte Ephialtem, Monuste Eurysthenem, Amimone Midamum, Helice Euideam, Amoëme Polydectorem, Polybe Iltonomum, Helicta Cassum, Electra Hyperantum, Eubule Demarchum, Daplidice Pugnonem, Hero Andromachum, Europome Atlittem, Pyrantis Plexippum, Critomedia Antipaphum, Pyrene Dolychum, Eupherto Hyperbium, Themistagora Podasimum, Palæno Aristonon, Itea Antiochum, Erate Eudemonem, Hypermestra Lynceū seruauit, qui cum Danaus perisset, primusq; Abas ei nuntiasset, Lynceus circumspiciens in templo quid ei muneri daret, casu conspexit clypeum quem Danaus consecrauerat Iunoni, quē in iuuenta gesserat, refixit & donauit Abanti, ludosq; consecrauit, qui quinto quoq; anno aguntur, qui appellantur Aspis en Argo, è quibus ludis cursoribus coronæ non datur, sed clypeus at Danaides post patris interitum, uitos duxerunt Argiuos, è quibus qui nati sunt appellati.

CLXXI. Althæa.



Cum Althæa Thestii filia una nocte cōcubuerunt Oeneus & Mars, ex quibus cum esset natus Meleager, subito in regia apparuerunt Parcæ Clotho Lachesis, Atropos. Cui fata ita cecinerunt. Clotho dixit eum generosum futurum, Lachesis fortem, Atropos titionem ardentem aspexit in foco, & ait: tam diu hic uiuit, quam diu hic ticio consumptus nō fuerit. Hoc Althæa mater cum audisset, exiuit de lecto atq; ticionem extinxit, & eum in regia media obtulit fatalem, ne ab igni obrueretur.

CLXXII. Oeneus.



Oeneus Porthaonis filius, Aetoliæ rex, cum omnibus Diis annua sacra fecisset & Dianam præterisset, ea irata, aprū immani magnitudine qui agrum Calydonium uastaret, misit: tūc Meleager Oenei filius se pollicetur cum delectis græciæ ducibus ad eum expugnandum iturum,

Castor

CLXXIII. Qui ad aprum Calydoniam ierunt.

Amphiarus
Arceſij
Alij duos tantum
fratres Althææ
faciunt, Plexip-
pum et Toxeu,
quem hic a
corrupte puto
Lynceum dici
Thebæ, Argos
Pleuron
a



Astor & Pollux Iouis filii, Verulius *Mercurii, Parthecion *Mercurii Thebis, †Aesculapius Apollinis, Iason Aefonis, Thebis. Alcon Martis, Thracia, Euphemus Neptuni, Iolous Iphici, Lynceus & Idas, Apharei, Peleus Aeaci, Telamon Aeaci, Admetus Pheretis, Laërta † Arcippa, Deucalion Minois, Theus Aegei, Plexippus, Ideus, Lynceus, Theſtii filii, fratres Althææ, Hippotas Gerionis, *Cæneus Elati, Mopsus Amyci, Meleager Oenei, Hyppassus Euryti, Ancæus Lycurgi, Phœnix Amyntoris, Dryas Iapeti † Euatimus, Alcon, Denuxippus, Hyppocoon Amyci, *Athlantes Pondæi. Quæ ciuitates auxilium miserunt Oeneo, † Tenerdos, Iolcos, Sparta, † Teurone, Meſſe, Perthæbia, Phthia, Magnēſta, *Salamin, Calydon, Theſſalia, Oechalia, Ithaca, Tegæa, Creta, Doloſtea, Athenæ, Magnēſia & Arcadia.

Legendum fortassis, Eneasimus Hippocoontis, Leucippus Amyclæ Atalantæ Schoenei.

CLXXIII. Meleager.



Lthæa Theſtii filia ex Oeneo peperit Meleagram. Ibi in regia dicitur ticio ardens apparuisse, huc Parca uenerit, & Meleagro fata cecinerit, eum tandiu uicturum quam diu is titio esset incolumis. Hunc Althæa in arca clausum diligenter seruauit. Interim ira Dianæ quia Oeneus sacra annua ei non fecerat, aprum mira magnitudine qui agrum Calydoniū uastaret misit, quem Meleager cum delectis iuuenibus Græciæ interfecit, pellemq; eius ob uirtutem Atalante uirgini donauit, quam Ideus, Plexippus, Lynceus Althææ fratres eripere uoluerunt. Illa cum Meleagri fidem implorasset, ille interuenit, & amorem cognationi anteposuit, auunculosq; suos occidit. Id Althæa mater audiuit, filium suum tantū facinus esse ausum, memor parcarum præcepti, ticionem ex arca prolatum in ignem coniecit. Ita dum fratrum pœnas uult exequi, filium interfecit, at sorores eius præter Gorgen & Deianiram flendo, Deorum uoluntate in aues sunt transfiguratae, quæ Melagrædes uocantur. At coniunx eius Alcyone mœrens in luctu decessit.

CLXXV. Agrius.



Epopæa

Agrius Parthaonis filius, ut uidit Oeneum fratrem orbū liberis factum, egentem regno expulit, atq; ipse regnum possedit. Interim Diomedes Tydei filius & Deiphyles, Ilio deucto, ut audiuit auum suum regno pulsum, peruenit in Aetoliā cum Sthenelo Capanei filio, & armis cōtendit cum † Opopæa Agrii filio, quo interfecto, Agriū egentē è regno expulit, atq; Oeneo auo suo regnum restituit, postq; Agrius regno expulsus, ipse se interfecit.

CLXXVI. Lycaon.



Iuppiter

D Lycaonem Pelasgi filium † Iouis in hospitium uenisse dicitur, & filiam eius Calysto compressisse, ex quo natus est Arcas, qui ex suo nomine terræ nomen indidit. Sed Lycaonis filii Iouem tentare uoluerunt, Deus ne esset, carnem humanam cum cætera carne commiscuerunt, idq; in epulo ei apposuerunt. Qui postquam sensit, iratus mensam euertit, Lycaonis filios fulmine necauit, eo loco postea Arcas oppidum cōmuniuit, quod Trapezos nominatur, patrem Iuppiter in lupi figuram mutauit.

CLXXVII. Calysto.



Iuppiter

Calysto Lycaonis filia uirga dicitur facta esse, ob iram Iunonis, quod cum Ioue concubuit. Postea † Iouis in stellarum numerum retulit, quæ Septentrio appellatur, quod signum loco nō mouetur neq; occidit. Thetis enim Oceanus uxor nutrix Iunonis prohibet eam in Oceanū occidere. Hic ergo septentrio maior, de qua in Creticis uersibus.

Tuq; Lycaoniæ mutatae semine nymphæ
Quam gelido raptam de uertice Nonacrinæ
Oceano prohibet, semper se tingere Thetis,
Ausu suæ quia sit auondam succumbere alumnæ.

Hæc

Hæc igitur urfa à Græcis Helice appellatur, hæc habet stellas in capite septem non claras, in utraq; aure duas, in armo unam, in pectore claram unam, in pede priore unam, in extrema coxa claram unam, in scemine posteriori duas, in pede extremo duas, in cauda tres, omnes numero uiginti.

CLXXVIII. Europa.

Europa † Agriopes & Agenoris filia, Sidonia: hanc Iuppiter in taurum conuerfus à Sidone, Cretam transportauit, & ex ea procreauit Minonem, Sarpedonem, Rhadamantem. Huius patet Agenor suos filios misit, ut sorore reducerent, aut ipsi in suum conspectum nõ redirent. Phoenix in Africam est profectus, ibiq; remansit, inde Afri Pœni sunt appellati: Cilix suo nomine Ciliciæ nomen indidit. Cadmus cum erraret, Delphos deuenit, ibi responsum accepit, ut à pastoribus bouem emeret, qui Lunæ signum in latere haberet, eum q; ante se ageret, ubi decubisset, ibi fatum esse eum oppidum condere, & ibi regnare. Cadmus sorte audita, cum imperata perfecisset & aquam quæreret, ad fontem Castalium uenit, quem Draco Martis filius custodiebat, qui cum socios Cadmi interfecisset, à Cadmo lapide est interfectus, dentes q; eius, Minerua monstrante, sparsit & atauit, unde Spartæ sunt enati. Qui inter se pugnarunt, ex quibus quinque superfuerunt, id est, Chthonius, Vdæus, Hyperenor, Pelorus, & Echion, ex boue autem quem secutus fuerat, Bœotia est appellata.

CLXXIX. Semele.

Admus Agenoris & Agriopes filius ex Armonia Martis & Veneris filia procreauit filias quatuor, Semelen, Ino, Agauen, Autonoen, & Polydotum filium, Iouis cum Semele uoluit concumbere. Quod Iuno cum rescit, specie immutata in Beroën nutricem, ad eam uenit, & persuasit ut petet ab Ioue, ut eodẽ modo ad se, quomodo ad Iunonẽ ueniret, ut intelligas, inquit, quæ sit uoluptas cum Deo concumbere. Itaq; Semele petiit ab Ioue ut ita ueniret ad se. Qua re impetrata † Iouis cum fulmine & tonitribus uenit, & Semelem conflagrauit: ex utero eius Liber est natus, quem Mercurius ab igne ereptum, Niso dedit educandum, & græce Dionisus est appellatus.

CLXXX. Acteon.

Acteon Aristei & Autonoes filius, pastor Dianam lauantiem speculatus est, & eam uiolare uoluit. Ob id itata Diana fecit, ut ei cornua in capite nascerentur, & à suis canibus consumeretur.

CLXXXI. Diana.

Diana cum in ualle opacissima, cui nomen est Gargaphia, æstiuo tempore fatigata ex assidua uenatione, se ad fontem, cui nomen est Parthenius perlueret, Acteon Cadmi nepos, Aristei & Autonoes filius, eundem locum petens ad refrigerandũ, se & canes quos exercuerat, feras persequens in conspectum Deæ incidit, qui ne loqui posset, in ceruam ab ea est conuersus. Ita pro ceruo laceratus est à suis canibus, quorũ nomina, masculi, Melampus, Ichinobates, Echinobas, *Pamphagos, Dorceus, Oribasus, Nebrophonos, Lelaps, Theton, Pterelas, Hylæus, Nape, Ladon, Pœmenis, Therodanapis, * Aura, Lacon, Harpya, † Elion, Dromas, Thous, Canache, Cyprius, Sticte, Labros, Arcas, Agriodus, Tigris, Hilaetor, Alce, Harpalus, Lycisca, Melaneus, Lachne, Leucõn. Item tres qui eum Gnosius * consumpserunt, scemina Melanchœtes, Agre, Therodamas, Oresitrophos. Item alii autores tradunt hæc nomina. Acamas, Sytus, Aeon, Stilbon, Agrius, Charops, Aethon, Coran, * Boreas, Draco, Eudromus, Dromius, Zephyrus, Lampus, Hemon, Cylopotes, Hatpalicus, Machimus, Ichneus, Omeslimpus, * Ocydromus, Borax, Ocythous, Pachitos, Obrimus: scemina Argo, Aretusa, Vrania, Theriope, Dinomache, Dioxippe, Echione, Gorgo, Cylo, Arpyia, Lyncestes, Leene, Lacena, Ocyote, Ocydrome, Oxyroe, Orias, Sagnos * Theriphone, Volatos, * Chediattos.*

è Oceani

CLXXXII. Oceani filia.



Ceani filie Idothea, Althæa, Adrafta, alii dicunt Melissi filias esse, Iouis nutritrices, quæ nymphæ Dodonides dicuntur, alii Naiades uocant, quarum nomina Cisseis, Nysa, Erato, Eriphia, Bromiæ, Polyhymno: hæ in monte Nysa munere alumni potitæ sunt, qui Medeam rogauerat, & deposita senectute in iuuenes mutata sunt, cōsecrataeque postea inter sydera, Hyades appellantur, alii tradunt uocitatas Arline, Ambrosie, Bromie, Cisseis, Coronis.

Videntur huic loco quædam deesse, scilicet ex quibus intelligatur, Bacchum ab his nutrium esse, & eundem postea Medeam rogasse, ut nutrices suas ex uetulis in iuuenes mutaret, cuius rei etiam Ouid. mem. lib. 7. Met.

CLXXXIII. Equorum solis & horarum nomina.

Eous Aethon



Os per hunc cœlum uerti solet, & Aethyops, quasi flammeus est, cōcoquit fruges. Hi funales sunt mares: foeminae, Locarie, Bronte, quæ nos tonitrua appellamus, Sterope quæ fulgitra. Huic rei autor est Eumelus Corinthius. Item quos Homerus tradit, Abrax, Aslo *Therbeo. *Item quos Ouidius Pyrois, Eous, Aethon & Phlegon. Horarum uero nomina, hæc sunt, Iouis Saturni filii & Themidis filia, Titanaide, Auxo, Eunomia, Pherusa, Caria, Odice, Euporie, Irene, Ortense, Thallo. Alii autores tradunt decem his nominibus, Auge, Anatole, Musia, Gimnasia, Nymphes, Mefembria, Sponde, Elete, Acte, & Hecypris, Dyfis.

CLXXXIII. Pentheus & Agaue.



Pentheus Echionis & Agaues filius, Liberum negauit Deum esse, nec mysteria eius accipere uoluit. Ob hoc eum Agaue mater cum sororibus Ino & Auto-noë, per insaniam à Libero obiectam membratim laniauit. Agaue, ut suæ mentis compos facta est, ut uidit se Liberi impulsu tantum scelus admisisse, profugit ab Thebis, atque etrabunda in Illyriæ fines deuenit, ad Licortesen regem, quam Licorteses excepit. Cum quo Polyphontes, occiso Cresphonte, regnum occupauit, filium autem eius infantem Merope mater, quem ex Cresphonte habebat, absconse ad hospitem in Aetoliæ mandauit. Hunc Polyphontes maxima cum industria quærebat, aurumque pollicebatur si quis eum necasset. Qui postquam ad puberem ætatem uenit, capit consilium ut exequatur patris & fratrum mortem. Itaque uenit ad regem Polyphontem, aurumque petiit, dicens se Cresphontis interfecisse filium & Meropis Telephontem. Interim rex eum iussit in hospitio manere, ut amplius de eo perquireret, qui cum per lassitudinem obdormisset, senex qui inter matrem & filium internuntius erat, flens ad Meropem uenit, negans eum apud hospitem esse, nec comparere. Merope credens eum esse filii sui interfectorem, qui dormiebat, in Chalcidicum secari uenit, in scia ut filium suum interficeret, quæ senex cognouit, & matrem ab scelere retraxit. Merope postquam uenit occasione sibi data esse, ab inimico se ulciscendi, redit cum Polyphonte in gratiam. Rex lætus cum rem diuinam faceret hospes falso simulauit, se hostiam percussisse eumque interfecit, patriumque regnum adeptus est.

Hunc postea ex insidijs occidit, ut infra ca. ccc.

uidet

De Cresphonte ac Merope, & alijs, consimilia narrat Pausanias in Messenicis, qui illum Messeniam, non Illyrici regem facit. Et supra quoque Messeniam regem Polyphontem Hyginus uocat.

CLXXXV. Atalanta.



Chœneus Atalantam filiam uirginem formosissimam dicitur habuisse, quæ uirtute sua cursu uiros superabat, ea petiit à patre ut se uirginem seruariet. Itaque cum à pluribus in coniugium peteretur, pater eius simulatam constituit, quam ducere uellet, prius in certamine, cursu cum ea cōtenderet, termino constituto ut ille inermis fugeret, hæc cum telo insequeretur, quem intra finem termini constituta * fuisset, interficeret, cuius caput in stadio figeret. Plerosque cum superasset, & occidisset, nouissime ab Hippomene Megarei & Meropes filio uicta est. Hic enim à Venere mala tria insignis formæ acceperat, edoctus quis usus in eis esset. Qui in ipso certamine iactando puellæ impetum alligauit, illa enim dum colligit, & ammiratur aurum, declinauit & iuueni uictoriam tradidit, Cui Schœneus ob industriam liberos filiam suam dedit uxorem.

uxorem. Hanc cum in patriam duceret, oblitus beneficio Venetis se uicisse, grates ei non egit. Irata Venere in monte Parnaso cū sacrificaret Ioui uictori, cupiditate incensus, cum ea in fano concubuit, quos Iuppiter ob id factum in leonem & læam conuertit, quibus Dii concubitum Venetis, denegant.

CLXXXVI. Melanippe.



Elanippen Desmontis filiã, siue Aeoli, ut alii poëtæ dicunt, formosissimam Neptunus compressit, ex qua procreauit filios duos. Quod cum Desmontes rescisset, & Melanippen excæcauit, & in munimento conclusit, cui cibum atq; potum exiguum præstari iussit, infantes autem feris proiici. Qui cum proiecti essent, uacca lactens ueniebat ad infantes, & ubera præstabat. Quod cum armenarii uidissent, tollunt eos ut educarent. Interim Metapontus rex Icatia à coniuge Theano petebat, ut sibi liberos procrearet, † ut regno cederet, illa timens mittit ad pastores ut infantē aliquē explicarēt, quē tegi subderet, qui miserūt duos in uentos, ea regi Metaponto pro suis supposuit. Postea aut Theano, ex Metaponto peperit duos. Cū aut Metapontus priores ualide amaret quod formosissimi essent, Theano quærebat ut eos tolleret, & filiis suis regnū seruaret. Dies adueniat ut Metapontus exiret ad Dianã Metapontinã ad sacrū faciendū. Theano occasione nacta, indicat filiis suis eos suppositicios priores esse. Itaq; cum in uenatione exirēt, eos cultris interfecit. Illi aut matris monitu cum in montem exissent, prælium inter se commiserunt. Neptuno autem adiuuante, Neptuni filii nicerunt, & eos interfecerunt, quorum corpora cum in regia allata essent, Theano cultro uenatortio se interfecit. Ultiores autem Boëtus & Aeolus ad pastores ubi educati erant confugerūt. Ibi Neptunus eis indicat, ex se esse natos & matrem in custodia teneri. Qui ad Desmontem peruenerunt, eum q; interfecerunt, & matrem custodia liberarunt, cui Neptunus lumen restituit, eam filii perduxerunt in Icatiam ad Metapontum regem, & indicant ei perfidiam Theanus. Postquæ Metapontus duxit coniugio Melanippen, eosq; sibi filios adoptauit, qui in Propontide ex suo nomine condiderunt Boëtus Boëtiã, Aeolus Aeoliam.

Melanippe ab alijs dicitur

aut

Interficere iubet

CLXXXVII. Alopè.



Lope Cercyonis filia, formosissima cum esset, Neptunus eam cōpressit, quæ ex compressione peperit infantem, quem in scio patre nuttici dedit exponendum. Qui cum expositus esset, equa uenit, & ei lac præstabat, quidam pastor equam persequutus, uidit infantem, atq; eum sustulit, qui ueste regia indutū cum in casam tulisset, alter compastor rogauit, ut sibi eum infantem donaret. Ille ei donauit sine ueste, cum autem inter eos iurgium esset quod qui puerum acceperat insignia ingenuitatis reposceret. Ille autem non daret, contendentes ad regem Cercyonē uenerunt, & contendere cœperunt. Ille autem qui infantem donatum acceperat, repetere insignia cœpit, quæ cum allata essent & agnosceret, Cercyon ea esse ex ueste scissæ filia suæ. Alopes nutrix timens regi iudicium, fecit infantem eum Alopes esse, qui filiam iussit ad necem includi, infantem autem proiici. Quem iterum equa nutrebat, pastores iterum inuentum infantem sustulerunt, sentientes eum deorum numine educari atq; nutrierunt, nomenq; ei imposuerunt † Hippothoum, Theseus cum eã iter faceret à Trœzene Cercyonem interfecit. Hippothous autem ad Theseum uenit regnãq; auita rogauit, cui Theseus libens dedit, cum sciret eum Neptuni filium esse, unde ipse genus ducebat, Alopes autem corpus Neptunus in fontem commutauit, qui ex nomine Alopes est cognominatus.

Hippothoon ut Paus. in Attia.

CLXXXVIII. Theophanè.



Theophanè Byfaltidis filia formosissima uirgo. Hanc cum plures proci peterent à patre, Neptunus sublatam transtulit in insulam † Crumissam, quod cum proci eam scissent ibi morari, naue comparata † Crumissam cōtendere cœperunt, Neptunus ut eos deciperet, Theophanem in ouem commutauit

Crumissa Crumissam

e 2 formosissim

formosissimam, ipse autem in arietem. Ciues autem Crumissenses in pecora, quo cum proci uenissent, neq; illum hominem inuenirent, pecora macrare coeperunt, atq; ea uisum consumere. Hoc Neptunus ut uidit, in pecora commutatos consumi, procos in lupos conuertit, ipse autem ut erat aries cum Theophane concubuit, ex quo natus est aries Chrysomallus, qui Colchos Phryxum uexit, cuius pellem Aeta in luco Martis habuit positam, quam Iason sustulit.

CLXXXIX. Procris.



Procris Pandionis filia. Hanc Cephalus Deionis filius habuit in coniugio, qui cum mutuo amore tenerentur, alter alteri fidem dederunt, ne quis cum alio concumberet. Cephalus autem cum studio uenandi teneretur, & matutino tempore in montem exisset, aurora Titoni coniunx, eum adamauit, petiq; ab eo concubitum, cui Cephalus negauit, quod Procri fidem dedederat. Tunc Aurora ait nolo ut fallas fide, nisi illa prior fefellerit. Itaq; comutat eum in hospitis figuram, atq; dat munera speciosa quae Procri deferret, quod cum Cephalus uenisset, immutata specie munera Procri dedit, & cum ea concubuit, tunc ei Aurora spem hospitis abstulit. Quae cum Cephalum uidisset, sensit se ab Aurora deceptam, & inde profugit in Cretam insulam, ubi Diana uenabatur. Quam cum Diana conspexisset, ait ei, Mecum uirgines uenantur, tu uirgo non es, recede de hoc & tu, cui Procris indicat casus suos & se ab Aurora deceptam. Diana misericordia tacta, dat ei iaculum, quod nemo euitare posset, & canem Laelapem, quem nulla fera effugere posset, & iubet eam ire & cum Cephalo & concedere. Ea capillis demptis, iuuenili habitu Dianae uoluntate ad Cephalum uenit, eum q; prouocauit, quem in uenatione superauit. Cephalus ut uidit tantam potentiam canis atq; iaculi esse, petit ab hospite, non aestimans coniugem suam esse, ut sibi iaculum & canem uenderet, illa negare coepit, regni quoq; partem pollicetur, illa negat, sed si utiq; astitas id possidere, da mihi id quod pueri solent dare. Ille amore iaculi & canis incensus, promisit se daturum, qui cum in thalamos uenissent Procris tunicam leuauit & ostendit se foeminam esse & coniugem illius, cum qua Cephalus muneribus acceptis, redit in gratiam, nihilominus illa timens Auroram, matutino tempore secuta eum, ut obseruaret atq; inter uirgulta delituit, quae uirgulta cum Cephalus moueri uidit, iaculum ineuitabile misit, & Procrin coniugem suam interfecit, ex qua Cephalus habuit filium & Archium ex quo nascitur Laertes Vlyssis pater.

Cocui, fortasse legendum Contendere

Arceium, ut Hec. & Ouid.

CXC. Theonoe.



Hector mantis habuit Calchantem filium & Leucippem filiam, & Theonoe quem ludentem a mari piratae rapuerunt & detulerunt in Cariam, quam rex Icarus sibi in concubinatum emit. Hector autem filia amissa inquisitum profectus est, qui naufragio in terram Cariam uenit, & in uincula est coniectus, ibi ubi & Theonoe morabatur, Leucippe autem patre & sorore amissis, Delphos petiit an eorum foret inuestigatio. Tum Apollo respondit, pro meo sacerdote per terras uade, & eos reperies. Leucippe sorte audita capillos totodit, atq; pro iuene sacerdote circum terras exit inuestigatum. Quae cum in Cariam deuenisset, & Theonoe eam uidisset, aestimans sacerdotem esse, in amorem eius incidit, iubet q; ad se perducere, ut cum eo concumberet. Illa autem quia foemina erat, negat id posse fieri, Theonoe irata iubet sacerdotem includi in cubiculum, atq; aliquem ex ergastulo uenire, qui sacerdotem interficeret, quem ad interficiendum mittitur senex Hector, imprudens ad filiam suam, & quam Theonoe non agnouit, datq; ei gladium, & iubet eum sacerdotem interficere. Qui cum intrasset & gladium teneret, Thestorem se uocitari dixit, duabus filiis Leucippe et Theonoe amissis, ad hunc exitum uenisse, ut sibi scelus imperaretur, quod ille in se cum conuertisset, & uellet ipsum se interficere, Leucippe audito patris nomine, gladium ei extorsit. Quae ad reginam interficiendam ut ueniret, patrem Thestorem in adiutorio uocauit, Theonoe patris nomine audito, indicat se filiam esse eius, Icarus autem rex agnitione facta cum muneribus eum in patriam remisit.

quem

Midas

C X C I. Rex Midas.



Idas Rex Migdonius filius matris Deæ, à Timolo *sumptus eo tempore quò Apollo cum Marsia uel Pane fistula certauit, quod cum † Timolus uictoriam Apollini daret, Midas dixit Marsiæ potius dandam, tunc Apollo indignatus, Midæ dixit, quale cor in iudicando habuisti, tales & auriculas habebis, quibus auditis, effecit, ut asininas haberet aures. Eo tempore Liber Pater cum † exceptū in Indiam duceret, Silenus aberrauit, quem Midas exercitū hospitio liberaliter accepit, atque ducem dedit, qui eum in comitatum Liberi deduceret. At Midæ Liber Pater ob beneficium deoptandi dedit potestatem, ut quicquid uellet peteret à se. Quo Midas petiit, ut quicquid tetigisset aurum fieret: quod cum impetrasset, & in regiam uenisset, quicquid tetigerat aurum fiebat: cum iam fame cruciaretur petiit à Libero ut sibi spetiosum donum eriperet. Quem Liber iussit in flumine Pactolo se abluere, cuius corpus aquam cum tetigisset facta est colore aureo. Quod flumen nunc Chrysothoas appellatur in Lydia.

*videtur non
nihil deesse
Timolus*

exercitum

C X C II. Hyas.



Tlas ex Pleione siue *Oceanitide duodecim filias habuit & filium Hyantem, quæ ab apro uel leone occisum dum lugent sorores, ab eo luctu consumptæ sunt, ex his quinq; primæ inter sidera relatae, locum habent inter cornua tauri, Phæsylla, Ambrosia, Coronis, Eudora, Polyxo, quæ à fratris nomine appellantur Hyades, easdem Latine Sucas uocant: quidam autem in modum Y literæ positas, inde Hyadas dici. Nonnulli quod cum oriantur pluias efficiant, est autem græcè thyn pluere. Sunt qui existiment ideo has in sideribus esse, quod fuerint nutrices Liberi Patris, quas Lycurgus ex insula Naxo ediderat. Cæteræ sorores postea luctu cōsumptæ, sidera facta sunt, & quia plures erant Pleiades dictæ, nonnulli existimant ita nominatas, quia inter se cōiunctæ, quod est † plesion, ideo autem confertæ sunt, ut uix numerentur, nec unquam ullius oculis certum est, sex an septem existimetur. Earum nomina hæc sunt, Electra, Alcione, Celeno, Merope, Sterope, Taygeta & Maia, ex quibus Electram negant apparere, propter Dardanū amissum, Troiam q; sibi ereptam: alii existimant Meropem † conspiciere erubescere, quia mortalem uirum acceperit, cum cæteræ deos haberent, ob eam q; rem de choro sororum expulsa, mœrens crinem solutum gerit, quæ cometes appellatur, siue † longodes, quia in longitudinem producit, siue xifax quia gladii mucronis effigiem producit, ea autem stella luctum portendit.

*Legendum fori
tasis ex Aëbra
Oceanitide, ita
enim Græcus
autor Timæus
habet*

id est

πλειάδα ita

conspici

Αἰγυῖος fortasse, à specie hastæ seu lanceæ, quales à Plinio Acontia dicuntur.

C X C III. Harpalicus.



Harpalicus rex Amymneorū Thrax cum haberet filiam Harpalicen, amissa matre eius uaccarum equatum q; eam uberibus nutriuit, & crescentem armis exercuit, habiturus successorem regni sui, postmodum nec spes patris puella decepit, nam tantum bellatrix euasit ut etiam saluti fuerit parenti. Nam reuertens à Troia Neoptolemus, cum expugnaret Harpalicum, grauiq; eum uulnere affecisset, illa petiturum patrem impetu facto conseruauit, fugauit q; hostem. Sed postea Harpalicus per seditionem ciuium interfectus est. Harpalice grauiter tum ferens patris mortem, contulit se in syluas, ibiq; uastando iumentorum stabula, tandem concursu pastorum interiit.

C X C IIII. Arion.



Arion Methimneus, cum esset arte cytharæ potēs, rex † Pyranthus Corinthius eum dilexit, qui cum à rege petiisset per ciuitatem artem suam illustrare, & magnum patrimonium acquisisset, consenserunt famuli cum nautis, ut eum interficerent, cui Apollo in quietem uenit, ei q; dixit, ut ornato suo & corona decantaret, & eis se traderet, qui ei præsidio uenissent, quem cum

Gellius & Herodotus Periantrum hunc uocant

e s famuli

famuli & nauæ uellent interficere petit ab eis ut ante decantaret, cum autem cytharæ sonus & uox eius audiretur, delphini circa nauem uenerunt, quibus ille uisus se præcipitauit, qui cum sublatum attulerunt Corinthum ad regem Pyranthum, qui cum ad terram exisset, cupidus uia, delphinum in mare non propulit, qui ibi exanimatus est. Qui cum casus suos Pyrantho narrasset, iussit Pyranthus delphinum sepeliri & ei monumentum fieri. Post paucum tempus nuntiatur Pyrantho nauem Corinthum delatam tempestate, in qua Arion uestatus fuerat. Quos cum perducere ad se imperasset, & de Arione inquitur dixerunt eum obisse, & eum sepultura tradidisse. Quibus rex respondit, crastino die ad delphini monumentum iurabitur, ob id factum eos custodiri imperauit, atque Arionem iussit ita ornatu quomodo se præcipitauerat in monumento delphini mane delitescere. Cum autem rex eos adduxisset, iussissetque eos per delphini manes iurare Arionem obisse, Arion de monumento prodit. Quod illi stupentes, qua diuinitate seruatus esset obmutuerunt, quos rex iussit ad delphini monumentum crucifigi. Apollo autem propter artem cytharæ Arionem & Delphinum in astris posuit.

C X C V. Orion.

Iuppiter
Hyrcum
Apparet non
nihil deesse
id

Iouis, & Neptunus, Mercurius in Thraciam ad Byrseum regem in hospitium uenerunt, qui ab eo cum liberaliter essent excepti, optionem ei dederunt si quid peteret. Ille liberos optauit, Mercurius de tauro quem Hercules & Ypseo ei immolat corium protulit. Illi in & eum urinam fecerunt, & in terram obruerunt, unde natus est Orion. Qui cum Dianam uellet uiolare, ab ea est interfectus, postea ab Ioue in stellarum numerum est relatus, quam stellam Orionem uocant.

C X C VI. Pan.

Iuppiter

Dli in Aegypto cum Typhonis immanitatem metuerent, Pan iussit eos ut in fetas bestias se conuerterent quo facilius eum deciperent, quem Iouis postea fulmine interfecit, Pan Deorum uoluntate quod eius monitu uim Typhonis euitant, in astrorum numerum relatus, & quod se in capram eo tempore conuerterat, inde Aegoceros est dictus, quem nos Capricornum dicimus.

C X C VII. Venus.

quod

In Euphratem flumen de caelo ouum mira magnitudine cecidisse dicitur, & quem pisces ad ripam euoluerunt, super quod columbae confederunt & excafactum exclusisse, Venerem quæ postea Dea Syria est appellata, & iusticia & probitate cum ceteros exuperasset & ab Ioue optione data * pisces in astrorum numerum relati sunt, & ob id Syri pisces & columbas ex deorum numero habent, non edunt.

C X C VIII. Nisus.

Nisus Martis filius siue ut alii dicunt Deionis filius, rex Megarensium, in capite crinem purpureum habuisse dicitur. Cui responsum fuit tam diu eum regnaturum, quam diu eum crinem custodisset. Quem Minos Iouis filius oppugnatu cum uenisset, à Scylla Nisi filia, Veneris impulsu est amatus, quem ut uictorem faceret patri dormienti fatalem crinem præcidit. Itaque Nisus uictus à Mino est. Cum autem Minos Cretam rediret, eum ex fide data rogauit ut secum aueretur. Ille negauit Creten sanctissimam tantum scelus recepturam, illa se in mare præcipitauit ne persequeretur. Nisus autem dum filiam persequitur in auem halieton, id est, aquilam marinam conuersus est, Scylla filia in piscem Cirim quem uocant, hodieque si quando ea auis eum piscem natantem conspexerit, mittit se in aquam raptumque unguibus dilaniat.

C X C IX. Scylla altera.

Alij, inter quos
etiam Homerus
est, Scylla à ma-
tre Crataeida
uocant

Scylla Crataeidis fluminis filia uirgo formosissima dicitur fuisse. Hanc Glaucus amauit, Glaucum autem Circe Solis filia. Scylla autem cum assueta esset in mari lauari, Circe Solis filia propter Zelum, medicamentis aquam inquinauit, quod Scylla cum descendisset

scendisset, ab inguinibus eius canes sunt nati, atq; ferox facta, quæ iniurias suas excusa-
ta est, nam Vlysses prænaugantem sociis spoliauit.

C C. Chione.

Cum Chione, siue, ut alii poetæ dicunt, Philonide Dædalionis filia Apollo &
Mercurius una nocte concubuisse dicitur, ea peperit ex Apolline Philammo-
nem, ex Mercurio Autolycum, quæ postea in uenatione in Dianam est locu-
ta superbius. Itaq; ab ea sagittis est interfecta, at pater Dædalion unicam filiam
flendo, ab Apolline est conuersus in auem Dædalionem, id est, accipitrem.

C C I. Autolycus.

Mercurius Autolyco, ex Chione quæ procreauerat, muneri dedit, ut furacissi-
mus esset, nec deprehenderetur in furto, ut quicquid surripuisset, in quam-
cunq; effigiem uellet, transmutaretur, ex albo in nigrum, uel ex nigro in al-
bum, in cornutum ex mutilo, in mutilum ex cornuto, is cum Sisyphi pecus
assidue in uolaret, nec ab eo posset deprehendi, sensit eum furtum sibi facere, quod illius
numerus augebatur & suus minuebatur, qui ut eum deprehenderet in pecorum ungu-
lis notam imposuit, qui cum solito more in uolasset, & Sisyphus ad eum uenisset, & pe-
cora sua ex unguis deprehendit, quæ ille in uolauerat, & abduxit, qui cum ibi moraretur,
Sisyphus Anticiam Autolyci filiam compressit, quæ postea Laertæ data est in coniu-
gium, ex qua natus est Vlysses, ideo nonnulli autores dicunt † Ypsipylon, ob hoc Vlysses *Sisyphium*
uersurus fuit.

C C II. Coronis

Apollo cum Coronida Phlegiæ filiam grauidam fecisset, coruum custodem
ei dedit, ne quis eam uiolaret, cum ea & † Chylus Elati filius concubuit, ob *ischy ab alijs,
hic dicitur*
id ab Ioue fulmine est interfectus. Apollo Coronidem grauidam percussit,
& interfecit, cuius ex utero exutum Asclepium educauit, at coruum qui cus-
todiam præbuerat ex albo in nigrum commutauit.

C C III. Daphne.

Apollo Daphnen Penæi fluminis filiam, cum uirginem persequeretur, illa à terra
præsidium petit, quæ eam recepit in se, & in arborem laurum commutauit, Apollo
inde ramum fregit & in caput imposuit.

C C IIII. Nyctimene.

Nyctimene † Epopei regis Lesbiorum filia, uirgo formosissima dicitur fuisse *Nyclei alij*
hanc Epopeus pater amore in census compressit, quæ pudore tacta, syluis oc-
cultabatur, quam Minerua miserata, in noctuam transformauit, quæ pu-
doris causa in lucem non prodit sed noctu patet.

C C V. Arge.

Arge uenatrix cum ceruum sequeretur, ceruo dixisse fertur, tu licet Solis cutsum se-
quaris, tamen te consequat, Sol iratus in ceruam eam conuertit.

C C VI. Harpalice.

Clymenus Schoenei filius, rex Arcadiæ amore captus, cum Harpalice filia sua con-
cubuit, ea cum peperisset, in epulis filiam apposuit patri, Clymenus pater te cogni-
ta, Harpalicen interfecit.

C C XIX. Archelaus.

Archelaus Timeni filius exul, à fratribus eiectus in Macedoniam ad regem
Cisseum uenit, qui cum à finitimis oppugnaretur, Archelao regnum & fi-
liam in coniugiū dare pollicetur, si se ab hoste tutatus esset, Archelaus quia
ab Hercule effretotundus, nam Timenus Herculis filius, fuit qui † hostes
uno prælio fugauit, & ab rege pollicita petit, ille ab amicis dissuasus fidem
fraudaui, eum q; per dolum interficere uoluit, itaq; foueam iussit fieri, & multos carbo-
nes eo ingeti & incendi, & super uirgulta tenuia poni, quò cum Archelaus uenisset, ut

*Desideratur hoc
loco, capita duodecim,
ut ex insidice
apparet*

decidētet, hoc regis seruus Archelao patefecit, qui re cognita dicit, se cū rege colloqui uelle secreto, arbitris semotis, Archelaus regem atreptū in foueā coniecit, atq; ita eum perdidit, inde profugit ex responso Apollinis in Macedoniam capra duce, oppidumq; ex nomine caprae, Aegeas constituit, ab hoc Alexander Magnus oriundus esse dicitur.

CCXX. Cura.

Cura cum quendam fluuium transiret uidit cretosum lutum, sustulit cogitabunda, & coepit fingere hominem. Dum deliberat secum quidnam fecisset, interuenit Iouis, rogat eum Cura ut ei daret spiritum, quod facile ab Ioue impetrauit, qui cum uellet Cura nomen suū imponere Iouis prohibuit, suumq; nomen ei dandum esse dixit. Dum de nomine Cura & Iouis disceptaret, surrexit & Tellus, suumq; nomen ei imponi debere dicebat, quādoquidē corpus suum praebuisset: sumpserunt Saturnum iudicem, quibus Saturnus secus uidetur iudicasse, tu Iouis quoniā spiritū dedisti corpus recipito, Cura quoniā prima eum finxit, quā diu uixerit Cura eū possideat, sed quoniā de nomine eius cōtrouersia est, homo uocetur, quoniam ex humo uidetur esse factus.

CCXXI. Septem sapientes.

Pittacus Mityleneus, Periander Corinthius, Thales Milesius, Solon Atheniensis, Chilon Lacedaemonius, Cleobulus Lindius, Bias Prieneus: sententiā eorum sunt.

Optimus est Cleobulus, ait, modus, incola Lindi,

Ex Ephyra Periandre doces, cuncta & meditanda.

Tempus nosce, inquit, Mitylenis Pittacus ortus,

Plures esse malos Bias autumat ille Prieneus,

Milesiusq; Thales sponsori damna minatur,

Nosce inquit, tete Chilon Lacedaemone cretus,

Cecropiusq; Solon nequid nimis induperabit.

CCXXII. Septem Lyrici.

*

*

*

CCXXIII. Septem opera mirabilia.

Phesi Dianae templū, quod fecit Amazon Ottira Martis cōiunx. Munimentum regis Mausoli lapidibus lychnicis altum pedes lxxx. circuitus pedes m. cccxl. Rhodi signum solis aeneū, id est, colossus altus pedibus xc. Signū Iouis Olympii quod fecit Phidias ex ebore & auro sedens pedes lx. Domus Cyri regis in Ecbananis, quam fecit Memnon lapidibus uariis & candidis uinctis auro. Murus in Babylonia quē fecit Semiramis Dercetis filia, latere cocto & sulphure, ferro uinctum, latum pedes xxv. altum pedes lx, in circuitu stadiorum ccc. * Pyramides in Aegypto quarum umbra non uidetur altae pedes lx.

CCXXIII. Qui facti sunt ex mortalibus immortales.

Hercules Iouis & Alcumene filius, Liber Iouis & Semele filius, Castor & Pollux Helenae fratres, Iouis & Ledae filii. Perseus Iouis & Danae filius, in stellas receptus. Arcas Iouis & Calysto filius in stellas relatus. Ariadnem Liber Pater liberam appellauit, Minois & Pasiphes filiam. Calysto Licaonis filia in septentrionē relata. Cynosura Iouis nutrix, in alterū Septentrionē, Asclepius Apollinis & Cronidis filius. Pan Mercurii et Penelopes filius. Croton Panis & Euphemes filius, conlatus musarū in stellam sagittariū: Icarus & Erigone Icaris filia in stellas, Icarus in arcturi, Erigone in uirginis signū: Ganymedes Assarici filius in aquario duodecim signorū. Ino Cadmi filia, In Leucothoā quā nos Matre Matutā dicimus. Melicertes Athamatis filius in deū Palemonē, Myrtilus Mercurii et Theobules filius in Eniocho.

CCXXV. Qui primi templa Deorum constituerunt.

Aedem Ioui Olympio primū fecit Pelasgus Triopae filius, in Arcadia, Thessalus templum quod est in Macedonia Iouis Dodonei in terra Molossorum. Eleuther primus

Plinius in circuitu passuum fuisse 60000. scribit, qui stadia constituunt

480

Crotus

mus simulacrum Liberi patris constituit, & quemadmodum coli deberet ostendit. Phoro-
neus Inachi filius, templū Argis Iunoni primus fecit, Ottrita Amazon Martis coniunx
templum Dianæ Ephesi prima fecit, quod postea à rege * restituerunt. Lycaon Pelasgi fi-
lius templum Mercurio Cyllenio in Arcadia fecit. Pietius. * *

CCXXVIIII. Qui filias suas occiderunt.

Agamemnon Atrei filius, Iphigeniā, quam Diana seruauit, id est † Callisthe-
nem Eubœæ filiam ex sortibus pro patriæ salute. Climenus † Oenei filius,
Harpalicem quod ei filium suum in epulis apposuit. Hyacinthus Sparianti-
dem * filiam ex responso pro Atheniēsis, Erichtheus Pandionis filius, Co-
lophoniam ex sortibus pro Atheniēsis. Reliquæ ipsius sorores ipsę se præcipitauerūt,
Cercion Vulcani filius, Alopem propter incestum cum Neptuno Aeolus Canacem pro-
pter incestum cum fratre Macareo admissum.

CCXXXIX. Matres quæ filios interfecerunt.

Medeæ Aetæ filia, Macareum & Pheretum filios ex Iasone. Progne Pandionis
filia, Ytin ex Tereo Martis filio, Ino Cadmi filia, Melicertē ex Athamāte Aeoli
filio dum eam fugit, Althæa Thestii filia, Meleagrum ex Oeneo Parthaonis
filio, quod is auunculos suos occiderat. Themisto Hypsei filia † Plinthium
& Orchomenum ex Athamante Aeoli filio impulsu Inus Cadmi filię. Tyros Salmoni
filia duos ex Sisypho Aeoli filio ex responso Apollinis. Agaue Cadmi filia, Pentheum
Echionis filiam, impulsu Liberi Patris. Harpalice Clymeni filia propter impietatem pa-
tris quod cum eo inuita concubuerat, ex eo quem conceperat interfecit.

CCXL. Quæ coniuges suos occiderunt.

Clytemnestra Thestii filia Agamemnonem Atrei filium. Helena Iouis & Ledæ filia
Deiphobū Priami filium. Agaue Lycortherfen in Illyria ut regnū Cadmo patri da-
ret. Deianira Oenei filia Herculē Iouis & Alcumenę filium impulsu Nessi. Iliona Priami
filia Polymnestorem regem Thracum. Semiramis Ninum regem in Babylonia.

CCXLI. Qui coniuges suas occiderunt.

Hercules Iouis filius, Megetā Creontis filiā, per insaniā: Theseus Aegēi filius, Antio-
pam Amazonam Martis filiā, ex responso Apollinis: Cephalus Deionis siue Me-
curei filius, Procridem Pandionis filiam imprudens.

CCXLII. Qui se ipsi interfecerunt.

Aegēus Neptuni filius in mare se præcipitauit, unde Aegēus Pelagus est dictū:
Euhēnus Herculis filius in flumen Lycormam se præcipitauit, quod nunc
Chrysothoas appellat. Ajax Telamonis filius ipse se interfecit propter armo-
rum iudicium. Lycurgus Dryantis filius obiecta insania à Libero, ipse se in-
terfecit. Macareus Aeoli filius propter Canacem sororem, id est, sponsam ipse se interfecit.
Agrius Parthaonis filius expulsus à regno à Diomede, ipse se interfecit. Cæneus Elati fi-
lius ipse se interfecit. † Mœnicus Iocastes pater se de muro præcipitauit † Athenis propter
pestilentiam. Nifus Martis filius, crine fatali amisso ipse se interfecit. Clymenus Cænei fi-
lius rex Arcadiæ ipse se interfecit, quod cum filia concubuerat. Cyniras Paphi filius rex
Assyriorū quod cum Smyrna filia concubuerat. Hercules Iouis filius ipse sese in ignem
misit. Adraustus & Hipponous eius filius ipsi se in ignem iecerunt, ex responso Apollis-
nis. Pyramus in Babylonia ob amorē Thysses ipse se occidit. Oedipus Lai filius propter
Iocastem matrem ipse se occidit ablatis oculis.

CCXLIII. Quæ se ipsę interfecerunt.

Hecuba Cissei filia siue Dimantis, uxor Priami in mare se præcipitauit, unde Cy-
næum mare est dictum, quoniā in canē fuerat conuersa. Ino Cadmi filia in mare
se præcipitauit cum Melicerto filio. Anticlia Autolyçi filia, mater Vlyssis nuntio falso au-
dito de Vlysse ipsa se interfecit. Stenobœa Iobatis filia, uxor Proeti propter amorem Belle-
rophontis. Euadne Philaci filia, propter Capanæum coniugem qui apud Thebas pe-
rietat

Desunt & hic
duodecim capi-
ta, ut ex indice
uidere licet.

Fortasse legendum,
Callisthe-
nes Eubœam
filiam &c.
schœnici ut su-
pra quoq;

Hunc supra
sphincium
uocauit

Mœnicus
Thebis

rierat, in eandem pyram se coniecit. Aethra Pithei filia propter filiorum mortem ipsa se interfecit. Deianira Oenei filia propter Herculem decepta à Nesso quod ei tunicam miserat, in qua conflagrauit. Laodamia Acasti filia propter desiderium Protefilai mariti. Hippodamia † Oenei filia, uxor Pelopis, quod eius suafu Chrysiippus occisus est. Megera Autolyti filia propter Hippothoi filii mortem, Alceftis Pelei filia propter Admetum coniugem uicaria morte obiit. Iliona Priami filia propter casus parentum suorum. Themisto Hypsei filia impulsu Inus, quod filios suos occidit. Erigone Icaru filia propter interitum patris suspensio se necauit. Phædra Minois filia propter Hippolytum puitigntum suum suspensio se necauit ob amorem. Phillis propter Demophoonta Thesei filium ipsa se suspensio necauit. Canace Aeoli filia propter amorem Macarei fratris ipsa se interfecit. Byblis Mileti filia propter amorem Cauni fratris ipsa se interfecit. Calypso Atlantis filia propter amorem Vlyffis ipsa se interfecit. Dido Beli filia, propter Aeneæ amorem se occidit. Iocasta Menœci filia propter interitum filiorum & nefas, Antigona Oedipodis filia propter sepulturam Polynices. Pelopea Thieftis filia, propter scelus patris, Thisbe Baby-lonia propter Pyramum quod ipse se interfecerat. Semiramis in Babylonia equo amisso in pyram se coniecit.

CCXLIII. Qui cognatos suos occiderunt.

Persei Heseus Aegei filius, Pallantē filium Nilei fratris. Amphitryon Eleatryonem † Perli filium, Meleager Oenei filius auunculos suos Plexippum & Agenorsem propter Athalantam Schoenei filiam. Telephus Herculis filius Hippothoum & Nerea auia suæ filios. Aegisthus Atreum & Agamemnonem Atrei filios, Orestes Aegisthum Thieftis filium. Megapenthes Proeti filius, Perseum Iouis & Danaës filium propter patris mortem. Abas propter patrem Lynceum Megapenthem occidit. Phegeus Alpei filius, Alphesibœæ filia suæ filiam. Amphion Terei filius, au sui filios. Atreus Pelopis filius, Tantalum & Plifthenem Thieftis filios in-fantes in epulis Thiefti apposuit. † Phillus Herculis filius, Sthenelum Electrionis proau sui fratrem. Medus Aegei filius, Perfen Aeteæ fratrem Solis filium. Dædalus Eupalami filius, Perdicen sororis suæ filium propter artificii inuidiam.

CCXLV. Qui soceros & generos occiderunt.

Iafon Aefonis filius Phlegyonam, *Pelops Tantalii filius, Oenomaum Martis filium. Qui generos suos occiderunt.

Phlegeus Alpei filius, Alcmaonem Amphiarai filium. Idem & Eurypilum, Aecta Solis filius Phryxum Athamantis filium.

CCXLVI. Qui filios suos in epulis consumperunt.

Tereus Martis filius, ex Progne Ytin. Thieftes Pelopis ex Aërope, Tantalum & Plifthenem. Climenus Schoenei filius ex Harpalice filia filium suum.

CCXLVII. Qui à canibus con-sumpti sunt.

ACræon Aristhei filius, † Thasius, Deloami sacerdotis Apollinis filius, ex eo Delo nullus canis est. Euripides tragœdiarum scriptor, *in templo consumptus est.

CCXLVIII. Qui ab apro percussi interierunt.

ADonis Cynyræ filius, Ancæus Lycurgi filius à Calydonio. Idmon Apollinis filius, qui extra metam exierat, cum Argonautis apud Lycum tegem, † Hyon ab apro uel leone Atlantis & Pleionis filius.

CCXLVIII. Faces sceleratæ.

FAcem quam sibi uisa est patere Hecuba Cissei filia siue Dymantis, Nauplii, ad saxa Capheræa cum naufragium Achiui fecerunt. Helenæ, quam de mutis ostendit & Troiam prodidit, Althææ quæ Meleagram occidit.

Phætonæ

CCL. Quæ quadrigæ rectores suos prodiderunt.

Phaëtona Solis filium ex Climene, Laomedota Ilii filiū ex Leucippe, Oenomaum Martis filium ex Asteria Atlantis filia. Diomedem Atlantis filiū ex eadem. Hippolytum Thesei filium ex Antiope Amazone. Amphiarau Oiclei filium ex Clytemnestra Thestii filia. Glaucum Sisyphi filium ludis funebribus, Pelian *equæ suæ consumpserunt. Iasonem Iouis filium ex Electra Atlantis filia. Salmoneus qui fulmina in quadrigas sedens imitabatur, cum quadriga fulmine ictus.

CCLI. Qui licentia parcarum ab inferis redierunt.

Ceres Proserpinam filiam suam quærens. Liber Pater ad Semelē matrem suā Cadmi filiam descendit. Hercules Iouis filius ad canem Cerberum educendum. Asclepius Apollinis & Coronidis filius. Castor & Pollux Iouis & Lædæ filii alterna morte redeunt, Protefilaus Iphicli filius propter Laodamiam Acasti filiam. Alcestis Pelei filia, propter Admetum coniugem, Theseus Aegei filius, propter Pirithoum. Hippolytus Thesei filius, uoluntate Dianæ, qui postea Virbius est appellatus. Orpheus Oeagri filius, propter Eurydicem coniugem suam. Adonis Cynyræ & Zmirnæ filius, uoluntate Veneris. Glaucus Minois filius, restitutus à Polyido Carani filio. Vlysses Laërtae filius, propter patrem, Aeneas Anchisæ filius, propter patrem. Mercurius Maiaæ filius assiduo itinere.

CCLII. Qui lacte ferino nutriti sunt.

Telephus Herculis et Auges filius ab cerua. Aegisthus Thiestis & Pelopiæ filius ab capra. Aeolus & Boëtus Neptuni et Menalippes filii à uacca, Hippothous Neptuni & Alopes filius, ab equa. Romulus & Remus Martis & Iliæ filii ab lupa. Antilochus Nestoris filius expositus in Ida monte ab cane. Harpalice Harpalici regis Amymneorum filia, à uacca & equa. Camilla Metabi regis Volscorum filia ab equa.

CCLIII. Quæ contra fas concubuerunt.

Iocaste cum Oedipo filio. Pelopea cum Thieste patre, Harpalice cum Clymeno patre. Hippodamia cū Oenomaο patre, Pocris cū Erichtheo patre, ex quo natus est Aglaurus. Nictymene cum Epopeo patre rege Lesbiorum. † Menophrus cū Cyllene filia in Arcadia & cum Bliade matre sua.

*Menephron ut
Ouid. 7. Metæ.*

CCLIII. Quæ piissimæ fuerunt, uel piissimi.

Antigona Oedipi filia, Polynicen fratrem sepulturae dedit, Electra Agamemnonis filia, in fratrem Oresten. Iliona Priami filia, in fratrem Polydorum & parentes. Pelopea Thiestis filia in patre ut eum uindicaret, Hypsipyle Thoantis filia patri, cui uitam concessit. Calcioppe filia patrem non deseruit, regno amisso. Harpalice Harpalici filia, in bello patre seruaui, & hoste fugauit. Erigone Icarifilia, patre amisso suspendio se necauit. Agaue Cadmi filia, in Illyrica Lycothersen regem interfecit, & patri suo regnum dedit. Xantippe † Myconi patri incluso carcere lacte suo alimentum uitæ præstitit. Tyro Salmonei filia, propter patrem filios suos necauit. In Sicilia cum Aetna mons primū ardere cœpit, Damon matrem suā ex igne rapuit. Item † Pythia patrem, Aeneas item in Ilio Anchisem patrem humeris, & Ascanium filium ex incendio eripuit. † Cleops & Bitias Cidippe filii, Cidippe sacerdos Iunonis Argiuae, cum boues in pastione misisset, neq; ad horā qua sacra in monte ad templū Iunonis duci & fieri deberent, apparet, & essent mortui, quæ nisi ad horā sacra facta essent, sacerdos interficiebatur, inter quam trepidationē Cleops & Bitias pro bubus sub iugo se iunxerunt, & ad facrum sacra, & matrem Cidippem in plaustrum duxerunt: sacrificiōq; peracto, Cidippe precata est Iunonem, si sacra eius caste coluisset, si filii aduersus eam pii fuissent, ut quicquid bonum mortalibus posset contingere, id filiis eius contingeret. Præcatione peracta plaustrum & matrem filii domum reduxerunt, & fessi somno acquieuerunt. At Cidippe diligenter agnouit nihil esse melius mortalibus q̄ mori, & ob hoc obiit uolūtaria morte.

*Cimoni ut in
uulgatis codi-
cibus Valerij, le-
gitur lib. 5. ca. 4.
Anapias fortas-
sis, et Amphino-
mus intelligens
di, de quibus idē
Valerius lib. 5.
Cleobis & Bi-
ton ab Herodo-
to uocantur, uis
de libro primo*

Scylla

CCLV. Quæ impiæ fuerunt.

SCylla Nisi filia patrem occidit. Ariadne Minois filia fratrem & filios occidit. Progne Pandionis filia filium occidit. Danaides coniuges suos patruales occiderunt. Lemniades in Lemno insula patres & filios occiderunt. Harpalice Clymeni filia, filium quem ex patris concubitu pepererat, occidit, Tullia Rhomanorum super parentis corpus curru duxit, unde uicus sceleratus est dictus.

CCLVI. Quæ castissimæ fuerunt.

Penelope Icarium filia uxor Ulyssis, Euadne Philacis filia coniunx Capanei, Lacedæmonia Acasti filia coniunx Protefilai, Hecuba Cissei filia uxor Priami. Theonoe Thestoris filia uxor Admeti. Romanorum Lucretia Lucretii filia, coniunx Collatini.

CCLVII. Qui inter se amicitia iustissimi fuerunt.

Pylades Strophii filius cum Oreste Agamemnonis filio. Pirithous Ixionis filius cum Theseo Aegei filio, Achilles Pelei filius cum Patroclo Menœtii filio. Diomedes Tidei filius cum Sthenelo Capanei filio, Peleus Aeaci filius cum Phenice Amintoris filio. Hercules Iouis filius cum Philocteta Peantis filio, Armodius et Aristogiton more fraterno. In Sicilia Dionysius tyrannus crudelissimus cum esset, suosque ciues cruciatibus interficeret, Mæros tyrannum uoluit interficere, quem satellites cum deprehendissent armatum ad regem perduxerunt, qui interrogatus, respondit se regem uoluisse interficere, quem rex iussit crucifigi, à quo Mærus petit tridui comitatum ut sororem suam nuptui collocaret, & daret tyranno Selinuntium amicum suum & sodalem, qui sponderet eum tertio die uenturum, cui rex indulsit comitatum ad sororem collocandam, dicitque rex Selinuntio, ut nisi ad diem Mærus ueniret, eum eandem poenam passurum, & dimitti Mærum. Qui collocata sorore, cum reuertetur, repente tempestate, & pluuia orta, flumen ita increuit, ut nec transiri nec transnari posset, ad cuius ripam Mærus confedit, & flere coepit, ne amicus pro se periret. Phalaris autem Selinuntium crucifigi cum iuberet, ideo quod horum sex tertii iam diei essent, nec ueniret Mærus, cui Selinuntius respondit, diem adhuc non præteruisse. Cumque iam & horæ nouem essent, rex iubet duci Selinuntium in crucem. Qui cum duceretur uix tandem Mærus liberato flumine, consequitur carnificem, exclamatque à longe, sustine catnifex, adsum quem spondit. Quod factum regi nuntiatur, quos rex ad se iussit perducere, rogauitque eos, ut se in amicitiam reciperent, uitamque Mæro concessit. Armodius & Aristogiton idem in Sicilia eundem Phalaris Armodius cum uellet interficere, simulationis causa scropham porcellos habentem occidit, & uenit ad Aristogitonem amicum suum ense sanguinolento, dicitque se matrem interfecisse rogatque eum ut se celaret. qui cum ab eo celaretur rogauit Aristogitonem ut progrediretur, rumoresque qui essent de matre sibi renuntiaret, nullos esse rumores, qui uespere ita litem contraxerunt, ut alius alio potiora ingererent, nec ideo Aristogiton uoluit obuiocere, eum matrem interfecisse. Cui Armodius patefecit se scropham porcellos habentem interfecisse, & ideo matrem dixisse, cui indicat se regem uelle interficere rogatque eum ut sibi adiutorio esset, qui cum ad regem interficiendum uenissent, deprehensi sunt à satellitibus armati, & cum perducerentur ad Tyrannum, Aristogiton à satellitibus effugit. Armodius autem solus cum perductus esset ad regem, quærentemque ab eo quisei fuisset comes, ille ne amicum proderet linguam dentibus sibi præcidit, eamque regis in faciem inspuit. Nisus cum Euryalo suo, pro quo & mortuus est.

^a Eadem de Damone & Pythia Valer. lib. 4. cap. 7. refert. Quanquam haud scio an hic quoque in proprijs nominibus erratum sit, quemadmodum supra quoque.

CCLVIII. Atreus & Thiestes.



Atreus & Thiestes germani cum in dissensione sibi nocere non possent, in simulatam gratiam redierunt, qua occasione Thyestes cum fratris uxore concubuit. Atreus uero ei filium epulando apposuit, quæ sol ne pollueretur aufugit. Sed ueritatis hoc est, Atreum apud Mycenæ primum solis eclipsim inuenisse, cui inuidens frater ex urbe discessit.

CCLIX. Lynceus.



Lynceus rex Siciliæ fuit, qui missum à Cerere Triptoleum ut hominibus frumentum monstraret, susceptum hospitio, ut in se gloriam tantam migraret, interimere cogitauit. Ob quam rem irata Ceres eum conuertit in lynceum uarii coloris, ut ipse uariæ mentis extiterat.

Lynceus alij
Scythiæ fortasse
sic enim et Boetius
cattius legit

CCLX. Eryx.

Eryx Venetis & Butæ filius fuit, qui occisus ab Hercule est, monti ex sepultura sua nomen imposuit, in quo Aeneas Venetis templum constituit, in hoc autem monte dicitur etiam Anchises sepultus, licet secundum Catonem ad Italiam uenerit.

CCLXI. Agamemnon qui ignarus Dianæ ceruam occidit.



Ubi de Græcia ad Aulidem Danai uenissent, Agamemnon Dianæ ceruam occidit ignarus, unde dea irata flatus uentorum remouit. Quare cum ne nauigare possent, & pestilentiam sustinerent, consulta oracula dixerunt, Agamemnonio sanguine esse placandam Dianam. Ergo cum ab Vlyxe per nuptiarum simulationem, adducta Iphigenia in eo esset, ut immolaretur, numinis miseratione sublata est, & cerua supposita, & translata ad Tauricam ciuitatem, regi Thoanti tradita est, sacerdosque facta, & ductum ne Dianæ secundum consuetudinem statutam, humano sanguine numen placaret, cognouit fratrem Orestem, qui accepto oraculo carenti * sororis causa, cum amico Pylade Colchos petierat & cum occiso Thoante, simulachrum sustulit, absconditum fasce lignorum, (unde & fascelis dicitur, notandum à face cum qua pingitur, propter quod & lucifera dicitur) & Ariciam detulit. Sed cum postea Rhomanis sacrorum crudelitas displiceret, quanquam serui immolarerentur, ad Laconas Diana translata ubi sacrificii consuetudo adolescentum uerberibus seruabatur, qui uocabantur Bomonica, quia & auri superpositi contendebant, qui plura posset uerbera sustinere. Orestis uero ossa de Aricia Rhomam translata sunt, & condita ante templum Saturni, quod est ante cliuam Capitolinum iuxta Concordiæ templum.

Videtur deesse
aliquid

aris

Nic iterum desunt octo capita, ut uidere est in indice.

Iouis & Europæ filius, Cygnus alter Martis filius, quæ idem Hercules occidit.

CCLXX. Qui formosissimi fuerunt.



Iason & Ilithii filius quæ Ceres dicitur amasse, quod ipsum historiis creditur. Cinyras Paphi filius rex Assyriorum, Anchises Assarici filius, quæ Venus amauit. Alexander Paris Priami filius & Hecubæ, quem Helena secuta est. Nireus Charopis filius, Cephalus Pandionis filius, quem Aurora amauit, Titonus Laomedontis filius Auroræ coniuux, Parthenopæus Meleagri & Atalantes filius, Achilles Pelei & Thetidis filius, Patroclus Menæti filius, Idomeneus qui Helenam amauit. Theseus Aegæi & Aethræ filius, quem Ariadne amauit.

Coriti alij
alij Minois

Supra Deionis
filium dixit

CCLXXI. Qui Ephebi formosiss. fuerunt.



Andonis Cyniræ & Smyrnæ filius quem Venus amauit. Endymion Aetoli filius quæ Luna amauit. Ganymedes Eriothonii filius, quem Iouis amauit. Hyacinthus Oebali filius, quæ Apollo amauit, Narcissus Cephissi fluminis filius qui se ipsum amauit, Atlantius Mercurii & Venetis filius, qui hermo-phroditus dictus est, Hilas Theodamantis filius, quæ Hercules amauit. Chrysis Pelopis filius quem Theseus ludis rapuit.

Iuppiter

Deest caput CCLXXII. De ijs qui in Arcopago causam dixerunt.

Quinto

CCLXXIII. Qui primi ludos fecerunt usq; ad Æneam quintū decimū.

*

*

*



Vinto loco Argis, quos fecit Danaus Beli filius, filiarum nuptiis cātu, unde hymenæus dictus. Sexto autem iterum Argis, quos fecit Lynceus Aegypti filius, Iunoni Argiæ, qui appellantur, *ἄλλοισι εὐαγῶσι* quibus ludis qui uicit, accipit pro corona clypeum, ideo quod Abas Lyncei & Hypermetræ filius nuntiauit, Danaum parentibus perisse, cui Lynceus de templo Iunonis Argiæ de quem traxit clypeum † quod Danaus in iuuenta gesserat, & Iunoni sacrauerat, & Abanti filio muneri dedit. In his ludis qui semel uicit, & iterum descendit ad certamen, ut nisi iterum uincat, saepe descendat. Septimo aut loco Perseus Iouis & Danaës filius, funebres Polydectæ nutritori suo in insula Seripho, ubi cum luctatur, percussit Actisium auum suum, & occidit. Itaq; quod sua uoluntate noluit, in deorum factus est numero. Octauo loco fecit Hercules Olympiæ gymnicos, Pelopi Tantali filio, in quibus se contendit, pammachum quod nos pancratiū uocamus cum Achareo. Nono loco, facti sunt in Nemea Archæmoro Lyci & Eurydices filio, quos fecerunt septem duces qui Thebas ibant oppugnatum, in quibus ludis postea uicerunt cursu Eungus & Deiphylus Iasonis & Hypsipyles filii, his quoq; ludis Pythaulus, qui Pythia cantauerūt, septem habuit palliatos, qui uoce cantauerunt, unde postea appellatus est Choraulus. Decimo Isthmia Melicertæ Athamantis filio & Inus, fecisse dicitur Eratocles, alii poetæ dicunt Theseum. Undecimo fecerunt Argonautæ in Propontide Cyzico regi unā cum filio, quem Iason imprudens noctu in littore occiderat, saltu luctatione, & iaculo. Duodecimo aut Argiuis, * quos fecit Acastus Pelei filius, his ludis uicerunt, Zethus Aquilonis filius, dolichodromo, Calais eiusdem filius diaulo, Castor Iouis filius stadio, Pollux eiusdem filius cestu, Telamon Aeaci filius disco, Peleus eiusdem luctatione, Hercules Iouis filius pammachō, Meleager Oenei filius iaculo, Cygnus Martis filius armis occidit Pilum Diodoti filium, Bellerophōtes uicit equo. Quadrigis aut uicit, Iolaus Iphicli filius, Glaucum Sisyphi filium, quē equi mordiei distraxerūt. Eurytus Mercurii filius sagitta, Cephalus Deionis filius funda, Olympus Martiæ discipulus tibiis, Orpheus Oeagri filius cythara, Linus Apollinis filius cantu, Eumolpus Neptuni filius, ad Olympi uoce. Tertio decimo fecit in Ilio Priamus cenoraphium Paridi, quem natū iusserat interfici, gymnicos in quibus † certati sunt cursu, Nestor * Nerei filius, Helenus Priami filius, Deiphobus eiusdem, Polites eiusdē, Telephus Herculis filius, Cygnus Neptuni filius, Sarpedon Iouis filius, Paris Alexander pastor Priami ignarus filius, uicit aut Paris, & inuentus est esse Priami filius. Quartodecimo Achilles Patroclo funebres, in quibus Ajax uicit lucta, & accepit lebetem aureū munus, deinde Menelaus uicit iaculo & accepit muneri iaculū aureū, demisso spectaculo eodē Phrygas captiuos duodecim in rogū Patrocli et equum & canem coniecit. Quintodecimo fecit Aeneas Veneris & Anchisæ filius, in Sicilia ad Acestē Crinisi fluminis filiū, hospite. Ibi Aeneas patris ornauit exequias, ludicrōq; certamine honores debitos manibus soluit, in quibus primū nauale certamen fuit de * Mnestheo nauis, Pistris, Gyas, nauis Chimææ Sergestus, nauis Centaurus. Vicit aut Cloanthus cum nauis Scylla, & accepit præmium talentū argenti, auratam clamydem ex purpura intextū Ganymeden. Mnestheus lorica adeptus est, Gygas abstulit lebetas, cymbiaq; argento calata. Sergestus captiuā cum duobus filiis nomine Pholoën. Secūdo deinde certamine † cursu, Nisus, Euryalus, Diorea, Salius, Helimus, Panopes, uicit Euryalus, accepit præmium equū phalaris insignem, secundo Helimus Amazoniam pharetram. tertio Diorea galeam Argolicam, Salio exuias leonis donauit, Niso clypeum opus Didimaonis. Tertio deinde certamen cestibus Dares & Entellus, uicit Entellus, accepit præmium taurum, Dareti galeam & ensē tribuit. Quarto deinde certarunt sagitta, Hypocoön, Mnestheus, Acestes, Eurytion, qui accepit muneri galeam quia iudicis * propter omne Acestæ honorem cessit, Quinto Ascanio puero duce luserūt pueri Troiani.

Nomine

CCLXXIIII. Quis quid inuenerit.



Nomine Cerasus uinum cum Acheloo flumine in Aetolia miscuit, unde miscere cerasæ est dictum. Antiqui autè nostri in lectis triclinariis in pulchris capita a fellorum uite alligata habuerunt, significantes * suauitatem inuenisse. Caper autem uitam quam præferat, plenius fructum protulit, unde etiam potationem inuenerunt. Pelethronius frenos & stratum equis primus inuenit, Bellone prima acum repperit quæ græce belone appellatur. Cadmus Agenoris filius æs Thebis primus inuentum condidit, † Sacus Iouis filius in Panchaia in monte Thaso aurum primus inuenit. † Indus rex in Scythia argëum primus inuenit, quod Erichthonius Athenas primū attulit. Elide, quæ urbs est in Peloponneso certamina quadrigarum primum instituta sunt. Midas rex, Cybeles filius Phryx, plumbum album & nigrū primus inuenit. Arcades res diuinas primi diis fecerunt. Phoroneus Inachi filius arma Iunoni primus fecit, qui ob eam causam primus regnandi potestatem habuit. Chiron Centaurus Saturni filius, artem medicinam Chirurgicam ex herbis primus instituit. Apollo artem oculariam medicinam primus fecit. Tertio autem loco Asclepius Apollinis filius, clinicen repperit. Antiqui obstetrices non habuerunt, unde mulieres uetecundia ductæ interierant. Nam Athenienses cauerant, nequis seruus, aut foemina artem medicinam disceret. Agnodice quædam puella uirgo concupiuit medicinam discere, quæ cum concupisset demptis capillis, habitu uicili, se Hierophilo cuidam tradidit in disciplinā, quæ cum artem didicisset, & foeminam laborantem audisset, ab inferiore parte ueniebat ad eam, quæ cum credere se noluisset, estimans uirum esse, illa tunica sublata, ostendebat se foeminam esse, & ita eas curabat. Quod cum uidissent medici, se ad foeminas nō admitti, Agnodicen accusare cœperunt, quod dicerent eum glabrum esse, & corruptorem earum, et illas simulare imbecilitatem. † Quò cum Areopagitæ consedisent, Agnodicē damnate cœperunt, quibus Agnodice tunicam alleuauit, & se ostendit foeminam esse. Et ualidius medici accusare cœperunt, quare * tum foeminæ principes ad iudiciū conuenerunt & dixerunt, uos coniuges non estis sed hostes, quia quæ salutem nobis inuenit, eam dānatis. Tunc Athenienses legem emendarunt * ut ingenuæ artem medicinam discerent. Perdix Dædali sororis filius * & circinum & serram ex piscis spina repperit. Dædalus Eupalami filius, deorum simulachra primus fecit. Euhadnes qui in Chaldæa de mari exisse dicitur, astrologiam interpretatus est. Lydi surculis * lanam fecerunt, postea idem samentum * Pan fistulæ cantum primus inuenit. In Sycilia frumentū Ceres prima inuenit. Tyrthenus Herculis filius tubam primus inuenit, hac ratione, quod cum carne humana comites eius uescerentur, ob crudelitatem incolæ circa regionē diffugerunt, tunc ille quia ex eorū * decesserat, concha pertusa buccinauit, & pagum conuocauit, testatū quod sunt se mortuū sepulture dare, nec cōsumere. Unde tuba Tyrthenū melos dicitur. Quod exemplū hodie Rhomani seruant, & cum aliquis decessit, tubicines cantant, & amici conuocantur, testandi gratia, eum neque ueneno, neque ferro interiisse. Cornicines autem classici inuenerunt. Asti & Aegyptii primū fustibus dimicauerunt, postea Belus Neptuni filius gladio belligeratus est, unde bellum est dictum.

CCLXXV. Oppida qui quæ condiderunt.

Iouis in India Thebas Thebaidas, nomine nutricis suæ, quæ Hecatonpylæ appellatur, ideo quod centū portas habet. Minerua in Chalcide Athenas, quas ex suo nomine appellauit. Epaphus Iouis filius in Aegypto Méphim. Arcas Iouis filius, in Arcadia Trapezunta, Apollo Iouis filius Arnas * Eleusinus Mercurii filius, Eleusiné. Dardanus Iouis filius, Dardaniā. Argus Agenoris filius Argos quæ * Cadmus Agenoris filius Thebas, Heptapylas, quæ septē portas habuisse dicitur. Perseus Iouis filius Perseida. Castor & Polux Iouis filii Dioscorida. Medus Aegei & Medæ filius, in Ecbatanis Medā. Nilus Solis filius, Carmentū * Liber in India Hāmonē. Ephyre nymphea Oceani filia Ephyren, quæ postea Corinthū appellatur. Sardo Stheneli filia Sardis. Cynaras Paphi filius, filia suæ nomine Smyrnā, Perseus Iouis fil., Mycenās. Semiramis Dercetis filia in Syria Babylonē.

Mauritanā

Fulcris

Cæcus ut Polydorus de inuentoribus rerum, quæuis ille Cæco non aurum, sed argentū inuentum tribuit, ut etiā Cadmo nō æs sed aurū
† Lynceus
fortasse

pro quare

Erasmus in p. Dædali opera de cæco Dædalo nō primū deorū simulachra fecisse sed primū eis oculos induxisse quæ ueteres statuarij formas animalium cæcis fingebant.

CCLXXVI. Insula maximæ.



Auritania posita ad solis occasum in circuitu studia lxxvi. Aegyptus in sole & austro posita, quem Nilus circumlauat, circuitu stadia * Sicilia in triscelo * posita, circuitu stadia xxxdlxx*. Sardinia in circuitu stadia xccl. Creta in longitudine * & oppida utraq; parte centum possidet circuitu stadia xx. Cyprus posita est inter Aegyptum & Africam, similis scuto gallico * circuitu stadia xlic. Rhodos in rotundo posita, circuitu stadia xx. Eubœa con similibus arcui, circuitu stadia xxcc. Corcyra, ager bonus, circuitu stadia xx. Sycion ager bonus, circuitu stadia mille centum. Tenedos insula contra Ilium circuitu stadia mcc. Corfyca ager pessimus, circuitu stadia mcxx. Cyclades insulae sunt nouem, id est, Andros † Micos, Delos. † Tenedos, Naxos, Seriphus, Gyarus, † Tardos, † Rhene.

Myconos
Tenos Paros
Rheniam uocat
Strabo libro 10

CCLXXVII. Rerum inuentores primi.



Atcæ Clotho, Lachesis, Atropos inuenerunt literas græcas septem A. B. H. T. I. Y. * Alii dicunt Mercurium, ex gruum uolatu, quæ cum uolant, literas exprimunt. Palamedes autem Nauplii filius inuenit æque literas undecim * Simonides * literas æque quatuor † ω. ε. ζ. φ. Epicharmus Siculus literas duas ω & †. Has autem græcas Mercurius in Aegyptum primus detulisse dicitur, ex Aegypto Cadmus in Græciam, quas Euandrus profugus ex Arcadia in Italiã trãstulit, quas mater eius Carmenta in latinas cõmutauit numero xv. * Apollo in cythara, ceteras adiecit: idem Mercurius & palæstram mortales primus docuit. Ceres fruges serere, bonos domare, & alumno suo Triptolemo, fruges serere demonstrauit, qui cum seruisset, & sus, id est, porcus, quod seuerat effodisset suæ, cõprehendit, & duxit ad aram Cereris, & frugibus super caput eius positis, eidem Cereti immolauit. Inde primũ inuentum est, super hostias molam salsam imponere. Velificia primum inuenit Isis, nam dum querit Harpocratem filium suum, rate uelificauit. Minerua prima nauẽ biptorã Danao ædificauit, in qua Aegyptũ fratrem profugit.

alij u. n. s. †
alij ω & x

Desunt nõnulla:

F I N I S.

65
CLARISSIMI VIRI C. IULII HY-

GINI AVGVSTI LIBERTI POETICON ASTRO-
nomicon, Libri quatuor.

DE MVNDI ET SPHAERAE AC VTRIVSQUE
partium declaratione. Liber primus.

Prooemium.

HYGINVS M. Fabio P. S. D.



ETSI studio grammaticæ artis inductum, non solum uersum
moderatione, quam pauci peruiderunt, sed historiarum quoq;
uarietate, qua scientia rerû perspicitur, prestare uideo, facilius etiam
scriptis tuis perspicere potest, desiderans potius scientem quam libe-
ralem iudicem, tamen quo magis exercitatus & nonnullis etiam
sepius in his rebus occupatus esse uideat, & ne nihil in adolescen-
tia laborasse diceret, & imperitorum iudicio desidia subiret
crimen, hoc uelut rudimento scientiæ nisus, scripsi ad te. Non ut
imperito monstrâs, sed ut scientissimum cõmonens. Sphæræ figuratione, circulorumq;
qui in ea sunt notationem, & quæ ratio fuerit, ut non æquis partibus diuiderentur. Præ-
terea terræ marisq; diffinitionem, & quæ partes eius non habitantur, ut multis iustisq;
de causis hominibus carere uideantur, ordine exposuimus. Rursusq; redeuntes ad sphæ-
râ, duo et xl. signa nominatim pernumerauimus. Exinde uniuscuiusq; signi historias,
causamq; ad sydera pertationis ostendimus. Eodẽ loco nobis utile uisum est persequi eo-
rum corporum deformationes, & in his numerum stellarû. Nec prætermisimus osten-
dere ad septem circulorum notationem, quæ corpora aut partes corporum peruenirent,
& quemadmodû ab his diuiderentur. Diximus etiam in æstiu circuli diffinitione, quæ-
rentes quare nõ idem hyemalis uocaretur, & quid eos sefellerit, qui ita senserint. Et quid
in ea parte sphæræ solis efficiat cursus. Præterea quare circulos in octo partes diuideremus
ordine exposuimus. Scripsimus etiam quo loco circulus æquinoctialis foret cõstitutus,
& quid efficeret ad eum perueniens sol. In eiusdem circuli demõstratione ostendimus,
quare Aries inter sydera celerissimus diceretur. Pauca præterea de hyemali circulo diximus,
Exinde zodiacum circulû diffiniuimus & eius effectus, & quare potius xii. signa quàm
xi. numerentur: quid etiam nobis de reliquis circulis uideretur. His præpositis rebus ad
id loci uenimus, ut exponeremus utrum mundus ipse cum stellis uerteretur, an mundo
stante uagæ stelle ferrentur, & quid de eo nobis & compluribus uideretur, quæq; ratione
ipse mundus uerteretur. Præterea quare nõ nulla signa celerius exorta, serius occiderent,
nonnulla etiam tardius cæteris exorta, citius ad occasum peruenirent. Quare etiam quæ
signa pariter orientur, nõ simul occidât. Eodem loco diximus, quare nõ essent in sphæ-
ra, superiora interioribus hemicycli equalia, & quot modis stellas uidere non possimus:
præterea scripsimus in xii. signorû ortu, quæ de reliquis corpora exoriti: & quæ eodem
tempore occidere uiderentur. Deinde perscripsimus utrum Sol cum mundo fixus uer-
teretur, an ipse per se moueretur, & cum ipse per se moueatur, & contra xii. signorum or-
tus eat, quare cum mûdo exoriri & occidere. Deinde protinus de Lunæ cursu pauca pro-
posuimus & utrum suo an alieno lumine uerteretur. Eclipsis solis & lunæ quomodo fie-
ret, quare luna per eundem circulum iter faciens, celerius sole currere uideatur, & quid
sefellerit eos qui ita senserint. Quinq; stellæ quantû habeant interuallum, & utrû quinq;
an septem sint, & utrum quinq; certæ errent an omnes, & quinq; quomodo currant. Di-
ximus etiam qua ratione priores Astrologi non eodem tempore signa & reliquas stellas
reuertere dixerint, & quare metam diligentissime obseruasse uideantur, & quid reliquos se-
fellerit in eadem causa. In his igitur tam multis & uariis rebus nõ erit mirû aut pertime-
scendum,

scendum, quod tantum numerum uersuum scripserimus, neque enim magnitudinem uoluminis, sed rerum multitudinem per nos conuenit spectare. Quod si longior in sermone uisus fuero, non mea facunditate sed rei necessitate factum existimato, nec si breuius aliquid dixerō minus idem ualere confidito quam si pluribus esset audiendum uerbis. Etenim præter nostram descriptionem sphaeræ quæ fuerunt ab Arato dicta obscurius, persecti planius ostendimus, ut penitus id quod cœpimus exquisisse uideremur. Quod si uel optimus usus autoribus effeci ut neque uerius neque breuius diceret quispiam, non immerito fuerim laudari dignus à uobis, quæ uel amplissima laus hominibus est doctis. Si minus non deprecamur in hac confectioe nostram scientiam ponderari. Ideoque maioribus etiam niti laboribus cogitamus, in quibus & ipsi exerceamur, & quibus uolumus nos probare quid possimus. Etenim necessariis nostris hominibus scientissimis maximas res scripsimus, non leuibus occupati rebus, populi captamus existimationem, sed ne diutius de eo quod negligimus loquamur ad propositum ueniamus, & initium rerum demonstrabimus.

De mundo & sphaera.

Mundus appellatur is qui constat ex Sole & luna & terra & omnibus stellis. Sphaera est species quaedam in rotundo conformata, omnibus ex partibus æqualis appatens, unde reliqui circuli finiuntur. Huius autem neque exitus neque initium potest definiti. Ideo quod in rotundo omnes tractus & initia & exitus significati possunt.

De Centro.

Centrum est cuius ab initio circumductio sphaeræ terminatur, ac terræ positio constituta declaratur.

De Axi.

Dimensio quæ totius ostenditur sphaeræ est, cum ex utrisque partibus eius ad extremam circumductionem recte ut uirgulæ perducuntur, quæ dimensio à compluribus axis est appellata, huius autem cacumina, quibus maxime sphaera nititur, Poli appellantur, quorum alter ad aquilonem spectans Boreus, alter adpositus Austro Notius est dictus.

De Significationibus.

Significationes quaedam in circumductionem sphaeræ circuli appellantur, è quibus paralleli dicuntur, qui ad eundem polum constituti finiuntur. Maximi autem sunt qui eodem centro quo sphaera continentur. Horizon appellatur is, qui terminat ea, quæ perspicere aut non uideri possunt. Hic autem incerta ratione diffinitur, quod modo polo subiectus, & circulis his qui paralleli dicuntur, modo duobus extremis & æqualibus nixus, modo aliis partibus adiectus terræ peruidetur ita, utcumque fuerit sphaera collocata.

De Polo.

Polus is, qui Boreus appellatur, peruideri potest semper, Notius autem ratione dissimili semper est à conspectu semotus. Naturalis autem mundi statio physice dicitur. Ea est enim Boreo polo finita, ut omnia è dextris partibus exortiri in sinistris occidere uideantur. Exortus enim est subita quaedam species obiecta nostro conspectui. Occasus autem pari de causa ut erepta ab oculis uisa.

De Figuratione circulorum sphaeræ.

In finitione mundi circuli sunt paralleli quinque in quibus tota ratio sphaeræ consistit, præter eum qui zodiacus appellatur, qui quod non ut ceteri circuli certa dimensione finitur, & inclinatio aliis uidetur, loxos à Græcis est dictus. Quinque autem, quos supra diximus, sic in sphaera metiuntur, initio sumpto à polo qui Boreus appellatur, ad eum qui Notius & Antarcticus uocatur. In xxx. partes unumquodque hemisphaerium diuiditur. Ita uti dimensio significari uideatur in tota sphaera per lx. partes factas. Deinde ab eodem principio Boreo sex partibus ex utraque finitione sumptis, circulus ducitur cuius, centrum ipse est polus finitus, qui circulus arcticus appellatur.

appellatur, quod intra eum arcturi simulachra ut inclusa perspiciuntur, quæ signa à nostris uersarum specie ficta septentriones appellantur. Ab hoc circulo de reliquis partibus quinque sumptis eodem centro quo supradiximus circulus ducitur qui therinos tropicos appellatur. Ideo quod sol cum ad eum circulum peruenit, æstatem efficit eis qui in aquilonis finibus sunt, hyemem autem eis quos austris flantibus appositos ante diximus. Præterea quod ultra eum circulum sol non transit, sed statim reuertitur tropicos est appellatus. Ab hac circuli significatione quatuor de reliquis partibus sumptis ducitur circulus æquinoctialis, à Græcis Isemerinos appellatus, ideo quod sol cum ad eum orbem peruenit æquinoctium conficit: hoc circulo facto, dimidia sphaeræ pars constituta perspicitur. E contrario item simili ratione à Notio polo sex partibus sumptis, ut supra de boreo diximus, circulus ductus antradicos uocatur, quod contrarius est circulo, quem arcticon supra ei diffiniuimus. Hac diffinitione sphaeræ centroque poli, qui Notius dicitur, quinque partibus sumptis circulus chimetinus tropicus instituitur, à nobis hyemalis, à nonnullis etiã brumalis appellatus. Ideo quod sol cum ad eum circulum peruenit, hyemem efficit his, qui ad aquilonem spectant, æstatem autem his, qui in Austri partibus domicilia constituerunt. Quanto enim abest longius ab illis qui in aquilonis habitant finibus, hoc hyeme maiore conflantur, æstate autem hi quibus sol appositus peruidetur. Itaque Aethiopes sub utroque orbe necessario fiunt. Ab hoc circulo ad æquinoctialem circulum, reliquæ fiunt partes quatuor. Ita ut sol per octo partes sphaeræ currere uideatur. Zodiacus autem circulus sic uel optime diffiniri poterit, ut signis factis, sicut postea dicemus, ex ordine circulus perducatur. Qui autem Laetus uocatur, contrarius æquinoctiali, ibi oportet ut eum medium diuidere, & bis ad eum peruenire uideatur, semel in eo loco ubi aquila constituitur. Iterum autem ad eius signi regionem quod procyon uocatur. Duodecim signorum partes sic diuiduntur, quinque circuli, de quibus supra diximus, ita finiuntur ut unusquisque eorum diuidatur in partes duodecim, & ita ex eorum punctis lineæ perducantur, quæ circulos significant factos in quibus xii. signa describantur. Sed à nonnullis imperitoribus quaeritur quare non æquis partibus circuli finiantur, hoc est ut de xxx. partibus quinque partes diuidantur, & ita circuli pari ratione ducantur. Id facillime defendi posse confidimus. Cum enim media sphaera diuisa est, eius circuli nullus potest æqualis esse, & qui quamuis proxime eum accedat, tamen minor esse uideatur. Itaque qui primū sphaeram fecerunt, cum uellent omnium circulorum æquas rationes esse, pro rata parte uoluerunt significare, ut quanto magis à polo discederetur, hoc minorem numerum partium sumerent in circulis metiendis, quo necesse his erat maiorem circulum definire. Quod etiam ex ipsa sphaera licet intelligere. Quanto magis à polo discedes, hoc maiores circulos fieri, & hac te minorem numerum duci, ut partes eorum uideantur effectus. Et si non in xxx. partes unumquodque hemisphaerium diuidatur, sed in alias quodlibet finitiones, tamen eò ratio peruenit eius ac si xxx. partes fecisset.

De Zodiaco circulo.



Zodiacus circulus tribus his subiectus, de quibus supradiximus, ex quadam parte contingit æstiuum & hyemalem circulum, æquinoctialem autem medium diuidit. Itaque sol per zodiacum circulum currēs, neque extra eum transiens, necessario cum signis his, quibus innixus iter conficere uidetur, peruenit ad eos quos supra diximus orbem, & ita quatuor tempora definit. Nam ab Ariete incipiens, uer ostendit, & taurum & geminos transiens, idem significat. Sed iam capitibus geminorum circulum æstiuum tangere uidetur: & per cancrum & leonem transiens & uirginem, æstatem efficit. Et rursum à uirginis extrema parte transire, ad æquinoctialem circulum perspicitur. In libra autem æquinoctium conficit, & autumnū significare incipit, ab hoc signo transiens ad scorpium & sagittarium. Deinde protinus incurret in hyemalem circulum, & capricorno, aquario, piscibus hyemem transigit. Itaque ostenditur non per tres ipsos circulos currere, sed zodiacum transiens ad eos peruenire.

Sed quod

Sed quoniam de his rebus diximus. Nunc terrę positionem definiemus & mare quibus locis interfusum uideatur, ordine exponemus.

De terra & mari.



Terra mundi media regione collocata, omnibus partibus æquali distans interuallo, centrum obrinet sphaeræ. Hanc mediam diuidit axis in dimensione totius terræ. Oceanus autē regione circumductionis sphaeræ profusus, prope totius orbis alluit fines. Itaq; & signa occidentia, in eundem decedite existimantur. Sic igitur & terras contineri poterimus explanare. Nam quæcunq; regio est quæ inter arcticum & æstiuum finem collocata est, ea diuiditur trifariam, è quibus una pars Europa, altera Africa, tertia Asia uocatur. Europam igitur ab Africa diuidit mare ab extremis Oceani finibus & Herculis columnis. Asiam uero & Lybiam cum Aegypto determinat os Nili fluminis, quod Canopicum appellatur. Asiam ab Europa Tanais diuidit bifariam se cōiiciēs in paludem, quæ Maeotis appellatur. Hac igitur definitione facile peruidetur, mare omnibus obiectum finibus terræ. Sed ne uideatur nonnullis mirum, cum sphaera in sexaginta partes diuidatur, ut ante diximus, quare definiuimus ab æstiuo circulo ad arcticum finem dūtaxat habitari, sic uel optime defendimus. Sol enim per mediam regionem sphaeræ currens, nimium his locis efficit feruorem. Itaq; quæ finis est ab æstiuo circulo ad hyemalem, ea terra à Græcis *Μακροχαιμύδης* uocatur, quod neq; fruges propter exustam terram nasci, neq; homines propter nimium ariditatem durare possunt: extremæ autē regiones sphaeræ duorum circulorum, quorū alter Boreus, alter Notius uocatur sine arctici circuli, & eius qui antarcticus uocatur, non habitantur, ideo quod sol est semper ab his circulis longe, uentiq; assiduos habent flatus. Quāuis enim sol perueniat ad æstiuū circulum, tamen longe ab arctico uidebitur sine, id ita esse hinc quoq; licet intelligere. Cū enim sol peruenit ad eum circulū qui hyemalis uocatur & efficit nobis qui prope eum sumus cōstituti nimium frigus, quid arbitramur eis locis frigoris esse, qui longius etiā absunt à nobis: Quod cum in hac parte sphaeræ fiat, idē in altera parte definitū putabimus. Ideo quod similes eius sunt effectus. Præterea hinc quoq; intelligimus illic maximū frigus, & in æstiuo circulo calorem esse, quod qua terra habitat, eos uidemus qui proxime sunt arcticum finem, uti braccis & eiusmodi uestitu uestiunt. Qui autē proximi sunt æstiuo circulo, eos æthiops & perusto corpore esse. Habitat autē sic temperatissimo cœlo, cum inter æstiuum circulum & arcticum finem hæc perueniat temperatio, quod ab arctico circulo frigus, ab æstiuo feruor exortus in unū concurrunt, mediam efficit finem temperatam quæ habitari possit. Itaq; cum sol ab eo loco discessit, hyeme necessario conflctamur, quod uentum exorientem nō reuerberat sol. Quod cum ueniat in hac diffinitione, illud quoq; fieri posse uidemus, ut hyemali circulo quoq; aut ad arcticum finem habitari possit, quod pares eodem proueniant casus certū quidem esse nemo cōtendit, neq; peruenire eō potest quisquam propter interiectum terræ quæ propter ariditatem nō habitat. Sed cum uidemus hanc regionem sphaeræ habitari, illam quoque in simili causa posse constitui suspicamus.

Sed

CLARISSIMI VIRI C. IULII HY-

GINI AVGVSTI LIBERTI, DE SIGNORVM
cœlestium historiis, Liber II.



Ed quoniam quæ nobis de terre positione dicenda fuerunt, & spheram totam definiuimus. Nunc quæ in ea signa sunt nominabimus sigillatim. E quibus igitur primum, duas arctos & draconem, deinde arctophylacæ cum corona dicemus. Cæterum qui engonasin uocatur, exinde lyram cum Olore & Cepheo et eius uxore Cassiopeia, filiâq; Andromeda & genito Perseo. Dicemus etiam protinus aurigam à Græcis *ἄριον* appellatam. Ophiuchum præterea, cum sagitta, & aquila, paruq; delphine. Inde equum dicemus, cum eo sideræ quod deloton uocatur, his corporibus enumeratis ad duodecim signa peruenimus. Ea sunt hæc, aries, taurus, gemini. Deinde cancer cum leone & uirgine. Præterea libra dimidia pars scorpionis, & scorpius cum sagittario, & capricorno. Aquarius uero cum piscibus, reliquas habet partes. His connumeratis suo ordine est cetus cum Eridano flumine & lepore. Deinde Orion cum cane, & eo signo quod procyon dicitur, præterea est Argo cum Cetauro & ara. Deinde hydra cum pisce qui notius uocatur. Horum omnium non inutile uidetur historias proponere, quæ ceteræ aut utilitatem ad scientiam, aut iocunditatem ad delectationem afferent lectori.

Arctos maior.

Igitur ut supra diximus initium est nobis arctos maxima. Hanc autem Hesiodus ait esse Calisto nomine, Lycaonis filiam, eius qui in Arcadia regnauit, eamque studio uenationis inductam, ad Dianam se applicuisse, à qua non mediocriter esse dilectam propter utriusque consimilem naturam. Postea autem ab Ioue compressam, ueritatem Dianæ suam dicere euentum, quod diutius celare non potuit. Nam iam utero ingrauescente propediè partus, in flumine corpus exercitatione defessum, cum recrearet, à Diana cognita est non seruasse uirginitatem: cui dea pro magnitudine suspicionis non minorem retribuit poenam. Erepta enim facie uirginali in ursæ speciem est conuersa, quæ græce arctos est appellata. In ea figura corporis Arcada procreauit. Sed ut ait, Amphiscomædiarum scriptor, Iupiter simulatus effigiem Dianæ, cum uirginem uenantem ut adiutans persequeretur, amotam à conspectu cæterarum compressit, quæ rogata à Diana quid ei accidisset quod tam grandi utero uideretur, illius peccato id euenisse dixit. Itaque propter eius responsum in quâ figuram supra diximus, eam Diana conuertit. Quæ cum in sylua ut fera uagaretur, à quibusdam Aetolorum capta, ad Lycaonem pro munere in Arcadiam cum filio est deducta. Ibi dicitur in scia legis in Iouis Lycei templum se coniecisse, quâ cœlestium filius secutus est. Itaque cum eos Arcades insecuti interficere conarentur, Iupiter memor peccati, ereptam Calisto cum filio inter sidera collocauit. Eamque arctum, filium autem Arctophylacæ nominauit, de quo postea dicemus. Nonnulli etiam dixerunt cum Calisto ab Ioue esset compressa, Iunonem indignatam in ursam eam conuertisse, quâ Dianæ uenanti obuiam factam ab ea interfecit, & postea cognitam inter sidera collocatam, sed alii dicunt: Cum Calistonem Iupiter esset in sylua persecutus, Iunonem suspicatum, illud quod euenit, contendisse, ut eum manifeste diceret deprendisse. Iouem autem quo facilius suum peccatum tegetetur, in ursæ speciem conuersam reliquisse. Iunonem autem in eo loco pro uirgine ursam inuenisse, quâ Dianæ uenanti ut eam interficeret demonstrasse: quod factum ut perspiceretur Iouem egre tulisse, effigiem ursæ stellis figuratam constituisse. Hoc signum, ut plures dixerunt, non occidit, & qui uolunt aliqua de causa esse institutum, negant Thetin Oceani uxorem id recipere, cum reliqua sidera eò perueniant in occasum, quod Thetis Iunonis sit nutrix, cui Calisto succubuerit ut pellex. Arietus autem Tegeates historiarum scriptor, non Calisto sed Megisto dicit appellatam, & non Lycaonis, sed Cætei filiam, Lycaonis neptem. Præterea Cætea ipsum engonasin nominati. Reliqua uero superioribus conueniunt. Quæ res in Nonacri monte Arcadiæ gesta narratur.

f s Hanc Aglo

Arctos minor.



Hanc Aglaſthenes qui Naxica cōſcripſit, ait Cynofuram eſſe, unam de Iouis nutricibus, ex Ideis nymphis, ab eius quoq; nomine & urbem quę Heſtiaz uocatur, à Nicoſtrato & ſodalibus eius conſtitutam & portū qui ibi eſt, et agri maiorem partem, Gynofuram appellatā. Hanc autem inter Curretas fuiſſe, qui Iouis fuerunt adminiſtri. Nonnulli & Helicem & Cynofuram nymphas eſſe Iouis nutrices dicunt, & hac re etiam pro beneficio in mundo collocatas, & utraſq; Arctos nuncupatas, quas noſtri Septentriones dixerūt. Sed maiorem arctum complures plauſtro ſimilem dixerunt, & amaxam gręce appellarunt. Cuius hęc memorię prodita eſt cauſa. Inſtitutio qui ſidera peruiderūt & numerum ſtellarum in unaquaq; ſpecie corporis cōſtituerūt, quod non arctū ſed plauſtrū nominauerūt, ex ſeptem ſtellis duę quę pariles & maxime in uno loco uiderentur, pro bobus haberentur, reliquę uero quinq; figuram plauſtri ſimularent. Itaq; & quod proximum huic eſt ſignum Bootem nominari uoluerūt, de quo poſterius plura dicemus. Aratus quidem non hac re Bootem nec illud plauſtrum dicit appellari, ſed quod arctū uideatur ut plauſtrum circum polum, qui boreas appellatur uerſari, & Bootes agitare eam dicatur. In quo nō meſſiodocriter uidetur errare. Poſtea autem de vii. ſtellis ut Parmeniſcus ait, quinq; ſunt à quibusdam aſtologis conſtitutę, ut urſę ſpecies non ſeptem ſtellis perficeretur. Itaq; & ille qui antea plauſtrum ſequēs Bootes appellabatur, Arctophylax eſt dictus. Et iſdem temporibus quibus Homerus fuit, hęc arctos eſt dicta. De ſeptentrionibus enim ille dicit, hęc utroq; nomine et arctum & plauſtrū nominari. Bootis autē nuſquā meminuit Arctophylax dici. Incidit etiam cōpluribus erratio, quibus de cauſis minor arctos Phœnice appellaretur, & illi qui hanc obſeruant uerius & diligentius nauigare dicatur, & quare ſi hęc ſit certior quā maior, non omnes hanc obſeruent, qui nō intelligere uidentur de qua hiſtoria ſit profecta ratio ut Phœnice diceretur. Thales enim qui diligenter de his rebus exquiſiuit & hęc primus arcton appellauit, natione fuit Phœnix, ut Herodotus Mileſius dicit. Igitur omnes qui Peloponeſſum incolūt priore utūtur arcto, Phœnices autē quam à ſuo inuẽtore acceperūt obſeruant, & hanc ſtudioſius perſpicendo diligentius nauigare exiſtimantur, & uere eam ab inuẽtoris ꝑ nomine Phœnicen appellant.

Quinq; & uiginti

genere

Serpens.

Hic uasto corpore oſtēditur inter duas arctos collocatus, qui dicitur aurea mala Heſperidū cuſtodire, et ab Hercule interfectus, à Iunone inter ſidera collocatus, quod illius opeta Hercules ad eum eſt profectus qui hortum Iunonis tueri ſolitus exiſtimatur. Ait enim Pherecydes, Iunonem cum duceret Iupiter uxorem, Terrā inueniſſe ſerentem aurea mala cum ramis. Inde Iunonem admiratam petiſſe à terra ut in ſuis hortis ſereret, qui erant uſq; ad Atlantem montem. Cuius filię cum ſępius de arboribus mala decerpent, Iuno dicitur hunc ibi cuſtodem poſuiſſe, hoc etiam ſigni erit quod in ſideribus ſupra eum draconem Herculis ſimulachrum oſtenditur, ut Eratoſthenes demonſtrat, quare quoduis licet intelligere hunc maxime draconem dici. *Nonnulli etiam dixerunt hunc draconem à Gygātibus Mineruę obiectum eſſe, cum eos oppugnaret, Mineruam uero arreptum draconem contortum ad ſidera ieciſſe & ad ipſum axem cœli fixiſſe. Itaque adhuc eum implicato corpore uideri, ut nuper ad ſidera perlatum.

Arctophylax.

De hoc fertur quod ſit Arcas Califtonis & Iouis filius, quem dicitur Lycaon cum Iupiter ad eum in hoſpitiū ueniſſet, cum alia carne conciſum pro epulis appoſuiſſe. Studebat enim ſcire ſi deus eſſet, qui ſuum hoſpitiū deſideraret. Quo facto non minori pœna eſt affectus, nam ſtatim Iupiter menſa proiecta, domum eius fulmine incendit. Ipſum autem in figuram lupi conuertit. Ac pueri membra collecta & compoſita in unum, dedit cuidam Aetolorum alendum, qui adoleſcens factus, in ſyluis cum uenaretur inſcius uidit matrem in urſę ſpeciem conuertam,

Oui, uidetur Lycaon ipſum pro Boote accipere li. 6. Faſtorū, ſic enim inquit, Tertia poſt nouas remouere Lycaon a Phœbe fertur, et à tergo non habet urſa metum.

factam, quam interficere cogitans persecutus est in Iouis Lycei templum, quo & qui accessisset, mors poena erat Arcadum lege. Itaque cum utrunque necesse esset interfici, Iupiter eorum misertus, ereptos inter sidera collocauit, ut ante diximus. Hic autem est factus sequens utramque perspicitur, & arcum seruans Arctophylax est appellatus, Nonnulli hunc dixerunt Icarium Erigones patrem, cui propter iusticiam & pietatem, existimatur Liber Pater uinum & uitam & uiam tradidisse, ut ostenderet hominibus quomodo sereretur, & quid ex eo nasceretur, & cum esset natum id, quomodo uti oporteret, qui cum seuisset uitam & diligentissime administrando floridam falce fecisset, dicitur hircus in uineam se coniecisse & quae ibi tenerrima folia uideret, decerpisse, quo facto Icarium animo irato tulisse eum quod interfecisset, & ex pelle eius utrem fecisse, ac uento plenum praeligasse & in medium proiecisse, suosque sodales circa eum saltare coegisse. Itaque Eratosthenes ait *Ικαρίου ποσει πρῶτα τα κρησπάρου ὀρχήσαντο*. Alii dicunt Icarium cum à Libero Patre uinum accepisset, statim utresplenos in plaustrum imposuisse. Hac re etiam Bootem appellatum, qui cum perambulans Atticorum fines, pastoribus ostenderet, nonnulli eorum auuiditate pleni nouo genere potus inducti somno consopiantur. Atque ut alii aliam se in partem reiciunt ut semimortua membra iactantes, alia ac decebat loquebantur, reliqui eorum arbitrati uenenum ab Icario datum pastoribus ut eorum pecora abigeret in suos fines, Icarium interfectum in puteum deiecerunt, sed ut alii demonstrant, secundum arborem quamdam defoderunt. Qui autem obdormierant expectati cum se nunquam melius quiesse faterentur, ac requirerent Icarium ut pro beneficio numeraretur, interfectores eius animi conscientia permoti statim se fuge mandauerunt, & in insulam Aetolorum perueniunt, à quibus ut hospites recepti domicilia sibi constituerunt. At Erigone Icarii filia permota desiderio parentis cum eum non redite uideret, ac persequi eum conaretur, canis Icarii cui Meta fuerat nomen, ululans ut obitum domini lachrymari uideretur, redit ad Erigonem cui non minimam cogitatae mortis suspicionem ostendit. Neque enim puella timida suspicari debebat nisi patrem interfectum, qui tot dies ac menses abesset. At canis uerstem eius tenens dentibus perducit ad cadauer, quod filia simul ac uidit desperata spe solitudine ac pauperiae oppressa, multis miserata lachrymis, in eadem arbore, sub qua patrens sepultus uidebatur suspendio mortem sibi consciuit: cui mortuae canis spiritu suo parentauit. Nonnulli hunc in puteum se deiecisse dixerunt, Anigrum nomine, quare postea neminem ex eo puteo bibisse memoriae tradiderunt. Quorum casum Iupiter miseratus in astris corpora eorum deformauit. Itaque complures Icarium Bootem, Erigonem uirginem nominauerunt, de qua posterius dicemus. Canem autem sua appellatione et specie Caniculam dixerunt, quae à graecis quod ante maiorem canem exoritur Porcyon appellatur, Alii hos à Libero Patre figuratos inter sidera dicunt. Interim cum in finibus Atheniensium multae uirgines sine causa suspendio sibi mortem consciscerent, quod Erigone moriens erat praecata ut eodem leto filiae Atheniensium afficerentur, quo ipsa foret obitura nisi Icarii mortem persecuti & eum forent ultri. Itaque cum id euenisset, ut ante diximus, petentibus eis, Apollo dedit responsum, Si uellent euentum liberari, Erigone satisfacerent. Qui quod ea se suspenderat, instituerunt, uti tabula interposita pendente, funibus se iactarent, ut qui pendentes uento mouerentur. Quod sacrificium solenne instituerunt, itaque & priuatum & publice faciunt, & id aletidas appellant, quod eam partem persequentem cum cane, ut ignotam & solitariam oportebat, mendicam appellabant, quas Graeci aletidas nominant. Praeterea canicula exoriens aestu eorum loca & agros fructibus orbabat, & ipsas morbo affectos poenas Icario cum dolore sufferre cogebat, quod latrones receperant quorum rex Aristeus Apollinis & Cyrenes filius Aetæonis tempore petiit à parente, quo pacto calamitate ciuitatem posset liberare, quem deus iubet multis hostiis expiare. Icarii mortem & ab Ioue petere ut quo tempore canicula exoriretur dies quadraginta uentum daret, qui aestum caniculæ mederetur. Quod iussum Aristeus confecit, & à Ioue impetravit ut Etesiae flarent quas nonnulli Etesias dixerunt quod quotannis certo tempore

exoriuntur, græce enim etos annus latine est. Nonnulli etiam Aetestas appellauerunt, quod exoptulate sunt ab Ioue & ita concessæ. Sed hoc in medio relinquatur, ne nos omnia præcipuisse existimemur. Sed ut ad propositum reuertamur, Hermippus qui de sideribus scripsit, ait Ceterem cum Iasione Electæ & Coryti filio concubuisse, quamobrem fulmine percussim, complures cum Homero dixerunt. Ex his ut Petellides Gnosius historiarum scriptor demonstrat, nascuntur filii duo Phylomelus & Plutus, quos negant inter se conuenisse. Nam Plutum qui ditior fuit nihil fratri suo de bonis concessisse, Phylomelum autem necessario adductum, quodcumque habuit, eo boues duos emisse, & ipsum primum plaustrum fabricatum esse. Itaque arando & colendo agros ex eo se aluisse, cuius matrem miratam inuentum, ut arantem eum inter sidera constituisse & Boëtem nominasse. Ex hoc autem Pareanta demonstrat natum, qui de suo nomine patri & oppidum Paronam appellauit.

Coronâ.



Aec existimatur Ariadne fuisse à Libero Patre inter sidera collocata. Dicitur enim in insula Dia cum Ariadne Libero nuberet, hanc primum muniti accepisse à Venere & Horis, cum omnes dii in eius nuptiis dona conferrent, sed (ut ait qui Cretica conscripsit) quo tempore Liber ad Minoa uenit, cogitans Ariadnem comprimere, hanc coronam ei muniti dedit, qua delectata, non recusauit conditionem stupri. Dicitur etiam à Vulcano facta ex auro & Indicis gemmis, per quas Theseus existimatur de tenebris labyrinthi ad lucem uenisse, quod aurum & gemmæ in obscuro fulgore luminis efficiebant. Qui Argolica scripserunt hanc afferunt causam, quod Liber cum impetrasset à patre, ut Semelè matrem ab inferis reduceret, & quærens ad eos descensionem, ad Argiuorum fines peruenisset, obuium ei quendam factum, nomine Hypolipnum, hominem dignum eius seculi, qui petenti Libero, descensionem monstrauit. Hunc autem cum uidisset Hypolipnus puerum ætate miranda corporis pulchritudine reliquis præstantem, mercedem petiisse ab eo, quæ sine detrimento eius daretur. Liberum autem matris cupidum, si eam reduxisset iurasse, quod uellet, se facturum, ita tamen quod Deus homini impudenti iuraret, pro quo Hypolipnus descensum monstrauit. Igitur cum Liber ad eum locum uenisset, & uellet descendere, coronam quam à Venere acceperat deposuit in eo loco, qui Stephanus factus appellatus. Noluit enim secum ferte ne immortale donum mortuorum tactu coinquinaretur: qui cum matrem in columnam reduxisset, coronam dicitur in astra collocasse, ut æterna memoria nominis efficeretur. Alii dicunt hanc Coronam Thesei esse, & hac re propter eum collocatam. Nam qui dicitur in astris Engonasin, is Theseus esse existimatur, de quo postèrus plura dicemus. Dicitur enim cum Theseus Cretam ad Minoa cum septem uirginibus & sex pueris uenisset, Minoa de uirginibus Peribœam quandam nomine, candore corporis inductum, comprimere uoluisse, quod cum Theseus passurum se negaret, ut qui Neptuni filius esset, & ualeret contra Tyrannum pro uirginis incolumitate decertare. Itaque cum non iam de puella, sed de Thesei genere controversia facta fuisset, utrum is Neptuni filius esset, nec ne, dicitur Minos annulum autem de digito sibi detraxisse, & in mare proiecisse, quem referte iubet Thesea, si uellet se credi Neptuni filium esse. Se enim ex Ioue procreatum facile posse declarare. Itaque comprecatus patrem petiit, aliquid, ut satisfaceret se ex eo natum: statimque tonitruum & fulgorem coeli, indicium significationis fecisse. Simili de causa Theseus sine ulla præfatione, aut religione parentis, in mare se proiecit, quem confestim delphinum magna multitudo mari prouoluta, lenissimis fluctibus ad Nereidas perduxit, à quibus anulum Minos & à Theide coronam quam nuptiis à Venere muniti accepit, tetulit, compluribus lucentem gemmis. Alii autem à Neptuni uxore accepisse dicunt. Coronam Ariadne Theseus dono dicitur dedisse, cum ei propter uirtutem & animi magnitudinem

uxor esset concessa, hanc autem post Ariadnes mortem, Liberum inter sidera collocasse.

Hunc Erat.

*Sue uig in pri. an. ad a
vulcano coronam oblata
fuisse libero patri cum
Ariadne duceret*

Engonalin.



Hinc Eratosthenes Herculem dicit, supra Draconē collocatū, de quo ante diximus, eumq; paratum ut ad decertandum, sinistra manu pellem leonis, dextera clauam tenētem. Conatur interficere draconem Hesperidum, qui nunquam oculos operuisse somno coactus existimatur, quo magis custos esse demonstratur. De hoc etiam Panyalis in Heraclea dicit: horum igitur pugnam Iupiter admiratus inter astra constituit. Habet enim Draco caput erectū, Hercules autem dextro genu nixus, sinistro pede capitis eius dextram partem opprimit, conatur, dextera manu sublata ut feriens, sinistra proiecta cum pelle leonis, ut is quam maxime dimicans appareat, & si sit, qui negat hic, (ut Aratus) quicquam posse demonstrari, tamen conabimur ut aliquid uerisimile dicamus. Aratus autē, ut supra diximus, hunc Cetea Lycaonis filium, Megistus patrem dicit esse, qui uidetur ut lamentās filiam, in iurā figuram conuersam) genu nixum palmas aduersas tendere ad cœlum ut eam sibi Dii restituant. Hegesianax autem Thesea dixit esse, qui Trœzene saxum extollere uidetur, quod existimatur Aegeus sub eo saxo Pelopiū ensem posuisse, & Aethræ Thesei matri prædixisse, ne ante eum Athenas mitteret quàm lapide sublato sua uirtute potuisset gladium referre. Itaq; niti uidetur, quàm altissime potest, ut extollat. Hac etiam de causa nonnulli lyram, quæ proxima est ei signo collocata Thesei esse dixerunt, quod ut eruditus omnium artium lyram quoque didicisse uidebatur. Id quoq; Anacteon dicit ἀρχὴ θεοῦ ἐστὶν λύρη, Alii dicunt Thamirin à musis excæcatum, ut supplicem ad genua iacentem dicunt: alii Orphea à Thraciis mulieribus interfici, quod uiderit Liberi Patris initia. Aeschylus autē in fabula quæ inscribitur Prometheus Lyomenos, Herculem ait esse non cum dracone, sed cum Liguribus depugnantem. Dicit enim quo tempore Hercules à Geryone boues abduxerit, iter fecisse per Ligurum fines, quos conatos ab eo abducere pecus, manus contulisse, & quàm plures eorum sagittis, cōfixisse. Sed postquā Herculi tela deficerent multitudine barbarorū & inopia armorū defessum, se ingeniculasse, multis iam uulneribus acceptis. Iouem autē misertum filii, curasse ut circa eum magna copia lapidum esset, quibus se Herculem defendisse & hostes fugasse. Itaq; Iouem in similitudinem pugnantis inter sidera constituisse. Hunc etiā nonnulli Ixiona brachiis uinctis esse dixerūt, quod uim Iunoni uoluerit afferre. Alii Promethea in monte Caucaſi uinctum.

Lyra.



Lyra autem inter astra constituta est, hac, uti Eratosthenes ait, de causa quod initio à Mercurio facta de testudine, Orpheo est tradita, qui Calliopes et Oeagri filius fuit, eius rei maxime studiosus. Itaque existimatur suo artificio feras etiam ad se audiendi causa allucuisse, qui quærens uxoris Euridices mortem ad inferos descendisse existimatur, & ibi deorū progeniem suo carmine laudasse, præter Liberum Patrem, hunc enim obliuione ductus prætermisit, ut Oeneus in sacrificio Dianam, postea igitur Orpheus, ut etiam plures dixerunt, in Olympo monte, qui Macedonia diuidit à Thracia, sed ut Eratosthenes ait, in Pangæo sedens, cum cātu delectaretur, dicitur ei Liber bacchas obieciſſe, quæ corpus eius decerperent interfecti. Sed alii dicunt, quod initia Liberi sit speculatus, id ei accidisse. Musas autē collecta membra sepulcræ mandasse, & lyram quo maxime potuerunt beneficio, illius memoriæ causa figuratā stellis inter sidera cōstituisse, Apollinis & Iouis uolūtate, quod Orpheus Apollinem maxime laudaret. Iupiter uero filio beneficium concessit. Alii autem dicunt Mercurium cum primū lyram fecisset, in Cyllene monte Arcadię, septem chordas instituisse ad Atlantidum numerū, quod Maia una ex illarū numero esset, quæ Mercurii est mater. Deinde cū postea Apollinis boues abegisset deprehensus ab eo, quo sibi facilius ignosceret, petenti Apollini ut liceret sibi se dicere inuenisse lyrā cōcessit, et ab eo uirgulā quandā muneris accepit, quā manu tenēs Mercurius, cū proficiscerē in Arcadiā & uidisset duos dracones, inter se cōiuncto corpore, aliū aliū appetere, ut qui dimicare inter se uiderētur, uirgulā inter utrūq; proiecit, Itaq; discesserunt, quo facto eam uirgulā pacis causa dixit esse cōstitutam.

Nonnulli

De his campis
lapide complud
tis etiam Cato
in Originibus,
& Mela lib. 2.
Geog. meminit

Nonnulli etiam cum faciunt cadu teos, duos dracones implicatos uirgula faciunt, quod initium Mercurio fuerat pacis. Eius exemplo, & athleta & in reliquis eiusmodi ceterationibus uirgula utitur. Sed ut ad propositum reuertamur. Apollo lyra accepta dicitur Orpheia docuisse, & postquam ipse cytharam inuenerit, illi lyram concessisse. Nonnulli dixerunt Venerem cum Proserpina ad iudicium Iouis uenisse, cui earum Adonin concederet, quibus Calliopen à Ioue datam iudicē, quæ musa Orphei est mater. Itaque iudicasse, uti dimidiam partem anni earum unaquæque possideret. Venerē autem indignatam, ut non sibi proprium concessisset, obiecit omnibus, qui in Thracia sunt mulieribus, ut Orpheia amore inducā, ita sibi quæque appeteret, ut membra eius discerneret: cuius caput in mare de monte perlatum, fluctibus in insulam Lesbion est reiectum, quod ab his sublatum & sepulturae est mandatū, pro quo beneficio ad musicam artem ingeniosissimi existimantur esse. Lyra autē à musis (ut ante diximus) in astra constituta est. Nonnulli aiunt quod cum Orpheus primus puertilem amorem induxerit mulieribus, uisum contumeliam fecisse, & hac re ab eis interfectum.

Olor.



concuperet

Vnc Græci Cygnum appellant: quem cōplures propter ignotam historiam illis, cōmuni genere auium Orni nominauerūt, de quo hæc memoriae prodita est causa. Iupiter cum amore inductus, Nemefin diligere cœpisset, neque ab ea ut secum cubaret impetrare potuisset, hac cogitatione amore est liberatus. Iubet enim Venerē aquilæ simulatam se sequi, ipse in olorē cōuersus ut aquilā fugiēs ad Nemefin fugit, et in eius gremio se collocauit, quem Nemefis non aspernata amplexum tenens, somno est confopita, quam dormientem Iupiter compressit. Ipse autem auolauit, & quia ab hominibus alte uolans cœlo uidebatur, inter sidera dictus est esse constitutus, quod ne falsum uideretur, Iupiter è facto eum uolantē & aquilam consequentem collocauit mundo. Nemefis autē ut quæ auium generi esset iuncta, mensibus actis, ouū procreauit, quod Mercurius auferens, detulit Spartam, & Ledæ sedenti proiecit in gremiū, ex quo nascitur Helena ceteris corporis speciei præstans, quam Leda suam filiam nominauit. Alii autem cum Leda Iouem concubuisse in olotem cōuersum dixerunt, de quo in medio relinquimus.

Cepheus.

Vnc Euripides, cum ceteris, Phœnicis filium Aethiopum regem esse demonstrauit, Andromedæ patrem, quam ceto propositā notissimæ historiæ dixerūt. Hanc autem Perseum à periculo liberatam, uxorem duxisse, itaque ut totum genus eorum perpetuo maneret, ipsum quoque Cephea inter sidera superiores numerasse.

Cassiopeia.

De hac Euripides & Sophocles & alii plures dixerūt, ut gloriata sit, se forma Nereidas præstare, pro quo facto inter sidera sedens in siliquaastro cōstituta est, quæ propter impietatem uertente se mundo resupinato capite ferri uidetur.

Andromeda.

Hæc dicitur Mineræ beneficio inter astra collocata propter Persei uirtutem, quod eam ceto propositam à periculo liberarat, nec enim ab ea minorē animi beneuolentiam pro beneficio accepit. Nam neque pater Cepheus neque Cassiopeia mater ab ea potuerunt impetrare, quin parentes ac patriam relinquens Persea sequeretur, sed de hac Euripides hoc eodem nomine fabulam commodissime scribit.

Perseus.

Hic nobilitatis causa, & quod in usitato genere cōcubitionis esset natus, ad sidera dicitur peruenisse, qui missus à Polydeste Magnetis filio ad Gorgonas, à Mercurio, qui eū dilexisse existimatur, talaria & petasum accepit. Præterea galeā qua indutus ex aduerso non poterat uideri. Itaque Græci & S. galeam dixerūt esse, non ut quidam inscientissime interpretantur eum Orci galea usum, quæ tes nemini docto potest probari. Fertur etiam

tur etiam à Vulcano falcem accepisse ex adamante factam, qua Medusam Gorgonam interfecit, quod factum nemo conscripsit. Sed ut ait Eschylus Tragediarum scriptor in Phorcis. Græcæ fuerunt Gorgonum custodes, de quo in primo libro Genealogiarum scripsimus, quæ utraq; uno oculo usæ existimantur. Et ita suo quæq; tempore accepto oculo uigilias egisse. Hunc Perseus una earum tradente exceptum in paludem Tritonida proiecit. Itaq; custodibus excæcatis, facile Gorgonam somno cõsopitam interfecit. Cuius caput Minerua in pectore dicitur habere collocatum. Euemerus quidem Gorgonam à Minerua dicit interfectam. De qua alio tempore plura dicemus.

Heniochus.

Hinc nos aurigam latine dicimus nomine Erichthoniũ ut Eratosthenes monstrat, quem Iupiter cum uidisset primum inter homines equos quadrigis iunxisse, admiratus est ingenium hominis, ad Solis inuenta accessisse, quod princeps quadrigis inter deos est usus, sed Erichthonius et quadrigas, ut ante diximus, & sacrificium Mineruæ & templum in arce Atheniensium primum instituit, de cuius progenie Eurypides ita dicit, Vulcanum Mineruæ pulchritudine corporis inductum, petiisse ab ea, ut sibi nuberet, neq; impetrasse & cepisse Mineruam sese occultare in eodem loco, qui propter Vulcani amorem Hephestius est appellatus, quo persecutum Vulcanũ ferũt, cepisse ei uim afferre, & cum plenus cupiditatis ad eam ut complexui se applicaret ferretur, repulsus, effudit in terrã uoluptatem. Quo Minerua pudore permota, pede puluerem iniecit. Ex hoc autem nascitur Erichthonius anguis, qui ex terra & eorum dissensione nomen possedit. Eum dicitur Minerua in cistella quadam, ut mysteria cõtectũ ad Erechthei filias detulisse, & his dedisse seruandum, quibus interdixit ne cistulam aperiret. Sed ut hominũ est natura cupida ut eo magis appetant quo interdicatur sapius, uirgines cistellam aperuerunt & anguem uiderunt. Quo facto infania à Minerua iniecta de arce Atheniensium se præcipitauerunt: Anguis autem ad Mineruæ dypeum confugit, & ab ea est educatus: alii autem anguina tantũ crura habuisse Erichthoniũ dixerunt, eum q; primo tempore adolescentiæ ludos Mineruæ Panathænea fecisse, & ipsum quadrigis cucurrisse, pro quibus factis inter sidera dicitur collocatus. Nonnulli qui de sideribus scripserunt, hunc natione Argeum Orsilochũ nomine, primum quadrigarũ inuentorẽ esse dixerunt, & pro inuentione siderũ locum possedisse. Alii autem hunc Mercurii filium ex Clytia natũ nomine Myrtilũ Oenomai aurigam diffinierunt, cuius post notam omnibus mortem patens corpus in mundo constituisse existimatur. Huius in humero sinistro capra instat & in manu sinistra hœdi uidentur formati, de quibus nonnulli ita dicunt. Olenum quendã fuisse nomine Vulcani filiũ. Ex hoc duas nymphas Aega & Aelicẽ natas, quæ Iouis fuerunt nutrices. Alii autem ab his etiã urbes quasdã appellari dixerunt & Olenon in Aulide, Aelicem autem in Peloponneso & Aegam in Aemonia nominati, de quibus Homerus in Iliade secundo dicit. Patmeniseus autem ait Melissea quendã fuisse Crete regem ad cuius filias Iouẽ nutriendum esse delatũ, quæ quod lac non habuerint, captam ei admisisse, Amaltheam nomine, que dicitur eum educasse. Hanc autem geminos hœdos solitam esse procreare, & ferẽ eo tempore peperisse, quo Iupiter nutriendus est allatus. Itaq; propter beneficium matris & hœdos quoq; dicitur inter sidera collocasse, hos autem hœdos Cleostratus Tenedius dicitur primum inter sidera ostendisse. † Museus autem dicit Iouis nutrices Athemidem & Amaltheam nymphas, quibus eum mater Ops tradidisse existimatur. Amaltheam autem habuisse capram quandam, ut in delitiis, que Iouẽ dicitur aluisse. Nonnulli etiã Aegam Solis filia dixerunt, multo candore corporis præstantẽ, cui cõtrarius pulchritudini horribilis aspectus existeret, quo Titanes perterriti petierunt à terra ut eius corpus obscuraret, quam terra specu quodam celasse dicitur in insula Creta, quæ postea † Iupitris fuisse nutritrix, ut ante ostendimus, demonstratur. Sed cum Iupiter fidens adolescentia, bellũ contra Tytanas appareret, respõsum est ei si uincere uellet ut Aegos pelle tectus & capite

Mnaseas. alij sic legunt. Mnasea dicit Iouem nutritum à Themide et Amalthea nympha. Iouis

Gorgonis

Gorgonis bellum administraret, quam Aegida graeci appellarunt. Itaque facto eo quod supra declarauimus, Iupiter Tytanus superans regnum est adeptus, & reliqua ossa aegoris caprina pelle contexta anima donauit, & stellis figuratam memoriae commendauit, & postea quibus ipse uicerat testus, Mineruae concessit. Euemerus ait Aegam quandam fuisse Panos uxorem, eam compressam a Ioue peperisse, quem uiti sui Panos diceret filium. Itaque puerum Aegyptiana, Iouem uero Aegiochum dictum: qui, quod eum diligebat plurimum, inter astra caprae figura memoriae causa collocauit.

Ophiuchus.



Ophiuchus qui apud nostros scriptores Anguitenens dictus est, supra Scorpionem constitutus, tenens manibus anguem, medium corpus eius implicantem. Hunc complures Carnubutam dixerunt nomine, Getarum regem, qui fuit in Mysia regione, fuisse, qui eodem tempore regno est potitus, quo primum semina frugum mortalibus tradita esse existimantur. Ceres enim cum sua beneficia largiretur hominibus Triptoleum, cuius ipsa fuerat nutrix in curru draconum collocatum: qui primus hominum una rota dicitur usus, ne cursu moraretur, iussit omnium nationum agros circueuntem semina partiri, quo facilius ipsi posteri quam eorum a fetu uictu segregarentur, qui cum peruenisset ad eum, quem supradiximus Getarum regem, ab eo primum hospitaliter acceptus, deinde non ut beneficiis aduena & innocens, sed ut crudelissimus hostis insidiis captus, aliorum dum paratus est producere, suam pene perdidit uitam. Carnabutae enim iussu cum draco unus eorum esset interfectus, ne cum Triptolemus sensisset insidias sibi parari, curru praesidium sibi constituere speraret, Ceres euenisse, & erepto adolescenti curru, dracone altero subiecto reddidisse, regem autem procepto maleficio poena non mediocri affecisse narratur: Hegesianax dicit, Cererem memoriae hominum causa, ita Carnubutam syderibus figurasse, manibus tenentem, ut interficere draconem existimetur, qui ita uixerat acerbe, ut iocundissimam sibi conscisceret mortem. Alii autem Herculē esse demonstrant in Lydia apud flumen Sagarim, anguem interficientem, qui & homines complures interficiebat & ripam frugibus orbabat. Pro quo facto a regina Omphale quae ibi regnabat, multis ornatum muneribus Argos remisit. Ab Ioue uero propter fortitudinem inter sydera collocatum. Nonnulli etiam Triptoleum Thessalorum regem dixerunt esse, qui cum suum domiciliū tegere conatetur, Cereris ab antiquis collocatum, dituit templum. Pro quo facto a Cerere fame obiecta, nunquam postea frugibus ullis saturari potuisse existimatur. Notissime prope ad terminum uitae, dracone obiecto mala plurima peressus, aliquando mortem adeptus, in astra Cereris uoluntate, est constitutus. Itaque adhuc uidetur eum draco circumplexus aeterna mentem afficere poena. Polizeius autem Rhodius hunc Phorbanta nomine demonstrat, qui Rhodiis auxilio maximo fuisse demonstratur. Nam cum eorum insulam serpentium multitudine occupatam, ciues Ophiusam appellassent, & in ea multitudine ferarum, draco fuisset ingenti magnitudine qui plurimos eorum interfecisset, & patria denique deserta caetera coegisset: dicitur Phorbantioe filius ex Thyocla Myrmydonis filia natus eodem tempestate delatus, omnes feras & eum draconem interfecisse, qui cum maxime Apollini dilectus esset, locatus in caelo interficiens draconem, laudis & memoriae causa uidetur. Itaque Rhodii quotienscumque a littore longius prodeunt classes, prius sacrificant Phorbantis aduentui, ut illis talis euentus inopinatae uirtutis accidat ciuibus, qualis inscium Phorbanta futurae laudis ad sydera gloriae pertulit casus. Complures etiam astrologi hunc Aesculapium finxerunt, quem Iupiter Apollinis causa inter astra collocauit. Aesculapius enim cum esset inter homines & tantum medicina caeteris praestaret, ut non satis ei uideretur hominum dolores leuare, nisi etiam mortuos reuocaret ad uitam, nouissime fertur Hippolytum qui iniquitate nouercae & inscitia patris erat interfectus sanasse, ita Eratosthenes dicit. Nonnulli Glancum Minoos filium, eius opera reuixisse dixerunt, pro quo, ut peccato, Iouem domum eius fulmine incendisse. Ipsum uero propter artificium & Apol

& Apollinem eius patrem inter sidera anguem tenentem constituisse, ut quidam dixerunt, hac de causa anguem tenere dicitur: quod cum Glaucum coeretur sanare conclusus quodam loco secreto, bacillum tenens manu, cum quid ageret, cogitaret, dicitur anguis ad bacillum eius attempisse, quem Aesculapius mente commotus interfecit bacillo fugientem feriens sapius. Postea fertur alter anguis eodem uenisse, ore ferens herbam, & in caput eius imposuisse, quod facto, loco fugisse, quare Aesculapium usum eadem herba & Glauco reuixisse. Itaque anguis & in Aesculapii tutela & in astris dicitur collocatus, qua consuetudine ducti posterius eius tradiderunt ut reliqui medici anguibus uterentur.

Sagitta.



Ancunam de Herculis telis esse demonstrat qua aquilam dicitur interfecisse, quae iecinora Promethei fertur exedisse: de quo pluribus uerbis dicere non uidetur in utile. Antiqui cum maxima cerimonia deorum immortalium sacrificia administraret, soliti sunt totas hostias in sacrorum consumere flamma. Itaque cum propter sumptus magnitudinem sacrificia pauperibus non contingerent, Prometheus qui propter excellentiam ingenii miram, homines fingisse existimatur, recusatione dicitur ab Ioue impetrasse, ut partem hostiae in ignem proiicerent, partem in suo consumeret usu. Idque postea consuetudo firmavit: quod cum facile a deo non ut ab homine auaro, impetrasset, ipse Prometheus immolat tauros duos, quorum primum iecinora cum in ara posuisset, reliquam carnem ex utroque tauro in unum composita, corio bubulo texit. Ossa autem quae circum fuerunt, reliqua pelle coacta, in medio collocauit, & Ioui fecit potestatem, ut quam uellet eorum consumeret partem. Iupiter autem & si non pro diuina fecit cogitatione, nec ut deum licebat omnia qui debuit ante prouidere, sed (quoniam credere institimus historiis) deceptus a Prometheo, utrumque putans esse taurum, delegit ossa pro sua dimidia parte. Itaque postea in solennibus & religiosis sacrificiis carum hostiarum consumpta, reliquias, quae pars fuit deorum eodem igni comburunt. Sed ut ad propositum reuertamur, Iupiter cum factum rescisset, animo permoto mortalibus eripuit ignem, ne Promethei gratia plus deorum potestate ualeret, ne ue carnis usus utilis hominibus uideretur, cum coqui non posset. Prometheus autem consuetus insidiari, sua opera ereptum mortalibus ignem restituere cogitabat. Itaque ceteris remotis uenit ad Iouis ignem, quo diminuto & in ferulam coacta, lectus ut uolare non currere uideretur, ferulam iactans, ne spiritus interclusus uaporibus extingueret in angustia lumen. Itaque homines adhuc plerumque, qui laticiae sunt nuntii, uolunt celerrime ueniunt. Praeterea totum a curatione ludorum curiosibus instituerunt ex Promethei consuetudine, ut currerent lampadem iactantes. Pro quo Iupiter factum mortalibus parem gratiam referens, mulierem tradidit his, quam a Vulcano factam deorum uoluntate omni munere donauit. Itaque Pandora est appellata. Prometheum autem in monte Scythiae, nomine Caucaaso, ferrea catena uinxit: quae alligatum ad triginta milia annorum Aeschylus tragoediarum scriptor dixit. Praeterea admisit ei aquilam, quae assidue noctu resuscitantia iecinora exesset. Hanc autem aquilam nonnulli ex Typhone & Echidna natam, alii ex Terra & Tartaro, complures a Vulcano factam. Polyzeus autem Vulcani factam manibus demonstrat, animamque ei ab Ioue traditam dicunt. Sed eius de solutione hanc memoriae proditam esse causam. Cum Iupiter Thetidis connubiū pulchritudine corporis inductus peteret, neque a timida uirgine impetraret, neque ea re minus efficere cogitaret, illo tempore Parca cecinisse ferunt fata, quae perfici natura uoluit terum, dixerunt enim quicumque Thetidis fuisset maritus, eius filium patria fore laudatorem, quod Prometheus non uoluntate sed necessitudine uigilans auditum, Ioui nunciauit, qui ueritus ne id quod ipse Saturno patri fecisset, in simili causa patris regno priuatus coeretur, destitit Thetini uelle ducere uxorem, & Prometheo pro beneficio meritam retulit gratiam, eumque uinculis liberauit, neque quod illi fuerat iuratus remisit, uacuum omni alligationi futurum. Sed memoriae causa ex utraque re hoc est lapide & fetto sibi digitum uincire iussit, quae

Deest, & aquila
lam quæ iecur
eius excedebat,
sagittis interfe-
cit, aut simile
quidpiam

consuetudine homines uisi quo satisfacere Prometheo uiderentur, annulos lapide & ferro conclusos habere cœperunt. Nonnulli etiam coronam habuisse dixerunt, ut se uictorem impune peccasse diceret. Itaque homines in maxima læticia uictoresque coronas habere constituerunt. Id in exercitationibus & conuiujs perspicere licebit, sed opinio est: ad initium et interitum aquilæ reuertamur. Hercules missus ab Eurystheo ad Hesperidum mala, nescius uiae deuenit ad Promethea, quem in Caucaſo monte uinctum supra diximus. A quo uia demonstrata, partaque uictoria ad eum iter facere contendit, ut & draconem, de quo ante diximus, interfectum diceret & gratiam pro beneficio redderet. Nam cœlestium honorem quem potuit reddidit merenti. Quæ dimissa homines instituerunt ut hostijs immolatis iocinora consumerent in deorum altaribus, ut saturare eos per uiscera uisceribus Promethei uideretur. Ut Eratosthenes autem de sagitta demonstrat, hac Apollo Cyclopas interfecit, qui fulmen Iouis fecerunt, quo Aesculapium interfectum complures dixerunt. Hanc autem sagittam in Hyperboreo monte Apollinem defodisse, cum autem Iuppiter ignouerit filio, ipsam sagittam uento ad Apollinem perlatam, cum frugibus quæ eo tempore nascebantur. Hanc ergo ob causam inter sidera demonstratur.

De Aquila.



Quila hæc est quæ dicitur Ganymedem rapuisse & amanti Ioui tradidisse. Hanc etiam Iuppiter primus ex auium genere delegisse sibi existimatur, quæ sola tradita est memoriae, contra solis orientis radios contendere ualere. Itaque super aquatum uolare uidetur. Hunc enim complures Ganymedem esse finxerunt. Nonnulli etiam dixerunt Meropem quendam fuisse, qui Coam insulam tenuerit regno & à filia nomine Coon & homines ipsos à se Meropas appellaret. Hunc autem habuisse uxorem nomine Ethemeam, genere Nympharum procreatam, quæ cum desierit colere Dianam ab ea sagittis figi cœpit. Tandem à Proserpina uiuam ad inferos arreptam esse. Meropem autem desiderio uxoris permotum mortem sibi consciscere uoluisse. Iunonem autem miseram eius, in Aquilam corpus eius conuertisse, & inter sidera constituuisse, ne si hominis effigie eum collocaret, nihilo minus memoriam tenens, coniugis desiderio mœreret. Aglaosthenes autem qui Naxica scripsit, ait, Iouem Cretæ surreptum, Naxum delatum, & ibi esse nutritum, qui postquam peruenerit ad uilem ætatem & uoluerit bello lacescere Titanas, sacrificanti ei aquilam auspicatam, quo auspicio usum esse & eam inter astra collocasse. Nonnulli etiam dixerunt Mercurium, alii autem Anapladem pulchritudine Veneris ductum, in amorem incidisse, & cum ei copia non fieret, animum, ut contumelia accepta, defecisse. Iouem autem miserum eius cum Venus Acheloo flumine corpus ablueret, misisse aquilam quæ foccum eius in Amitenea Aegyptiorum delatum Mercurio traderet, quem persequens Venus ad cupientem sui peruenit, qui copia facta pro beneficio aquilam in mundo collocauit.

Amythæoniam

Delphin.



Ita qua de causa sit inter astra collocatus Eratosthenes ita cum cæteris dicit. Neptunum quo tempore uoluerit Amphitritem ducere uxorem, & illa cupiens seruare uirginitatem, fugerit ad Atlanta, complures eò quæsitum dimisisse. In his & Delphina quendam nomine qui peruagatus in insulas, aliquid quando ad uirginem peruenit, eiq; persuasit ut nuberet Neptuno, & ipse nuptias eorum administrauit. Pro quo facto inter sidera delphini effigiem collocauit. Et hoc amplius, qui Neptuno simulachrum faciunt, delphinum aut in manu, aut sub pede eius constituere uidemus, quod Neptuno gratissimum esse arbitratur. Aglaosthenes autem qui Naxica cœscripsit, Tyrthenos ait fuisse quosdam nauicularios, qui Liberum Patrem puerum receptum, ut Naxum cum sociis suis comitibus transuectum, redderent nutritibus nymphis, à quibus eum nutritum, & nostri in progenie deorum & complures Græci dixerunt. Sed ut ad propositum reuertamur, nauicularii spe prædæ inducti nauem auertere uoluerunt, quod Liber suspicatus, comites suos iubet symphonia canere, quo

quo sonitu inaudito Tyrreni cum usq; eò delectarentur, ut etiam in saltationibus essent occupati, cupiditate se in mare inscui proiecerunt, & ibi delphini sunt facti: quoru cogitationem cum Liber memoriae hominum tradere uoluisset, unius effigiem inter sidera collocauit. Alii autem dicunt, hunc esse delphina, qui Ariona cytharædū ex Siculo mari Tenarum transuexit, qui cum ceteros artificio præstaret, & circum insulas quæstus causa uagaretur, seruuli eius arbitrati, plus in perfidiosa libertate cōmodi, q̄ in placida seruitute esse, cogitare cœperunt, ut in pelagus domino proiecto, bona eius inter se partirentur, qui cum cogitationem eorum sensisset, petiit non ut dominus à seruis, sed ut innocens ab improbis, ut parens à filiis, ut se liceret ornatum, qua sæpe fuerat ueste, * quoniam nemo esset alius, ut ipse, qui suum quæstum prosequeretur euentū. Quod cū impetrasset, cythara sumpta, suā cœpit deserte mortē, quo sonitu ducti delphines, è toto mari pronatant ad Arionis cantum. Itaq; deorum immortalium potestate inuocata, super eos se deiecit, quorum unus Ariona exceptum pertulit ad Tenarium littus, in cuius memoriae causam, quæ ibi statua est Arionis, in ea delphin simulachrum affixū uidetur, pro qua re inter sidera ab antiquis astrologis est figuratum. Serui autem qui se putarant seruitute elapsos tempestate Tenarum perduci, à domino comprehensi non mediocri supplicio sunt affecti.

*Canere, uel simi
le uerbū deest.*

Equus.

Hinc Aratus & alii complures Pegasus Neptuni & Medusæ Gorgonis filium dixerunt, qui in Helicone Bœotia monte ungula saxū feriens, fontem aperuit, qui ex eius nomine Hippocrene est dictus. Alii dicunt: Quo tempore Bellerophontes ad Proetum Abantis filium Argiuorum regem deuenit, Antiam coniugem regis, hospitis amore inductam, petiisse ab eo uti sibi copiam faceret, promittens ei coniugis regnum, quæ cum impetrare non potuisset, uerita ne se ad regem criminetur, occupat eum sibi uim afferre uoluisset. Proeto dicit, qui quod eum dilexerat, noluit ipse supplicium sumere, sed quod æquum esse sciebat, mittit eum ad Iobatem Antia reginae patrem, quā alii Sthenobœam dixerunt, ut ille filia pudicitiam defendens Bellerophontem obiiceret Chimerae, quæ eo tempore Lyciorum agros uastabat flamma, unde uictor profugiens post fontis inuentionem, cum ad cœlum contenderet euolate, neq; longe iam abesset, despiciens ad terram, timore permotus decidit, ibi q; perisse dicitur. Equus autem subuolasse inter sidera ab Ioue constitutus existimatur. Alii non criminatū ab Antia, sed ne sapius audiret quod nollet, aut precibus eius moueretur profugisse Argis dixerunt. Euripides autem in Menalippa, ipsam Menalippen Chironis Centauri filiam Thetin antea appellatā dicit, quæ cum aleretur in monte Pelio, & studiū in uenandō maximum haberet, quodam tempore ab Aeolo Hellenis filio Iouis nepote persuasam concepisse, cum q; iam partus appropinquaret, profugisse in syluam, ne patri cum uirginem spetaret nepotem procreasse uideretur. Itaq; cum parens eam persequeretur, dicitur petiisse à deorū potestate, ne patiens à parente conspiceretur, quæ deorum uoluntate, postq; peperit in equam conuersa, inter astra est constituta. Nonnulli eā uatē dixerunt esse, sed quod deorum consilia hominibus sit enunciare solita, in equam esse conuersā. Callimachus autē ait quod deserit uenari, & colere Dianam, in quam spetiem supra diximus, eam Dianam conuertisse. Hæc dicitur etiam hac re non esse in conspectu Centauri quem Chirona esse nonnulli dixerunt & etiam dimidiam apparere, quod noluerit scire se foeminam esse.

Deltoton.

Hoc sidus uelut litera est græca in triangulo posita, itaq; appellatur, quod Mercurius supra caput Arietis statuisse existimat, ideo ut obscuritas Arietis huius splendore, quo loco esset, significaretur, & Iouis nomine græce Dios primam literam deformaret. Nonnulli Aegypti positionem, Alii quā Nilus terminaret Aethiopiā esse et Aegyptum dixerunt, Alii Siciliam figuratam putauerunt, Alii quod orbem terrarum superius

ores trifariam diuiserunt, tres angulos esse constitutos dixerunt.

Aries.



Hic existimatur esse qui Phrixum transtulisse & Hellen dictus est, per Hellepontum, quem Hesioidus & Pherecides ait habuisse auream pellem, de qua alibi plura dicemus. Sed Hellen decidisse in Hellepontu, et à Neptuno compressam, Peona procreasse complures, nonnulli Edonum dixerunt. Præterea Phrixum incolumem ad Aetam peruenisse, & arietem Ioui immolasse, pellem in templo fixisse, arietis ipsius effigiem ab Ioue inter sidera constitutam, habere tempus anni quo frumentum seritur, ideo quod ortu seuerit ante quæ maxime fugæ fuit causa. Et Eratosthenes ait, arietem ipsum sibi pellem auream detraxisse, & Phrixo memoriæ causa dedisse, ipsum ad sidera peruenisse, quare ut supra diximus obscurius uideatur. Hunc autem nonnulli dixerunt in oppido Orchomenio quod est in Bœotia natu. Alii in Salonu Thessaliæ finibus procreatum. Alii dicunt Crethea et Athamantem cum aliis pluribus Aeoli filios fuisse. Nonnulli etiam Athamantis filium, Salomon esse Aeoli nepotem dixerunt, Crethea autem habuisse Demodicem uxorem, quam alii Biadicen dixerunt. Hanc autem Phrixo Athamantis filii corpore inductam in amorem incidisse, neq; ab eo ut sibi copiam faceret impetrare potuisse. Itaq; necessario coactam criminari eum ad Crethea coepisse, quæ diceret ab eo uim sibi penè allatam, & horum similia mulierum consuetudine dixisse. Quo facto Crethea ut uxoris amantem permotu Athamanti, ut de eo supplicium sumeret, persuasisse. Nubem autem interuenisse, & ereptu Phrixu et Hellen eius sorore in ariete posuisse & per Hellepontu quam longissime posset perfugerè iussisse: Hellen decidisse & ibi debitum naturæ reddidisse. Ex huius nomine Hellepontum appellatum: Phrixum Colchos peruenisse, & ut ante diximus arietis interfecti pellem in templo fixisse. Ipsum autem à Mercurio ad Athamantem reductum, qui patri eius satisfecerit, eum innocentia confusum profugisse. Hermyppus autem dicit, quo tempore Liber Africam oppugnauerit, deuenisse cū exercitu in eum locum, qui propter multitudinem pulueris Ammodes est appellatus. Itaq; cum in maximum periculum deuenisset, quod iter necessario facere uidebatur, accessit eò ut aquæ maxima penuria esset, quo facto exercitus ad defectionem maximam uenire cogebatur, qui quid agerent dum cogitant, aries quidam fortuito ad milites eorum errans peruenit, quos cum uidisset, fuga sibi praesidium parauit. Milites autem qui eum fuerunt conspicati, etsi puluere & æstu pressi uix progrediebantur, tamen ut prædam ex flamma petentes, arietem sequi coeperunt, usq; ad eum locum, qui Iouis Ammonis postea templo constituto est appellatus. Quo cum peruenissent, arietem qui consecuti fuerant, nusquam inuenire potuerunt. Sed quod magis hic fuerat optandum, aquæ magnam copiam in eo loco nacti sunt, corporibusq; recuperatis, Libero statim nunciauerunt, qui gauisus ad eos fines exercitum deduxit, & Iouis Ammonis templum cū arietinis cornibus simulachro facto constituit, arietem inter sidera figurauit, ita ut cum Sol in eius foret signo, omnia nascentia recrearentur, quæ uetis tempore fiunt, hac re maxime quod illius fuga Liber recreauit exercitum. Præterea, xii. signorum principem uoluit esse, quod ille optimus exercitui fuerit ductor. Sed de Ammonis simulachro Leon, q; res Aegyptias cōscripsit ait, Cum Liber Aegyptum, & reliquos fines regno teneret, & omnia primus hominibus ostendisse diceretur, Ammonem quendam ex Africa uenisse, & pecoris multitudinē ad Liberum adduxisse, quo facilius & eius gracia uteretur, & aliquid primus inuenisse diceretur. Itaq; pro beneficio ei Liber existimatur agnum dedisse, qui est contra Thebas Aegyptias, & qui simulachra faciunt Ammonis, eum capite cornuto instituunt, ut homines memoria teneant eum primum pecus ostendisse. Qui autem Libero factum uoluerunt assignare, quod non petierit ab Ammone, sed ultro ad eum sit adductus, simulachra illi cornuta faciunt, & arietem memoriæ causa inter sidera fixum dicunt.

Hic

Taurus.



ic dicitur inter astra esse constitutus, quod Europam incolumem transe-
xit Cretam, ut Euripides dicit. Nonnulli autem cum Io in bouem sit con-
uerſa, ut Iupiter ei ſatiffacere uideretur inter ſidera conſtituiſſe, quod eius
prior pars appareat ut tauri, ſed reliquum corpus obſcurius uideatur. Spe-
ctat autem ad exortum ſolem, cuius oris effigiem quæ continent ſtel-

læ Hyades appellantur. Has autem Pherecides Athenienſis Liberi nutrices eſſe demon-
ſtrat numero ſeptem, quas etiam ante nymphas Dodonidas appellatas. Harum nomi-
na ſunt hæc. Ambroſia, Eudora, Pedilæ, Coronis, Poliffio, Phyleto, Thyenæ. Hæ dicunt
à Lycurgo fugatæ, et præter Ambroſiam omnes ad Tetyum profugiſſe, ut ait Aſclepiades.
Sed ut Pherecydes dicit, ad Thebas Liberum perlatû, Inoni tradiderunt. Quam ob cau-
ſam ab Ioue gratia eis eſt relata, quod inter ſidera ſunt conſtitutæ. Hyades autem appel-
latæ ſunt, ut ait Muſeus, quod ex Atlante & Platone Oceani filia, ſunt quindecim filia
procreatæ, quatum quinque Hyadas appellatas demonſtrat, quod earum Hyas fuerit frater
à ſororibus plurimum dilectus, qui cum uenans a leone eſſet interfectus, quinque de
quibus ſupra diximus lamentationibus aſſiduis permotæ dicuntur interiſſe, quare eas
quod plurimum de eius morte laborarent Hyadas appellatas. Reliquas uero decem ſo-
rores deliberaſſe de ſororum morte, et earum ſeptem ſibi mortem conſciſſe, quare quod
plures idem ſenſerunt Pleiadas dictas, Alexander autem Hyadas ait dictas, quod Hyan-
tis & Bœotiaæ ſunt filia. Pleiadas autem quod ex Pleione Oceani & Atlante ſunt natæ.
Hæ numero ſeptem dicuntur. Sed nemo amplius quam ſex uidere poteſt. Cuius cauſa
proditur hæc, quod de ſeptem ſex cum immortalibus concubuerunt, tres cum Ioue,
duæ cum Neptuno, una cum Marte, reliqua autem Sifyphi uxor demonſtrat. Quarum
ex Eleſtra & Ioue Dardanum, ex Maia Mercurium, ex Taygete Lacedæmona procreatû,
ex Alcione autem & Neptuno Hyrea, ex Celeno Lycum & Nyſtea natum, Mattem au-
tem ex Sterope Oenomaum procreaſſe, quam alii Oenomai dixerunt uxoré. Metopen
autem Sifypho nuptam, Glaucum genuiſſe, quem complures Bellerophonis patrem
eſſe dixerunt. Quare propter reliquas ſorores eius inter ſidera conſtitutam. Sed quia ho-
mini nupſit, ſtellam eius obſcuratam. Alii dicunt Eleſtrâ non apparere, ideo quod Ple-
iades exiſtimentur choream ducere ſtellis. Sed poſtquæ Troia fuit capta, et progenies eius
quæ à Dardano fuerit ſit euerſa, dolore permotam ab his ſe remouiſſe, & in circulo qui
arcticus dicitur conſtituiſſe, ex quo tam longo tempore lamentantem capillo ſparſo ui-
deri. Itaque eſt factum cometem eſſe appellatam. Sed has Pleidas antiqui Aſtologi ſeorſum à
Tauto deſormauerunt, ut ante diximus, Pleiones et Atlantis filias, quæ cû in Bœotiam cû
puellis iter facerent, Oriona conatum uoluiſſe eis uim afferre, illas fugere cœpiſſe. Oriona
autem ſecutum eſſe annis. xii. neque eas inuenire potuiſſe. Iouem autem puellarum
miſertum inter aſtra conſtituiſſe, & poſtea à nonnullis aſtologis caudam tauri appella-
tam. Itaque adhuc Orion fugientes eas ad occaſum ſequi uidetur. Eas ſtellas Vergilias non
ſtri dixerunt, quod poſt uer exoriuntur, & hæ quidem amplioré cætetis habent hono-
rem. Quod earum ſigno exoriente æſtas ſignificat. Occidente autem hyems oſtendit, quod
aliis non eſt traditum ſignis.

Gemini.

Os complures aſtologi Caſtoré & Pollucé eſſe dixerunt, quos demonſtrant omnium
fratrum inter ſe amatiſſimos fuiſſe, quia neque de principatu cõtenderunt, neque ullam rem
ſine cõmuni cõſilio gesserunt. Pro quibus officiis eorum Iupiter inter notiſſima ſidera
eos cõſtituiſſe exiſtimaſt. Neptunum autem pari cõſilio eos muneraſſe. Nam equos his quibus
utuntur donauit, et dedit poteſtatē naufragis ſaluti eſſe. Alii dixerunt Herculé eſſe et Apol-
liné, nonnulli etiã Triptolemum quæ ſupra diximus, et Iaſiona à Cerete dilectos, et ad ſidera
perlatos. Sed quod de Caſtore et Polluce dicunt, hoc amplius addunt, ut Caſtor in oppido Ari-
adnis ſit occiſus, quo tempore Lacedæmones cû Athenienſibus bellum gesserunt. Alii autem cû op-
pugnatet Spartam Lynceus et Idas ibi peruiſſe dixerunt. Pollucé ait Homer. cõceſſiſſe fratri di-

g s midiam

Sic Ouis. Faſt.
Hoc alij ſignum
Pharia dixerunt
iuuēcū. Quæ bos
ex homine eſt.
ex boue facta
dea.

Hefiodus quinque
tantum Hyades nu-
merat. Νύμφαι
Χαρίτων, ὁμοί-
αι Φαισίου ἢ
Κορινθίου, ἡ δὲ
πόσι Κλεία, φά-
σιν ἰμερόεσσι
Εὐδώρα τανύπι-
πλοῦ Νύμφαι αὖ
Ἰαθας καλίουσε
φῶλ' ἀνθρώπων.

Pleiades.

Vergiliae.

mediam uitam. Itaq; alternis diebus eorum queng; lucere.

Cancer.



Ita dicitur Iunonis beneficio inter astra collocatus, quod cum Hercules contra hydram lerneam constitisset, ex palude pedem eius mordicus arripuisset, qua de re Herculem permotum eum interfecisse. Iunonem autem inter sidera constituisse, ut esset cum duodecim signis, quae maxime solis cursu continentur. In eius deformationis parte sunt quaedam qui asini appellatur, à Libero in testa cancri duabus stellis figurati. Liber enim à Iunone furore obiecto, dicitur mente captus fugisse per Thesprotiam, cogitans ad Iouis Dodonei templum peruenire, unde peteret responsum, quo facilius ad pristinum statum mentis perueniret, sed cum uenisset ad quandam paludem magnam, quam transire non posset de quibusdam duobus asellis obuiis factis, dicitur unum deprendisse eorum, & ita esse transuectum, ut omnino aquam non tetigerit. Itaq; cum uenisset ad templum Iouis Dodonei, statim dicitur à furore liberatus, & asellis gratiam retulisse, & inter astra eos collocasse. Nonnulli etiam dixerunt asino illi, quo fuerat uectus uocem humanam dedisse. Itaq; postea cum Priapo deo naturae contendisse, & uictum ab eo interfectum, pro quo Liberum eius miserum in sideribus annumerasse. Et ut sciret id pro deo non pro homine timido (quia Iunonem fugerit) fecisse, supra cancrum constituit, qui deae beneficio fuerat affixus astris. Dicitur etiam alia historia de asellis, ut ait Eratosthenes quo tempore Iupiter bello gygantibus indicto, ad eos oppugnandos omnes deos conuocauit, uenisse Liberum Patrem, Vulcanum, Satyros, Sylenos, asellis uectos, qui cum non longe ab ostibus abessent dicuntur aselli perterriti, & ita pro se quisque magnum clamorem & inauditum gygantibus fecisse, ut omnes hostes eorum clamore in fugam se conuerterent, & ita sint superati. Huius similis est historia de buccina Tritonis. Nam hic quoque fertur, cum concham inuentam excauasset secum ad gygantes tulisse, et ibi sonitum quendam inauditum per concham misisse. Hostes autem ueritos ne quae esset immanis fera ab aduersariis adducta, cuius esset ille mugitus, fugae se mandasse, & ita uictos in hostium potestate peruenisse.

Leo.

Ita dicitur à Ioue constitutus, quod omnium ferarum princeps esse existimatur. Nonnulli etiam hoc apertius dicunt, quod Hercules prima fuerit haec certatio, et quod eum inermis interfecit. De eo & Pisandrus & complures alii scripserunt, cuius simulacrum proximum est uirgini. Sed aliae .vii. stellae ad caudam leonis in triangulo collocatae, quas crines Beronices esse Conon Samius mathematicus et Callimachus dicit. Cum Ptolemaeus Beronice Ptolemaei et Arsinoes filiam sororem suam duxisset uxorem, et paucis post diebus Asiam oppugnatum profectus esset, uouisse Beronice; si uictor Ptolemaeus redisset se de tonsuram cinem, quo uoto damnatum cinem in Venetis Arsinoes Confididis posuisse templo, eumque postero die non comparuisse, quod factum cum rex agere ferret, Conon mathematicus (ut diximus) cupiens inire gratiam regis dixit cinem inter sidera uideri collocatum, & quaedam uacuas à figura septem stellas ostendit, quas esse cinem fingeret. Hanc Beronice nonnulli cum Callimacho dixerunt equos alere et ad Olympia mittere consuetam. Alii dicunt hoc amplius Ptolemaeum Beronice patrem, multitudine hostium perterritum fuga salutem petisse, filiam autem saepe consuetam insulisse in equum et reliquam exercitus copiam constituisse, & complures hostium interfecisse reliquos in fugam coniecisse, pro quo etiam Callimachus eam magnanimam dixit. Eratosthenes autem dicit et uirginibus Lesbiiis dotem quae cuique relicta à patre nemo solueret, iussisse reddi et inter eos constituisse petitionem.

Virgo.

Hanc Hesiodus Iouis & Tetidis filiam dicit. Aratus autem Aescrae & Autorea filiam existimat, quod eodem tempore fuerit, cum aurea secula hominum et eorum principem fuisse demonstrat, propter diligentiam et aequitatem, iusticiam appellatam, neque illo tempore ab hominibus exteras nationes bello laesitas esse, neque nauigio queng; usum esse sed agris

Quidam Zephyritidis legunt. ego mali Chrysitidis. Nam Plin. templum Arsinoes aureum uolatum dicit lib. 37. ca. 8. De crine autem Beronice apud eundem est. libro. 2. cap. 70.

agris colendis uitam agere cōsueuiffe. Sed post eorū obitum qui sint nati minus officiosos, magis auaros cōepiffe fieri, quare minus iustitiā iter homines fuisse cōuersatā. Deniq; eam perueniffe usq; eo dum diceretur, Heu heu genus hominum uatū. Itaq; iam non potuisse pati amplius, & ad sidera euolasse. Sed hanc alii Fortunā, alii Cererē dixerunt, et hoc magis non conuenit inter eos, quod caput eius nimiū obscurū uidet. Nonnulli etiā Erigonem Icarii filiā dixerūt, de qua supra diximus. Alii autē Apollinis filiam ex Chriothemi natā et infantē Parthenon nomine dictā, eam q; quod patua interierit ab Apolline inter sidera collocatā. Scorpis.

malum.

Hic propter magnitudinem membrorū in duo signa diuiditur, quorū unius effigiem nostri libram dixerunt. Sed omnino totū signū hac de causa statutum assignatur. quod Orion cū uenaret, et in eo exercitissimū se esse cōsideret, dixisse etiā Dianæ et Latonæ se omnia quæ ex terra oriuntur interficere ualere, quare Terrā permotā scorpionē eduxisse, qui eum interficere demonstrat. Iouem autē utriusq; animū admiratū, scorpionem inter astra collocasse, ut species eius hominibus documento esset, ne q; eorum de aliqua re sibi consideret. Dianā autē propter studiū Orionis petisse à Ioue, ut idem illi beneficiū daret petenti, quod terræ ultro tribuisset. Itaq; eū cōstitutū, ut cū scorpis oriat, Orion occidat. Sagittarius.

Hinc complures Centaurū esse dixerūt. Alii autē hac causa negauerūt, quod nemo centaurus sagittis sit usus. Hic autē quærit, cur equinis cruribus sit deformatus, & caudā habeat ut Satyri. Dicunt em̄ nonnulli hūc esse Crotum nomine, Euphemes musarū nutricis filiū, ut ait Sositheus tragœdiarū scriptor eū domiciliū in mōte Helicone habuisse, et cū musis solitū delectari, nōnuncq; etiā studio uenationis exerceri. Itaq; pro merita diligentia magnā laudē affecutū. Nā et celerimū in syluis & acutissimū in musis factū esse, pro quo studio petisse musas ab Ioue, ut in aliquo astrorū numero deformaret. Itaq; Iouē fecisse, ut cū omnia illius artificia uno corpore uellet significare, crura eius equina fecisse, quod equo multū sit usus, et sagittas pro ingenio adiunxisse, ut ex his et acumen et celeritas esse uideret. Caudā satyricā in corpore finxisse, quod nō minus hic musis, q̄ Liber satyris sit delectatus. Ante huius pedes stellæ sunt paucae, in rotundo deformatae, quas coronā eius ut ludentis abiectam nonnulli dixerunt.

Capricornus.

Huius effigies similis est Aegypti, quem Iupiter, quod cum eo erat nutritus in sideribus esse uoluit, ut capram nutricem, de qua ante diximus. Hic etiā dicit cum Iupiter Titanas oppugnaret, primus obiecisse hominibus timorem, qui Panicos appellatur, ut ait Eratosthenes, hac etiam de causa huius inferiorem partē piscis esse formationē, quod muticibus id est maritimis conchilliis hostes sit iaculatus, pro lapidum iactatione, Aegyptii autem sacerdotes, & nonnulli poëtæ dicunt, cū plures dii in Aegyptum conuenissent, repente uenisse eodē Typhona acerrimum gyganta, & maxime deorum inimicū, quo timore permotos, in aliam figuram se conuertisse. Mercurium factū esse Ibin. Apollinem autē quæ Threicia auis est et grus dicit, Dianā cato simulatam, quibus de causis Aegyptios ea genera uiolari non sinere demonstrant, quod deorum imagines dicantur. Eodem tempore Pana dicunt in flumen se deiecisse, & posteriorem partem corporis effigiem piscis, alteram uero hirci fecisse, & ita à Typhone profugisse, cuius cogitatum Iouem admiratū effigiem eius inter sidera fixisse.

Aquarius.

Hinc complures Ganymedem esse dixerunt. Quem Iupiter propter pulchritudinē corporis ereptum parentibus deorū ministrū fecisse existimatur. Itaq; ostenditur ut aqua aliquō in fundēs. Hegesianax autē Deucaliona dicit esse, qd' eo regnate tanta uis aquæ se de cœlo profuderit, ut cataclysmus factus esse diceret. Eubulus autē Cecropē demonstrat esse antiquitatē generis cōmemorās et ostendēs anteq; uinū traditū sit hominibus, aqua in sacrificiis deorū usos esse, et ante Cecropē regnasse q̄ uinū sit inuentum.

8 4 Pisces

Pisces.



Dogenites Erithracus ait quodam tempore Venerem cum Cupidine filio in Syriam ad flumen Euphratem uenisse, et eodem repente Typhona gigantea, de quo supra, diximus apparuisse. Venerem autem cum filio in flumen se proiecisse, & ibi figuram piscium forma mutasse, quo facto periculo esse liberatos. Itaque postea Syros quæ in his locis sunt proximi, destituisse pisces elitare, quod uereant eos capere ne simili causa deorum præsidia impugnatæ uideant, aut eos ipsos captare. Erato sthenes autem ex eo pisce natos homines dicit, de quo post dicemus.

Cetus.

DE hoc dicitur quod à Neptuno missus sit, ut Andromedam interficeret, de qua ante diximus. Sed à Perseo sit interfectus, propter immanitatem corporis, & illius uirtutem inter sidera collocatus.

Eridanus.

Hunc alii Nilum, complures etiã Oceanum esse dixerunt. Qui autem Nilum uolunt uocari, propter magnitudinem eius & utilitatem æquissimum esse demonstrant, præterea quod infra eum quædam stella sit clarius cæteris lucens, nomine Canopus appellata. Canopus autem insula flumine alluitur Nilo.

Lepus.



Hic dicitur Orionis canem fugere uenantis. Nam cum ut oportebat eum uenatorem finxissent, uoluerunt etiam hoc significare aliqua de causa. Itaque leporem ad pedes eius fugientem finxerunt, quem nonnulli à Mercurio constitutum dixerunt, ei quæ datum esse præter cætera genera quadrupedum ut alios pareret, alios haberet in uentre. Qui autem ab hac causa dissentiunt, negant tam nobilem & tam magnum uenatorem, de quo et ante in Scorpionis signo diximus oportere fingi leporem uenari. Callimachum quoque accusari, quod cum Dianæ scriberet laudes eam leporum sanguine gaudere, & eos uenari dixisset. Itaque Oriona cum Tauro decertantem fecerunt. Leporis autem hanc historiam memoriæ prodiderunt. Apud antiquos in insula Æro nullum leporem fuisse, sed ex eorum ciuitate adolescentium quendam studio genetis inductum, ab exteris finibus leporem foeminam pregnantem attulisse, & ad eius partum diligentissime ministrasse. Itaque cum peperisset compluribus eius ciuitatis studiū incidisse, & partim precio, partim beneficio mercatores omnes lepores alere cœpisse. Itaque non longo interuallo tantam multitudinem leporum procreata, ut tota insula ab his occupata diceretur, quibus cum ab hominibus nil daretur, in semina eorum impetu facto omnia comederunt. Quo facto incolæ calamitate affecti, cum famæ foret oppressi, communi consilio totius ciuitatis, uix denique eos abegisse ex insula dicuntur. Itaque leporis postea figuram in astris constituisse, ut homines meminissent, nil esse tam exoptandum in uita, quin ex eo plus doloris quam lætitiæ capere postertus cogeretur.

Orion.

Hunc Hesiodus Neptuni filium dicit, ex Eutiale Minois filia natum, concessum autem ei ut super fluctus curreret, & in terra quæ admodum Iphiclo datum dicitur, ut supra attistas curreret, nec eas infringeret. Aristonicus autem dicit quendam Hyrea fuisse Thebis. Pindarus autem in insula Chio. Hunc autem cum Iouem & Mercurium hospitio recepisset, petisse ab eis, ut sibi aliquid liberorum nasceretur. Itaque quo facilius petitum impetraret, bouem immolasse, et his pro epulis apposuisse, quod cum fecisset, poposcisse Iouem et Mercurium, quod corium de boue fuisset detractum, et quod fecerat urinæ, in corium infudisse, et id sub terra poni iussisse, ex quo postea natum puerum quem Hyreus è factum Vtione nomine appellauit, sed uetustate et consuetudine factum est ut Orion uocaretur. Hic dicitur Thebis Chium uenisse et Oenopionis filiam Meropen per uinum cupiditate incensus compressisse, pro quo facto ab Oenopione excæcatus, & de insula eiectus existimatur Lemnum ad Vulcanum peruenisse, & ab eo quendam ducem Cedalionem nomine accepisse quem collo ferens dicitur ad solem uenisse, & ab eo sanatus ut se ulcisceret Chium reuenerit.

Oenopio

Plinius in tribus
ca leporis nul-
los uiuere scri-
bit.

Aristomachus.

Oenopion autē à ciuibus sub terra custoditū esse, quē postq̄ se inuenire posse desperaret Orion, in insulam Cretam peruenisse, & ibi uenari cōpissē cum Diana, & ei polliceri quæ supra diximus, & ita ad sidera peruenisse. Nonnulli autem aiunt, Orionā cū Oenopione propē nimia coniunctum amicitia uixisse, et quod ei uoluerit suum studium in uenando probare, Dianæ quoq̄ pollicitum, quæ supra diximus, & ita interfectum. Alii dicunt cum Callimacho, cum Dianæ uim uoluerit afferre, ab ea sagittis esse confixum, & ad sidera propter uenandi consimile studium deformatū. Ister autē dicit Orionā à Diana esse dilectū, & penē factum, ut ei nupsisse existimate. Quod Apollo cum ægrefertet, & læpe eam obiurgans, hoc fecisse, natantis Orionis longe caput solum uideri conspicatus, contendit cum Diana, eam non posse sagittam mittere ad id quod nigrū in mari uideretur, quæ cum uellet in eo studio se maxime artificē dici, sagitta missa caput Orionis traiecit. Itaq̄ cum fluctus interfectum ad littus adiecisset, et se eum Diana percussisse plurimum doleret, multis eius obitum prosecuta lachrymis, inter sidera statuisse existimatur. Sed quæ post mortem eius Diana fecerit, in eius historiis dicemus.

Canis.



le dicitur ab Ioue custos Europæ appositus esse, & ad Minoa peruenisse.

Quem Procris Cephali uxor laborantem dicitur sanasse, & pro eo beneficio canem munere accepisse, quod illa studiosa fuerit uenationis, et quod cani fuerat datum ne ulla fera præterire eum posset, post eius obitum canis ad Cephalum peruenit, quod Procris eius fuerat uxor, quem ille ducens secum, Thebas peruenit, ubi erat uulpes, cui datū dicebatur omnes canes effugere posse. Itaq̄ cum in unū peruenissent, Iupiter nescius quod faceret (ut Histrius ait) utrunq̄ in lapidem conuertit. Nonnulli hunc canem Orionis esse dixerunt, et quod studiosus fuerit uenandi cum eo cane quoq̄ inter sidera collocatum. Alii autem Icarii canem esse dixerunt, de quo ante diximus, quæ multa proposita suos habent auctores, sed canis habet in lingua stellam unam, quæ ipsa canis appellatur. In capite autem alteram, quam Isis suo nomine statuisse existimatur, & Sition appellasse propter flammæ candorem, quod eiusmodi sit, ut præter cæteras lucere uideatur. Itaq̄ quo magis ea cognoscerent Sition appellasse.

Procyon.

Hic ante maiorem canem exortiri uideretur, sed à nonnullis Orionis esse existimat. Hac etiam de causa Procyonem appellatum, sed iisdem omnibus historiis quibus superior canis annumeratur.

Argo.

Hanc nonnulli propter celeritatem Argo dixerunt græce appellatā. Alii quod Argus eius fuerit inuentor. Hanc autem primam in mari fuisse complures dixerunt, & hac re maxime stellis esse figuratam. Hanc nauim factam Pindarus ait, in Magnesia oppido cui Demetrias nomen est. Callimachus autem in iisdem finibus ad Apollinis Actii templum, quod Argonautæ proficiscentes statuisse existimantur, in eo loco qui Pagasæ uocatur, ideo quod nauis Argo ibi ptimum compacta dicitur, quod est græce Pagasæ. Homerus hunc eundem locum in Thessaliæ finibus esse demonstrat, Aeschylus autem & nonnulli aiunt à Minerua quandam materiam loquentem eodem esse coniunctam, sed huius non tota effigies intet astra uideretur, diuisa enim est à puppi usq̄ ad malum, significans ne homines nauibus fractis pertimescerent.

Centaurus.

Hic dicit nomine Chiron Saturni & Phyllire filius esse, q̄ nō modo cæteros centauros, sed hoies quoq̄ iusticia dicit superasse. Aesculapiū et Achillē n utrissē existimat, pietate igit̄ et diligētia effecit ut iter astra numerate. Apud hūc Hercules cū diuertente, et simul cū Chirone sedēs sagittas cōsideraret, fert̄ una eorū decidisse supra pedē Chirtonis et ita eū interfecisse. Alii autē dicūt cētaurū miratū qd̄ tam breuibus sagittis, tā magna corpora cētaurorū interfecerit, ipsū cōtendere arcū conatū. Itaq̄ ex eius manu sagittā prolapsam

Deesse, nihil proficeret, uel simile uideretur.

Quid à Diocle accepisse ait.

Ister.

Vt Lucianus in Dialogo, Deorū ecclesia.

al. ualuisse.

prolapsam in pedem eius incidisse, pro qua re Iupiter eius miseris inter sidera eum constituit cum hostia quam supra aram tenens immolare uideretur. Hunc alii Pholon esse Centaurum dixerunt, eumque aruspicio præter ceteros plurimum et ualere. Itaque ad aram cum hostia uenire Iouis uoluntate figuratur.

Ata.

In hac primum dii existimantur sacra & coniurationem fecisse, cum Titanas oppugnare conarentur, eam autem cyclopas fecisse, ab ea consuetudine homines dicuntur instituisse sibi, ut cum aliquam rem efficere cogitarent, prius sacrificarent quam agere cœpissent.

Hydra.



In hac coruus in sidere & crater positus existimatur, de qua hanc habemus memoriae proditam causam. Coruus Apollinis tutela usus, eo sacrificante missus à fonte aquam puram petiit, uidit arbores complures ficorum immaturas, eas expectans dum maturerent, in arbore quadam earum consedit. Itaque post aliquot dies coctis ficibus, & à coruo pluribus earum comelis, expectans

Apollo coruum, uidit eum cum cratere pleno uolare festinantem, quo pro admisso eius dicitur, quod diu moratus sit Apollinem, qui coactus mora corui, alia aqua est usus, hac ignominia eum affecisse, ut quamdiu ficus coquerentur, coruus bibere non posset, ideo quod guttur habeat pertusum illis diebus. Itaque cum uellet significare sitim corui, inter sidera constituit crateram, & supposuit hydram, quæ coruum sitientem moratur. Videtur enim rostro caudam eius extremam uerberare, ut tanquam non sinat se ad crateram transire. Histrus autem & complures dixerunt Coronida Phlegyæ filiâ fuisse, hanc autem ex Apolline Aesculapium procreasse. Sed postea Ischyn Elati filium cum ea concubuisse, quod cum uideret coruus, Apollini nunciassè, qui cum fuerit antea candidus, pro incommodo nuncio, eum nigrum fecisse, & Ischyn sagittis confixisse. De Cratera autem hanc historiam Philarchus scribit. In Chersoneso quæ confinis est Troiæ, ubi Protelilai sepulchrum statutum complures dixerunt, urbs Phlagusa nomine dicitur, in qua Demiphon quidam, cum regnaret incidit eorum finibus repentina uastitas, & ciuium internitio miranda, quare Demiphonta permotum serunt misisse ad Apollinis oraculum remedium quærens uastitatis, responso autè dato, ut quotannis una de nobilium genere uirgo diis penetibus eorum immolaretur. Demiphon omnium filias præter suas sorte ductas interficiebat, usque dum cuidam ciuium loco nobilissimo eorum nato, perdoluit inceptum Demiphontis, qui negare cœpit de sua filia se passurum sortiri, nisi eodem regis filia coniecta essent, quo facto rex permotus, illius filiam sine sorte ductâ interfecit, quod Mastusius nomine uirginis pater instanti tempore simulauit se patriæ causa non ferre ægre factum, potuisset enim postea sorte ducta nihilominus interficere, quod paulatim dies regi in obliuionem perduxit. Itaque cum se prope amicissimum regi pater uirginis ostendisset, solenne sacrificium se habere dixit, eumque & filias eius ad id sacrificandum inuitauit, qui nihil aliter futurum suspicatus, filias antè misit, ut ipse occupatus in re ciuili postea ueniret. Quod cum exoptanti Mastusio accidisset, filias eius interfecit, & sanguinem earum cum uino in cratere mixtum aduenienti regi pro portione dari iussit, qui cum filias desideraret & quid his factum esse rescisset, Mastusium cum cratere in mari proiici iussit, quo facto mare quo ille proiectus est, memoriae causa, Mastusium uocatum, portus autem adhuc crater dicitur, quam antiqui Astrologi stellis deformaauerunt, ut homines meminissent, maleficium neminem temere lucrari posse, neque obliuionem inimicitarum fieri solere. Nonnulli cum Eratosthene dicunt, eum cratera esse quo Icarus sit usus, cum hominibus ostenderet uinum. Alii autem dolium esse, quo Mars ab Otho & Ephialte sit coniectus.

a Quid. a. Fastor. addit coruū unā attulisse hydrū quoque, et culpā moræ in illū reiecisse, tūque qui se remoratus fuisse.

b In alijs legitur Mastusium, nos ex Plinio Mastusium legendum duximus. uide lib. 4. cap. xi.

Piscis